

Giới thiệu Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân

Thể loại showbiz rất hay nhào zô nhào zô

Một câu chuyện tình yêu xoay quanh anh chàng đẹp trai sủng vợ và cô nàng xinh đẹp nhất gan

Đời trước Úc Ninh bị hãm sâu vào các xì căng đan của giới giải trí, ngoài ý muốn mất mạng, đời

này, cô chỉ hi vọng được sống minh bạch rõ ràng

Nhưng cô chỉ ngồi trong quán bánh bao ôn bài, thế nào lại nổi tiếng rồi?

vừa mới trở nên nổi tiếng trên mạng lại còn được gọi là em gái bánh bao.....

Nghe giống như cũng không tệ.

Tiểu ốc sên chậm chậm vươn râu, dè dặt, cẩn thận từng bước quay về vòng quay của giới giải trí

mở ảnh đế nào đó: buổi tối đến phòng của tôi một lát

tiểu ốc sên:!!!! (không đi, không đi, thế chết không khuất phục!)

mở ảnh đế (trong tay cầm đề thi thử 5 năm gần đây cho kì thi đại học): vậy em tự mình ôn tập

đi, kì thi tháng này không đạt tiêu chuẩn thì đừng quay lại đóng phim nữa

tiểu ốc sên:???

1 v 1, he

Nội dung: sủng, showbiz trọng sinh ngọt văn

Nhân vật chính: Úc Ninh, Lý Bản

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 1: Trọng sinh

Úc Ninh nắm thật chặt dao gọt trái cây, hai chân sợ hãi run lên.

cánh cửa gỗ bị đập rung lên, bên kia cánh cửa, một mùi rượu nồng nặc cùng với tiếng hét thô lỗ

vang lên:

" đồ gái điếm, đã đến đây rồi còn giả bộ trình tiết cái gì! cô sẽ không cho rằng lão tử cho cô nhân vật này là để xem kỹ năng diễn xuất không ra gì của cô chứ!"

Nói xong người nọ đập mạnh vào cánh cửa một cái, chốt cửa vang lên những tiếng cọt két

" loảng xoảng! loảng xoảng! loảng xoảng!" tiếng đập cửa vẫn không dừng, một tiếng rồi lại một tiếng, mắt thấy cánh cửa sắp đổ, Úc Ninh nhìn xung quanh tầm mắt dừng lại ở ổ khóa trên ban công.

cô một tay cầm dao tự vệ một tay run run mở khóa, có lẽ là để đảm bảo an toàn mà chiếc khóa này thiết kế rất phức tạp, cô vạy nhiều lần mới tìm được cái chốt mở, một tiếng " rắc " vang lên, cửa sổ sắt đất được mở ra.

Cùng lúc với nó còn có tiếng cửa phòng bị mở ra. một người to béo say khướt mặc tây trang, mặt đầy hung dữ đi vào. Úc Ninh cầm dao chỉ vào hắn, hét to:" ông dừng lại đây! dừng lại đây! tôi có dao! tôi đã báo công an rồi!"

"A" thấy bộ dạng sợ hãi và thân hình lồi lõm dưới bộ lễ phục của Úc Ninh, hắn ta cười dâm dăng, một tay xoa chiếc mũi củ tỏi nói:" đồ gái điếm còn rất biết chơi....."

Hắn tiến lên từng bước, vỗ ngực mình cười nói: " loại như cô mà cũng muốn đâm tôi, đâm! còn báo cảnh sát, chính là gái điếm như cô Hách gia tôi có thể khiến cô mãi mãi không thể xoay mình!"

Úc Ninh lắc đầu một cách tuyệt vọng, từng bước từng bước lùi về phía sau, nhưng ban công lớn như vậy nhưng cô có thể lùi đến đâu đây?

Thực ra từ khi cô tiến vào giới giải trí đã nghĩ đến có ngày hôm nay, nhưng khi nó xảy ra cô lại phát hiện ra mình vẫn không làm được, không làm được những việc bán đứng bản thân. cô hít sâu một hơi, kiên quyết liền đứng trên ban công.

"nếu ông qua đây tôi sẽ nhảy từ đây xuống, tôi nghĩ, phát sinh chuyện như vậy cho dù Hách tổng ông có một tay che trời cũng khó có thể giải quyết đi?"

thanh âm nữ nhân lạnh lùng giống như từ xa theo gió đêm truyền đến, Hách tổng rung mình một cái, thần trí cũng hơi thanh tỉnh.

ông ta háo sắc không sai nhưng cũng không đến mức đánh mất lý trí, thật không dám làm ra mạng người. đồ gái điếm này rõ ràng thanh danh đã thối như vậy mà lại còn giả thanh cao!

ông ta nhỏ một ngụm nước bọt xuống đất, nói lỏng cà- vạt, giả vờ trấn an nói:

" Úc Ninh, cô dù gì cũng là con át chủ bài của công ty ta, nếu cô thực không muốn tôi cũng không miễn cưỡng bắt buộc, nào, xuống được không?"

Úc Ninh sao lại không biết đây là kế hoãn binh của lão ta, lắc đầu, vẫn dùng con dao gọt hoa quả chỉ vào lão ta nói:

" tôi đương nhiên biết mình có bao nhiêu phân lượng, cho nên xin Hách tổng hãy đem khóa phòng giao ra đây, đi ra khỏi phòng tôi. "

Hách tổng thăm mắng Úc Ninh khôn khéo, nghĩ chỉ cần cô còn ở công ty lão từ sớm muộn cũng làm cô, rồi ném thẻ phòng xuống đất, nhỏ thật mạnh ngụm nước bọt, chỉ tay cảnh cáo Úc Ninh, từng bước lùi ra ngoài.

cửa chính "phanh" một tiếng đóng cửa, tâm Úc Ninh đang treo cũng hạ xuống, cô hít sâu vài lần, dè dặt ngồi xổm người xuống, bỗng nhiên một trận gió đột nhiên thổi đến, làm cho cô run run, đôi giày cao gót chừng 10 phân dưới chân nháy mắt trượt đi, cô cả người mất thăng bằng không thể khống chế ngã ra ngoài ban công.

Một tiếng " phanh " làm Úc Ninh bừng tỉnh từ trong giấc ngủ. cô bật dậy kinh hãi lại ngạc nhiên phát hiện bản thân thế nhưng lại không ngã đến liệt nửa người?

bên ngoài cửa sổ mờ hồ lộ ra ánh nắng ban mai, mặt trời vẫn chưa hoàn toàn mọc lên. trong ánh sáng mờ mờ, cô sờ soạng một lúc lâu cuối cùng cũng tìm được công tắc điện.

" ba " một tiếng, mọi thứ trở nên rõ ràng. Úc Ninh kinh ngạc mở to mắt. đây là..... trong nhà?

cô tỉ mỉ quan sát hoàn cảnh quen thuộc xung quanh, mỗi một đồ dùng, mỗi vị trí bài trí đều giống như trong trí nhớ của cô.

nhưng căn phòng này từ nhiều năm trước không phải đã mang đi gán nợ rồi sao?

chủ nợ sẽ không tốt bụng giữ lại như cũ chứ..... hay là.....

ánh mắt của cô chậm rãi đảo qua cái gương to ở cánh cửa tủ quần áo nửa khép nửa mở, giống như máu toàn thân đều cứng lại không thể hoạt động.

một lúc lâu sau Úc Ninh rốt cục nghẹn ngào hít vào, nước mắt như vỡ đê tuôn ra. trong gương là cô năm mười mấy tuổi. cô quả thực đã chết rồi, lại dùng một phương thức khác sống lại.

đây là ông trời nghe thấy tâm nguyện lúc lâm trung của cô sao?

nếu có kiếp sau, cô hi vọng được sống trong sạch, rõ ràng, rời xa tất cả những nơi thị phi.

lau khô nước mắt, việc đầu tiên mà Úc Ninh làm là tìm điện thoại.

khi đó, máy móc hiện đại vẫn chưa phát triển, đa số mọi người vẫn dùng điện thoại kiểu cũ.

Úc Ninh kéo ngăn kéo, quả nhiên ở địa phương quen thuộc nhìn thấy chiếc hộp điện thoại màu hồng.

Tâm của cô cũng theo đó mà trầm xuống.

chiếc điện này là sau khi nhận được giấy trúng tuyển của học viện nghệ thuật, mẹ cô đặc biệt mua cho cô, nói cách khác, cô bây giờ chưa bước vào giới giải trí.

cô nhận mệnh mở điện thoại lại phát hiện thời gian vẫn là ngày 5 tháng 8 năm cô 18 tuổi.

nếu không nhớ nhầm đời trước chính là ngày này khi cô đang cùng bạn đi tham gia cuộc tuyển chọn của một tiết mục giải trí thì gặp người tuyển chọn của công ty giải trí Tinh Quang, từng bước lún sâu vùng bùn lầy ăn thịt người của giới giải trí.

may mắn, ông trời đối với cô không tệ.

chỉ cần không kí hợp đồng với công ty Tinh Quang, cho dù chỉ là sinh viên của học viện nghệ thuật, những công việc liên quan cũng không thiếu. Úc Ninh thờ dài nhẹ nhõm, nặng nề quay về giường, cho dù là cái trần nhà bong tróc từng mảng sơn lúc này trong mắt cô cũng trở nên đáng yêu.

đột nhiên ngoài cửa vang lên tiếng loảng xoảng giống như vật gì bằng kim loại rơi xuống đất. Úc Ninh rút cuộc cũng cảm thấy có cái gì không đúng, vội vàng nhảy xuống giường ra mở cửa phòng.

mẹ Úc xoay người nhặt chậu sắt lên đột nhiên nhìn thấy con gái, có chút kinh ngạc, lại có chút ngượng ngùng hỏi: "Ninh Ninh tỉnh rồi à, mẹ làm ồn con ngủ hả?"

Úc Ninh lắc đầu, nhạy cảm phát hiện động tác chậm chạp của mẹ liền đi lên nhận cái chậu từ tay bà hỏi: "mẹ làm sao vậy? có chỗ nào không thoải mái sao?"

Mẹ Úc tránh tay Úc Ninh, cười "Ninh Ninh ngốc, mẹ làm gì có chỗ nào không thoải mái chứ, nhanh đi ngủ thêm đi, ngày hôm qua không phải nói là phải đi tham gia cuộc thi gì sao? tinh thần không tốt làm thế nào?"

Úc Ninh nói: "con không đi nữa"

mẹ Úc ngán người lại cười lên, nói: "không đi cũng tốt, nhưng vẫn cần đi ngủ đi, bây giờ mới hơn 6 giờ, con bình thường đều ngủ đến hơn 11 giờ mới dậy mà"

Úc Ninh cười hi hi, cảm thấy đã lớn như vậy rồi mà vẫn còn ngủ nướng thật ngượng ngùng.

"hài tử ngốc" mẹ Úc nhẹ nhàng xoa đầu Úc Ninh

Úc Ninh học mất liền đỏ, ôm chầm lấy thắt lưng mẹ, phải biết rằng đời trước khi cô vướng vào những vụ bê bối, mẹ cô cũng bị người ta chỉ trích,

mẹ Úc nhiều lần khuyên Úc Ninh đừng đóng phim nữa trở về tìm một nhà khá giả để gả vào, Úc Ninh lại sống chết không nghe, khoảng cách mẹ con càng lúc càng xa.

mặc dù mẹ vẫn dịu dàng như vậy, nhưng cũng không giống như xưa dịu dàng âu yếm cô. mẹ Úc cũng chú ý thấy con gái không giống lúc trước, vỗ lưng cô, nhỏ giọng hỏi: "sao vậy Ninh Ninh? như thế nào lại đột nhiên trở nên dửng dưng như vậy?"

Úc Ninh rầu rĩ lắc đầu, càng dùng sức cọ cọ vào lòng mẹ, ngoài ý muốn nghe thấy tiếng hít thở hổn hển của mẹ. Úc Ninh vội vàng đứng thẳng người, nhìn mẹ từ trên xuống dưới, rốt cục cũng phát hiện ra cổ tay trái của bà không biết vì sao mà sưng lên một cục, nhìn rất dọa người. mẹ Úc giải thích: "chỉ là không cẩn thận bị trật tay, không có việc gì"

nếu là tiểu Úc Ninh lúc trước có lẽ sẽ tin lời bà nói. nhưng Úc Ninh bây giờ không phải là cô bé cái gì cũng không biết, thương thế nặng hay nhẹ cô vẫn có thể nhìn ra. hai tay cô cầm tay trái bị thương của mẹ, đột nhiên nhìn thấy chỗ cánh tay ở gần tay áo có một vết bầm. mẹ Úc muốn rút tay ra, lại bị Úc Ninh giành trước kéo tay áo lên, lộ ra vết thương loang lổ, vừa nhìn thấy biết ngay bị người đánh đập.

"mẹ, có phải mấy tên côn đồ kia lại tới?" Úc Ninh nắm chặt tay mẹ, phần nộ hỏi.

"con biết rồi à" mẹ Úc cười khò, lập tức thờ dài, đem tay kia phủ lên tay Úc Ninh: "dù sao cũng là một số tiền lớn như vậy, chúng ta không trả được thì cứ để người ta bớt giận đi"

"nhưng" Úc Ninh muốn tranh luận lại không tìm được lý do.

năm nay Úc Ninh học năm cuối của cao trung, đây là năm đánh dấu bước ngoặt trong cuộc đời của cô.

ba Úc Ninh là một người lái xe tải, suốt ngày đều lái từ nam đến bắc, thu nhập tương đối, là đối tượng bà con hàng xóm hâm mộ.

nhưng thu nhập càng cao thì nguy hiểm cũng cao, mùa đông năm nay, trong một đêm khuya, ba cô vì mệt mỏi mà không cẩn thận gây ra tai nạn cùng với xe hàng bị lật xuống vách núi, hài cốt cũng không còn. Khi tin tức truyền về gia đình, hai mẹ con chính là đang vui mừng chuẩn bị cho năm mới, nghe thấy tin dữ không khỏi ôm nhau khóc.

mẹ cô đến công ty vận chuyển để đòi công bằng, lại được thông báo là ba Úc vì muốn về nhà mừng năm mới mà không đi theo lộ trình quy định, đi tắt qua con đường nhỏ, hàng hóa cùng xe cũng lên đến hơn 1 vạn, công ty không yêu cầu Úc gia bồi thường là quá nề nặng rồi.

Ảm đạm đón tết, còn chưa đến mùng 7 tháng giêng, Úc gia lại gặp vận xấu. ba Úc không biết thế nào lại vay nặng lãi hơn 300 vạn, chủ nợ nghe tin ông gặp tai nạn vội tới cửa đòi. mẹ Úc lúc đầu vẫn không tin nhưng khi nhìn thấy chữ viết cùng dấu vân tay quen thuộc bà lại trầm mặc.

trong nhà làm gì có nhiều tiền như vậy, mẹ Úc bán trang sức tích góp và đồ trang trí trong nhà đi cùng với tiền gửi ngân hàng cũng chỉ được có hơn 50 vạn, số còn lại thì không còn cách nào. thấy Úc Ninh ghen lời mẹ Úc cũng không dễ chịu, vỗ vỗ lưng cô, nói:

"nếu con đã biết thì mẹ cũng không giấu con, mẹ muốn gán nợ căn phòng đang ở, dù sao con đi học đại học cũng trọ ở trường, mẹ thì đi ở nhờ nhà dì

con là được rồi."

đời trước mẹ Úc cũng quyết định như vậy, Úc Ninh sau này mới biết, căn nhà hai tầng một sảnh chỉ bán hơn 50 vạn, căn bản như muối bỏ biển.

nhưng kéo dài hơn hai tháng, bọn vay nặng lãi biết được mẹ cô ở nhờ nhà dì. Khi Úc Ninh mới nhận được hai hợp đồng quảng cáo, có chút tiền riêng, vốn định đưa mẹ đi ăn bữa ngon lại nhìn thấy cảnh bảy tám người đàn ông vây quanh dưới lầu nhà dì xô đẩy nhục mạ mẹ cô. Cô lúc ấy tức giận chạy đến xô mấy tên côn đồ kia ra. đối phương thấy người đến là một cô bé, cười càngh ngả ngón, đặc biệt sau khi Úc Ninh quăng hai ngàn đồng càngh cười khoa trương hơn, nói chút tiền này ngay cả lãi còn không đủ, cô phải cho ăn mày đầu.

mẹ Úc sợ bọn họ làm gì Úc Ninh liền vội vàng kéo cô ra sau lưng, hứa hẹn cuối tháng nhất định sẽ trả một khoản tiền, mấy tên côn đồ lúc này mới chửi bậy ra về. Sau khi bán nhà mẹ Úc vẫn luôn làm việc tại cửa hàng của dì, một tháng cũng chỉ có 2 3 nghìn đồng, lấy tiền ở đâu ra. Mẹ cô sau khi trở về cái gì cũng không nói, chỉ bảo Úc Ninh yên tâm tiền góp sắp đủ rồi, nhưng nửa tháng sau đó cô lại nhận được tin mẹ cô ngã bệnh vì làm việc quá độ.

Úc Ninh lúc này mới từ miệng dì được biết tình cảnh gia đình bây giờ có bao nhiêu khó khăn. những ký ức này Úc Ninh tưởng mình đã sớm quên, giờ phút này lại nhớ rõ ràng, mà ngay cả tâm trạng lúc đó đều nhớ nhất thanh nhị sở. Úc Ninh cố nén nước mắt, hít sâu một hơi, nói:" mẹ, căn nhà mẹ trước đừng bán, con có cách để kiếm tiền"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 2: Dì

Mẹ Úc kinh ngạc nhìn con gái có chút không giống ngày xưa, trong đầu đột nhiên có một suy nghĩ không tốt.

bà cau mày, có chút nghiêm khắc nói:

" một đứa trẻ như con suốt ngày ở nhà có cách gì kiếm tiền chứ. Kiếm tiền là việc của người lớn, con chỉ cần học hành chăm chỉ, đạt được thành tích tốt là được rồi, đừng nghĩ có suy nghĩ làm những việc không đúng đắn."

Úc Ninh dờ khóc dờ cười:" mẹ, mẹ suy nghĩ đi đâu vậy "

Úc Ninh tuy nói đã sống một đời nhưng cũng chỉ loanh quanh trong giới giải trí, có tiền liền trả hết cho bọn vay nặng lãi, đối với việc đầu tư, bất động sản vân vân cái gì cũng không biết. Nếu thật muốn cô ngay lúc này đưa ra biện pháp để kiếm tiền thì quả là làm khó cô, nói có cách chẳng qua là kẻ tạm thời thôi.

cô ngẫm nghĩ khuyên:" dù sao cũng đừng vội bán nhà. Mấy hôm trước con có nghe dì vương cách vách nói nhà chúng ta thuộc diện phải phá bỏ và dời đi nơi khác."

Mẹ Úc có chút kinh hãi nhìn Úc Ninh " thật sự phải phá bỏ?"

rồi sau đó do dự:" những khu nhà cũ đã bị phá đi, nhưng nhà ta cách xa khu đó mà lại còn là nhà thương mại....."

nhà có phá đi không Úc Ninh thật sự không biết, nhưng có một việc cô chắc chắn, đó là vào 6 tháng cuối năm nay giá nhà ở thành phố đột nhiên tăng lên, cho đến năm sau thậm chí còn tăng không chỉ gấp đôi.

đến lúc đó nếu thực sự phải bán nhà, giá cũng có thể tăng lên không ít, nói không chừng có thể trả được một nửa khoản nợ.

Mẹ Úc trong lòng cân nhắc đến lời nói của Úc Ninh. Nếu thực sự phải phá bỏ và dời đi nơi khác thì nhà thật sự không thể bán lúc này. Dù sao nghe rất nhiều người nói, đầu năm nay tiểu khu cũ ở phụ cận không xa vì cũ nát mà phải phá bỏ dời đi nơi khác, mỗi nhà ít nhất cũng được bồi thường gấp năm lần tiền nhà, quả thực là giàu chỉ trong một đêm.

Bà cũng không yêu cầu xa vời như vậy, chỉ mong có thể sớm chút trả hết nợ, là cho con cái yên tâm học hành.

đợi đến tối lại sang cách vách hỏi vậy.

nghĩ như vậy, mẹ Úc nói với Úc Ninh:

" việc này con không cần quan. Ninh Ninh, nếu con không ngủ thì đi ra ngoài ăn sáng, mẹ còn bận chút việc không thể nấu bữa sáng cho con được."

việc mà mẹ Úc nói đến chính là đi làm ở quán bánh bao của dì. Cụ thể thì đời trước cô không có chú ý đến nên cũng không rõ lắm, nhưng hôm nay tay mẹ cô bị thương làm cái gì cũng không linh hoạt. Úc Ninh chưa kịp khuyên nhủ thì cái chậu trong tay mẹ cô lại rơi xuống đất.

Úc Ninh đau lòng nói:" mẹ, mẹ đã bị thương như vậy hay là nói với dì nghỉ một hôm, con đến tiệm thuốc mua thuốc sát trùng."

Mẹ Úc lắc đầu." trong tủ thuốc có dầu hoa hồng, bôi một chút là được rồi, quán đi con người làm không đủ, bây giờ sắp đến giờ mở tiệm, mẹ lại đột nhiên xin nghỉ, đi con sẽ rất bận"

Lại thiếu người, cũng là người thân lại không phải chủ tớ, làm gì phải khắc nghiệt như vậy chứ, Úc Ninh nghĩ.

Nhưng cô cũng biết lấy tính cách của mẹ cô có gì đều chịu đựng một mình, chắc chắn sẽ không nói cho đi việc tay bị thương.

Đời trước không biết từ bao giờ cứ thời điểm chuyển mùa là tay mẹ cô lại đau. Úc Ninh đưa bà đến khám ở bệnh viện lớn, cũng khám qua trung y, nhưng hầu như không có hiệu quả. Xem ra có lẽ đã bắt đầu từ thời điểm này đi

Úc Ninh thực sự đau lòng mẹ, tự xưng phong nhận việc:" mẹ, không bằng như vậy,mẹ ở nhà nghỉ ngơi con sẽ đến quán đi để hỗ trợ"

Tựa hồ không nghĩ tới con gái trước giờ ngây ngô lại nói như vậy, Úc Ninh ngẩn người, cười:" hài tử ngốc, con đi thì giúp được gì chứ,dù tay mẹ bị thương nhưng vẫn khỏe hơn con a "

Úc Ninh không phục:" sao con lại không giúp được gì chứ? "

Mẹ Úc thấy Úc Ninh tức giận liền cười, không nhìn được liền lấy tay bẹo khuôn mặt còn mang nét trẻ con của con gái:" đồ ngốc, con ngay cả đồ trong đều là mẹ giặt thì có thể làm gì chứ "

Úc Ninh mặt liền đỏ bừng, cô đời trước cho đến khi học đại học cũng chưa từng giặt quần áo của bản thân, hai tháng đầu năm nhất đại học cũng bởi vì suốt ngày đem quần áo về nhà giặt mà bị bạn cùng phòng chê cười, sau này mới chậm rãi thích nghi với cuộc sống tự lập.

hiện giờ nghĩ lại bản thân trước kia thật không hiểu chuyện!

Úc Ninh hít sâu một hơi, nghiêm mặt nói:" mẹ, mẹ nói đúng từ giờ quần áo con sẽ tự giặt, bằng không về sau học đại học cũng không thể lại mang về nhà giặt đi? còn việc hôm nay con đến quán đi hỗ trợ mẹ không cần tranh với con. Mẹ ngày nào cũng vất vả, hiện tại tay lại bị thương, làm con gái như con lại cả ngày ở nhà, ngay cả việc nhỏ này cũng không giúp được thì tối ngủ trong lòng cũng không yên ổn "

Mẹ Úc dần dần ngừng cười, tựa hồ có chút không chắc chắn mà nhìn chằm chằm Úc Ninh trong chốc lát, mím mím môi, tiếng nói có chút khàn khàn:" vậy thì mẹ sẽ chờ xem biểu hiện của con"

Mẹ Úc xoa xoa đầu Úc Ninh:" nhưng cũng không cần miễn cưỡng bản thân, không làm được cứ nói với mẹ, mẹ vẫn còn chưa già đâu"

đút lời hướng Úc Ninh cười ôn nhu

Úc Ninh cũng bị ảnh hưởng bởi tâm trạng của mẹ, mũi có chút chua xót.

cô hướng mẹ nắm chặt tay:" con sẽ cố gắng!"

Cửa hàng bánh bao nhà dì cô là của nhà dưỡng để lại, là một cửa hàng gia truyền đã có từ mấy chục năm trước, buôn bán rất được, mỗi ngày mở cửa lúc 6 giờ sáng mà đã có hàng dài người xếp hàng mua bữa sáng, đông khách nhất là lúc 7-8 giờ sáng, ngoài cửa hàng xếp hai hàng người dài là việc thường thấy.

Đầu năm nay có rất nhiều loại thức ăn sáng đa dạng phong phú mà cửa hàng bánh bao này có thể trụ vững nhiều năm như vậy, ngoài nguyên liệu phong phú, nhân nhiều vỏ mỏng ra, mùi vị và phương pháp làm bánh bao cũng rất đặc biệt. Hai thứ này tất nhiên là không thể truyền ra ngoài, chỉ có hai người đi và dưỡng biết. Tất cả bánh bao của cửa hàng đều là do hai người họ làm

Ngoài hai vợ chồng dì, còn hàng còn có hai nhân viên phụ trách bán bánh bao, thu tiền. Trong đó có một bác gái hơn 50 tuổi là họ hàng xa của dưỡng, người khác tất nhiên là mẹ Úc Ninh. Có những lúc quá bận thì mẹ Úc Ninh cũng giúp đỡ nhào bột.

Bởi vì ở nhà trì hoãn chốc lát mà đường đi lại không quá quen thuộc nên khi Úc Ninh đến quán đã có chút muộn. Cũng may so với thời gian mọi người ăn sáng vẫn được tính là sớm nhưng cửa hàng đã rất bận.

ở ngoài cửa chỉ có nhân viên đứng, thấy Úc Ninh đi tới, lại nhìn ngó xung quanh, liền hỏi:" cháu gái mua bánh bao à? nhân thịt một đồng một cái, nhân rau một đồng ba cái."

Úc Ninh hướng bà ấy cười:" không phải, cháu không đến mua bánh bao, cháu là cháu họ ngoại của dì Lâm, hôm nay đến đây để hỗ trợ."

" A....." bác gái ngẩn người, có chút hoài nghi nhìn Úc Ninh, quay đầu hô " uy, tiểu Lâm, cháu gái con đến này "

Một người phụ nữ đang ngồi trong quán nghiêng đầu nhìn Úc Ninh, lạnh nhạt nói:" đi cho nó vào đi" rồi lại cúi đầu làm việc trong tay

Bác gái hướng Úc Ninh gật đầu, đem kéo tấm chắn cửa ra cho Úc Ninh vào.

Dưỡng cũng ở trong quán, thấy Úc Ninh liền cười hòa ái:" tới rồi "

Úc Ninh vội chào:" đừng, đi "

Dượng gạt đầu, lại dùng mu bàn tay vỗ vỗ cánh tay vợ, nhỏ giọng thúc giục:" Ninh Ninh gọi em đây "

Đi không lên tiếng, chậm rãi gói kỹ chiếc bánh bao trong tay, lúc này mới đột nhiên mở miệng, hỏi:" mẹ cháu bị bệnh hay có việc gì?"

Úc Ninh không nghĩ đến đi lại hỏi vấn đề này. Cô không chắc mẹ Úc có đem chuyện vay nặng lãi nói cho đi hay không, liền chỉ nói:" tay của mẹ cháu bị thương "

Đi không nói chuyện, Úc Ninh mơ hồ thấy bà cười nhạo một tiếng, bộ dạng không cho là đúng.

Trong trí nhớ của Úc Ninh, người đi này tính tình kỳ quái, mà từ trước giờ vẫn không mấy hòa nhã với gia đình cô, Úc Ninh có chút sợ bà.

Cho đến sau khi Úc Ninh trưởng thành, có chút danh tiếng trong giới giải trí, Bà vài lần nói lời châm chọc làm cô tức đến nỗi muốn mẹ đoạn tuyệt quan hệ với bà ấy. Mẹ cô lại phản đối nói đi kỳ thực là người tâm địa vô cùng tốt, chỉ là không biết biểu đạt ra sao.

Úc Ninh thấy mình công việc bận rộn, mẹ lại không có người bầu bạn nên chỉ có thể từ bỏ

bây giờ thấy bộ dạng không nóng không lạnh của đi, những đề nén trong lòng cô lại dâng lên.

cô nói:" đi, mẹ cháu thực sự không thoải mái, không thể đến, cháu đến giúp. Mặc dù không bằng mẹ nhưng đi bảo cháu làm gì cháu tuyệt đối không ngại mệt, sợ khó

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 3: Hỗ trợ

Thanh âm của Úc Ninh có chút lớn, giọng điệu cũng lạnh nhạt, dường như cô có chút xấu hổ, nhân viên cũng vội vã tai muốn xem náo nhiệt.

Đi cô cuối cùng cũng quay đầu lại, ngoài cười nhưng trong không cười nhìn Úc Ninh:" hà hà " hai tiếng:" cửa hàng nhỏ của chúng tôi không dung được đại phật gia như cháu, còn " ngại mệt sợ khó " nói như tôi có ý ngược đãi cháu vậy "

Lời vừa nói khỏi miệng, dường đã vội kéo tạp dề của bà, đứng lên hòa giải:" Ninh Ninh, đi cháu không có ý này, bà ấy..... bà ấy....." tìm không thấy từ để hình dung dường gấp đến độ cả mồ hôi, nhất thời không khí có chút ngưng trệ.

Đột nhiên, một thanh âm trong trẻo như thanh âm của chúa cứu tế truyền đến:" cha, cha con đã mua đậu khô về rồi này, oa, chị Ninh Ninh, sao chị lại ở đây!"

Úc Ninh nghe tiếng liền quay đầu, một cậu nhóc mặc quần sooc, áo phông màu đen nhảy qua vách ngăn, cả người như muốn nhảy vào trong tiệm

cô trừng mắt, chợt nhớ ra đây là con trai út của đi, tên là Ngụy Tân.

không đợi Úc Ninh đáp lời, Ngụy Tân nhìn ngó xung quanh cửa hàng một vòng, bô bô nói:" a, hôm nay đi không cùng chị đến à? một mình chị bắt xe đến sao? tay đi đỡ chưa? tôi qua thấy đi đi mua thuốc dán. em năm ngoài ngã xuống chân bị sưng lên bôi dầu Lão Cao không đến vài hôm đã khỏi rồi, lát nữa mang về cho đi đi! đúng rồi nghe đi bảo chị muốn đi thi một chương trình lớn, có phải sẽ gặp được các ngôi sao, giúp em xin chữ kí đi....."

nghe em họ lải nhải, hai gò má Úc Ninh đỏ lên vì thẹn: thì ra tay mẹ cô đã bị thương từ trước, vậy mà cô lại vì muốn đi dự thi mà không phát hiện ra. Khó trách đi không cho cô sắc mặt tốt, cô còn hiểu lầm bà ấy đặc biệt gây khó dễ cho cô. Trái lại Ngụy Tân, tuy rằng mới là học sinh trung học nhưng sáng sớm đã đến quán hỗ trợ, còn giúp mẹ cô mua thuốc, không biết hiểu chuyện hơn cô biết bao nhiêu lần.

Úc Ninh ngượng ngùng nhìn về phía đi, ngập ngừng muốn nói lời xin lỗi, đi lại cau mày cao giọng nói:" được rồi Ngụy Tân, đừng ở đó huyên thuyên, không thấy đang rất bận sao còn không đi hỗ trợ?"

cậu thiếu niên đang quần quít lấy Úc Ninh lập tức ngừng lải nhải, đứng nghiêm cúi chào, nghiêm trang nói:" yes, madam" rồi sau đó hấp tấp chạy bên cạnh lòng hấp để thu tiền.

dường không yên tâm đến dặn con trai không được lấy nhầm bánh bao. cả cái quầy to như vậy giờ chỉ còn lại hai người Úc Ninh và đi.

đi cô vẫn đang chuyên tâm gói chiếc bánh bao nhân nấm hương, Úc Ninh cúi thấp đầu, nhỏ giọng:" thực xin lỗi, đi, con đã hiểu lầm người "

đi cô buông chiếc bánh bao gói dở quay người nhìn thẳng Úc Ninh, hỏi lại:" cháu có gì phải xin lỗi tôi? "

Úc Ninh mở miệng càng ngượng ngùng muốn đáp lời. đi cô lập tức đánh gãy lời cô." tôi chỉ là đi cháu, cháu tốt hay không liên quan tới tôi" bà dừng một chút " người cháu nên đối tốt chính là bản thân cháu, còn có người mẹ đã cực khổ nuôi cháu lớn lên"

đây là lần đầu tiên trong cả hai đời người có người nói với cô những lời này. Cô của ngày trước có thể nghe không hiểu, hiện tại lại hoàn toàn có thể hiểu ý nghĩa của nó.

Úc Ninh nghiêm túc gật đầu:" cháu hiểu, cảm ơn đi "

đi cô nhìn chằm chằm Úc Ninh một lát, một lần nữa quay người đi, vừa gói bánh bao vừa nói:" cũng không trông cậy cháu có thể làm cái gì, thấy em họ làm cái gì thì làm theo"

Úc Ninh nói vâng, trong lòng không còn cái cảm giác bị si nhục như trước.

trong tiệm bận rộn, đến hơn 9 giờ mới vãn dần. Ngụy Tân đứng cả buổi sáng bên lồng hấp quần áo trước sau đều ướt mồ hôi, cả người như vũng bùn không để ý hình tượng ngã xuống chiếc ghế bành tre.

Úc Ninh tuy rằng không đứng ở bên cạnh lồng hấp nhưng cả người cũng không tốt hơn bao nhiêu, toàn bộ tóc mái như dính hết ở trên trán, đặc biệt khó chịu.

" mẹ....., con muốn đi mua hai lon coca, được không?" Ngụy Tân cao giọng hét

" không được " đi cô lạnh lùng phản đối " thời điểm ra nhiều mồ hôi nên uống nước ấm, không hại thân thể"

" à, đó là phân khoa học " Ngụy Tân không cam lòng phản bác, lại không dám chống đối với mẹ, nói xong lập tức làm mặt quỷ với Úc Ninh.

Úc Ninh bị nó chọc cười, đứng lên nói:" không bằng uống cốc sữa đậu nành giải nhiệt "

Ngụy Tân suy nghĩ, gật đầu, hai tay tạo thành quyền:" Vậy cảm ơn chị Ninh Ninh đã cứu mạng "

Úc Ninh rót cho Ngụy Tân cốc sữa đậu nành, thấy còn nhiều cũng thuận tiện rót cho bản thân nửa cốc

đang muốn uống đột nhiên nhớ ra cái gì:" di, dường hai người có muốn uống sữa đậu nành không, vẫn còn một chút "

dường đáp:" không cần, cháu uống đi, hôm nay vất vả rồi, nếu không đủ trong kho hàng còn có đồ uống"

Úc Ninh vội nói không vất vả

Ngụy Tân nghe xong, liền lên án:" hai người thật phân biệt đối xử"

đi cô trừng mắt nhìn nó một cái:" người làm cái gì đều là nên làm còn so cái gì "

Ngụy Tân quay đầu đi chỗ khác giả bộ tức giận, cầu nhàu uống sạch cốc sữa đậu nành.

bác nhân viên còn phải mua thức ăn nấu cơm nên đã về trước. Uống xong sữa đậu nành, Úc Ninh đem cốc đi rửa sạch, cùng Ngụy Tân ngồi chờ khách thuận tiện nói chuyện phiếm.

Cô cơ bản đã biết dùng máy nghiền đậu và lồng hấp, đại khái có thể phân biệt được các kí hiệu của tất cả các loại bánh bao, cũng được coi là người chính thức nhập môn.

Nói chuyện một hồi, Ngụy Tân thực sự không ngồi im được nữa, quán quít ba muốn mượn điện thoại chơi trò chơi. Đường liếc nhìn vợ nhưng vẫn dưng tưng đưa điện thoại cho con trai.

Ngụy Tân mừng rỡ nhảy lên, làm mặt quỷ, lại mở kỷ lục trò chơi chém hoa quả trong điện thoại cho Úc Ninh xem, hỏi cô nó có lợi hại hay không.

Úc Ninh không biết chơi nhưng nhìn dáng vẻ đắc ý của nó thì chắc là rất lợi hại, thuận tiện khen vài câu.

Ngụy Tân một chút cũng không khiêm tốn, càng được đà khoe khoang:" chị Ninh Ninh, chị được bao nhiêu điểm, em dạy chị chơi nhé"

Úc Ninh nhìn dáng vẻ của nó, biết ngay nó muốn chơi trò mới cười đưa điện thoại qua. Nhưng khi nó nhìn thấy máy cô chỉ có hai trò thông thường là rắn và xếp hình, liền thất vọng không còn lời nào để tả.

Ngụy Tân nhăn mũi trả điện thoại lại cho Úc Ninh:" à, điện thoại của chị thật không thú vị "

Úc Ninh cười rộ lên, nghĩ nếu ngụy Tân nhìn thấy chiếc điện thoại thông minh của mấy năm sau với rất nhiều trò chơi đến hoa cả mắt không biết sẽ vui đến dạng gì.

Úc Ninh cúi đầu nhìn điện thoại, đột nhiên nghĩ đến mẹ đời trước, cũng không biết sau khi bản thân xảy ra việc ngoài ý muốn, bà sẽ như thế nào.

bà nhìn có vẻ dịu dàng nhưng thực chất là một người rất kiên cường, nên chắc có thể vượt qua đi.....

chính trong lúc trầm tư, điện thoại Úc Ninh đột nhiên kêu lên, mà hình hiển thị tên Vi Vi.

cô nhận điện thoại, tiếng hét không ngoài dự đoán vang lên: "Ninh Ninh, sao vẫn chưa đến? không phải nói 9 rưỡi gặp mặt ở tòa nhà Hằng Hải sao? tớ đến rồi, người xếp hàng ở đây thật nhiều a "

Úc Ninh sững sốt, lúc này mới kịp phản ứng cô ấy nói về chuyện gì: "xin lỗi Vi Vi, tớ có việc không thể đi được"

Hoàng Vi Vi rõ ràng sững sốt, lớn tiếng hỏi lại: "tại sao a? không phải đùa tớ chứ, đã nói đến cùng tớ, một mình tớ cảm thấy rất căng thẳng a"

Úc Ninh ăn ngay nói thật: "tay mẹ tớ bị thương, tớ thay bà đi đến quán hồ trợ "

"nga....." hoàng Vi Vi tiếc nuối thở dài: "tay dì bị thương có nặng không? "

" còn tốt, chỉ là không tiện làm việc "

Hoàng vi Vi như nhớ ra gì: " nhà tớ có loại thuốc gia truyền, dùng rất tốt, để lúc nào về tớ hỏi mẹ"

Úc Ninh cười: " vậy thì cảm ơn cậu nha"

"....." ông nghe đột nhiên yên tĩnh, Hoàng Vi Vi cẩn thận hỏi: " Úc Ninh, cậu không phải uống lộn thuốc đấy chứ " nói xong liền ha ha cười rộ lên: " đại ân không cần cảm ơn, chiều tớ sẽ mang qua cho cậu."

Hai người nói chuyện tào lao vài câu rồi cúp điện thoại.

Đời trước Hoàng Vi Vi vẫn là bạn tốt nhất của Úc Ninh, hai người từ tiểu học đến cao trung đều học cùng nhau, lại cùng vào giới giải trí, SÁu này vì gia đình giục kết hôn nên Vi Vi chưa kịp có tác phẩm nào liền rút ra khỏi giới giải trí, kết hôn với một phú đại nhị gia, bắt đầu cuộc sống giúp chồng dạy con.

cho dù ở thời điểm thanh danh của cô bị phá hư, Vi Vi cũng không bởi vậy mà cắt đứt với cô, ngược lại ba ngày hai bữa đến nhà Úc Ninh, thậm chí còn cho con trai nhận Úc Ninh làm mẹ nuôi.

đối với điều này Úc Ninh luôn cảm kích trong lòng.

Có rất nhiều người đều nói, giữa những người đã quá quen thuộc không cần nhất định phải nói cảm ơn, nhưng thực ra những người này so với những người xa lạ càng phải nói cảm ơn vì không ai có nghĩa vụ đối tốt với một người nào đó một cách vô điều kiện.

Úc Ninh cũng là ở trong giới giải trí rất lâu mới hiểu được đạo lý này. Nhưng mà Úc Ninh không nghĩ tới là cô mới nhận xong điện thoại chưa đến một giờ, mới chuẩn bị quay lại cửa hàng thì đã thấy Hoàng Vi Vi hấp tấp chạy đến.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 4: Học tử

Trong điện thoại, Hoàng Vi Vi vừa đi theo con đường cô chỉ đến tiệm bánh bao vừa oán giận con đường này vừa bẩn lại chật hẹp.

Úc Ninh nghe thấy kỳ quái, trước kia thời điểm hai người đi học, đều không phải đi qua những con đường như thế này sao, như thế nào giờ lại không đi được? Nhưng rất nhanh cô đã biết được đáp án. Ba phút đồng hồ sau, một chiếc xe ô tô màu đỏ dừng ở trước cửa tiệm, trước và sau xe đều dính bản, đặc biệt vị trí cách đèn xe trái trước xe có một vết trầy, vừa nhìn là biết ngay bị va ở cây cột trước quán ăn vặt đầu đường.

Cửa kính chậm chậm hạ xuống, Hoàng Vi Vi lên án: " Cậu thế nào không nói sớm tiệm nằm ở con đường này, hại tớ khó đi như vậy."

Úc Ninh cảm thấy áy náy: " tớ không nghĩ là cậu lái xe "

Nghe Úc Ninh nói vậy Hoàng Vi Vi vừa ngượng ngùng lại oán giận xuống xe, tròng mắt vừa chuyển đột nhiên lại bật cười: " đúng vậy, đúng vậy, hôm nay tớ đặc biệt mượn xe anh tớ đi một vòng lớn quanh thành phố, thế nào có lợi hại không?"

Úc Ninh thực lòng hướng cô ấy giơ ngón tay cái: " lợi hại "

Bởi vì liên quan đến tai nạn của cha, Úc Ninh luôn có cảm giác sợ hãi ô tô, cho dù sau này vì công việc không thể không học lái xem nhưng nêu không vận bất đắc dĩ thì cô sẽ không tự mình lái xe.

Hoàng Vi Vi cùng tuổi với cô, thi bằng lái chưa đến nửa năm, thế mà lại dám đi lung tung đến một nơi xa lạ, Úc Ninh thật sự bội phục dũng khí của cô ấy. Quả nhiên Hoàng Vi Vi nghe thấy lời khen của cô cười không khép miệng lại được, đặc ý: "sáng hôm qua tớ mới nhận được bằng lái hôm nay liền ngay lập tức mang cậu đi hóng gió, cậu nói xem tớ có tốt hay không?"

thời điểm Úc Ninh đang định gạt đầu thì dừng lại, đột nhiên cân nhắc xem làm sao nhảy qua cánh cửa xe bé xíu này khi có sự cố xảy ra.

Vừa lên xe việc đầu tiên Úc Ninh làm là thắt dây an toàn, Hoàng Vi Vi nhìn thấy liền không mấy vui vẻ: "cậu không tin tưởng kỹ năng lái xe của tớ như vậy sao?"

Úc Ninh nháy nháy mắt, thấy Hoàng Vi Vi không cài dây an toàn, mới nhớ ra luật giao thông bây giờ vẫn chưa quá khắt khe hầu như tất cả lái xe đều không cài dây an toàn, cho rằng chỉ những người không có hiểu biết mới làm. Biết Hoàng Vi Vi là người thích mềm không thích cứng, cô tận lực nói bằng giọng bình thường nhất có thể: "Đi xe nên thắt dây an toàn, lần trước tớ xem trên mạng một vụ xe buýt bị lật, tình trạng những người không thắt dây an toàn so với những người còn lại khá đáng sợ" nói xong còn tận lực thổi phồng một phen.

Hoàng Vi Vi quả nhiên bị Úc Ninh dọa, do dự xem có nên thắt dây an toàn hay không. Úc Ninh thấy thế lại nói với cô ấy những ích lợi của dây an toàn, đột nhiên có thanh âm từ phía sau truyền tới: "Vi Vi, bạn của em suy nghĩ thật nhiều a, kỳ thật việc này chỉ để thuận tiện cho bản thân, lấy đâu phát sinh ra nhiều việc thế chứ"

Hoàng Vi Vi lập tức buông dây an toàn, nói với Úc Ninh: "đúng vậy a, cậu thật là thần hồn nát thần tính, tớ có thấy huấn luyện viên thất bao giờ đâu" Úc Ninh thất bại trong gang tấc chỉ có thể từ bỏ. Cô từ kính chiếu hậu nhìn ra ghế sau, một cô gái không quen biết đang ngồi cười nhìn cô.

Hoàng Vi Vi vội giới thiệu: "chị tiểu Văn, đây là bạn học của em tên Úc Ninh, Úc Ninh đây là chị tiểu Văn, tớ mới quen trong cuộc tuyển chọn, cũng là học tỷ của cậu"

Úc Ninh có chút mặc danh kỳ diệu, Vi Vi tuy rằng từ trước đến nay đều rất nhiệt tình, nhưng không phải với ai cũng có thể nói chuyện thân thiết đến vậy. Cô có chút lãnh đạm gạt đầu, nói: "xin chào"

Người được gọi là chị tiểu Văn cười lên, nói với Hoàng Vi Vi: "Vi Vi, bạn học này của em thật có ý tứ, không phải em muốn giúp cô ấy hỏi tình hình trường học hay sao, chúng ta vẫn là tìm một chỗ để nói chuyện đi"

Vi Vi gạt đầu, nở mày, nói với Úc Ninh: "chị tiểu Văn rất tốt, người đến dự thi hôm nay rất nhiều, chị ấy thấy mình chờ lâu liền trộm nói với mình, những người đoạt giải đều sắp xếp hết rồi, chúng mình chỉ là những người làm nền thôi"

Úc Ninh nghe mà không nói gì, cái cô gái ngốc này bị người ta bán mà còn giúp đếm tiền. Đầu năm nay, các cuộc tuyển chọn càng ngày càng nhiều. Các việc người được chọn trước hay người làm nền qua đường là việc thực được người trong nghề công nhận. Nhưng người làm nền cũng phân ra loại bình thường hay cao cấp, bằng không họ định trước một hai ba thì ai làm bốn năm sáu.

Hoàng Vi Vi dáng người cao gầy, khuôn mặt xinh đẹp, tính cách tự nhiên hào phóng, giọng nói cũng hay, lấy cách nhìn của Úc Ninh thì chỉ cần được huấn luyện, sau này sẽ giỏi hơn rất nhiều những người mang mác được chọn kia

Đời trước hai người được chọn vào top tám cho nên mới thuận lợi ký hợp đồng với công ty giải trí.

Nếu Úc Ninh đoán không sai cái người gọi là chị tiểu Văn này chỉ là sợ Vi Vi trở thành đối thủ cạnh tranh nên mới khuyến khích cô ấy rút lui.

cô qua kính nhìn về phía chị tiểu Văn, người sau lại cúi đầu chơi điện thoại, cách ăn mặc và trang điểm có chút giống Vi Vi, có thể miễn cưỡng gọi là người đẹp;

Bởi vì có thành kiến nên Úc Ninh đối với cái gọi là "học tỷ chỉ điểm" cũng lưu ý nhiều hơn.

nói chuyện vài câu, cô cũng thấy được cái người học tỷ này cũng không phải người tốt lành gì, mà là muốn tìm người đồng học ngốc nghếch cùng cô ta gánh vác tiền thuê phòng ngoài trường học.

Nhưng không cần nói đến sinh viên đại học bình thường cũng không thể thuê phòng ở ngoài, cho dù là ra ngoài ở cũng có rất ít người có thể bỏ ra 5-6 nghìn đồng một tháng tiền phòng và hơn ba nghìn tiền phí điện nước.

Bất quá lấy nhân phẩm của chị tiểu Văn này, Úc Ninh cảm thấy tất cả tiền thuê phòng đều tính trên đầu cô cũng không kỳ quái. Cho nên Úc Ninh không do dự cự tuyệt "lấy giá cả ưu đãi chia sẻ phòng trọ" của cô ta.

Chị tiểu Văn tựa hồ thấy Úc Ninh là không phải là người dễ lừa, cũng không phí lời vô ích, chính là ngậm trào phúng Úc Ninh vài câu, nói cô chỉ là thêm ở tiệm bánh bao, không giàu có như Hoàng Vi Vi.

Nói đến đây kẻ khờ đại như Hoàng Vi Vi cũng nghe ra được địch ý của cô ta, vội vánh thanh toán rồi kéo Úc Ninh đi trước. Hai cô gái tay trong tay đi đến đường hàng cây, cuối cùng cũng chú ý thấy Hoàng Vi Vi tức giận nói tiểu Văn là một kẻ lừa đảo, không ngừng kéo cánh tay Úc Ninh, hỏi cô mình nói có đúng không.

Úc Ninh lơ đãng đồng ý, Hoàng Vi Vi nói: "Nhưng mà tớ thấy cô ta nói không phải không có đạo lý, một phòng ngủ bảy tám người, phải cần phòng lớn mới ở đủ, lại không có phòng tắm riêng, không có điều hòa, nghĩ đến thật đáng sợ....."

Úc Ninh thấy cô ấy nói như lâm vào đại địch thì liền cười: "nhiều người mới náo nhiệt a, cậu nghỉ xem, bốn năm đại học, nếu một mình một phòng, ngay cả truyện ma cũng không dám xem, như vậy mới đáng sợ a "

Đời trước Hoàng Vi Vi cũng từng oán giận với Úc Ninh về việc ký túc xá, nói rằng phòng ở cho tám người cũng không bằng nhà vệ sinh của nhà cô ấy, nói giống như khu ổ chuột. Nhưng sau khi đến năm ba năm tư đại học mấy người cùng phòng vì một vài nguyên nhân mà chuyển đi, cô ấy mới bắt đầu ghét bỏ căn phòng chỉ còn ba bốn người quá mức lạnh lùng, làm cô dờ khóc dờ cười.

đăm chiêu ủ dột một hồi, Hoàng Vi Vi lại giống như dây leo quấn lấy tay Úc Ninh, rầu rĩ không vui nói: "ai, nếu khi đó tớ có thể thi tốt một chút, cùng cậu nộp vào trường này thì tốt rồi, như vậy chúng ta có thể ngày ngày ở bên nhau, không cần cùng người khác xếp hàng chờ vào nhà vệ sinh, thật vui về a "

Úc Ninh lắc đầu: "trường này của tớ cũng không có gì tốt, nói không chừng còn không bằng trường cậu"

Hoàng Vi Vi khó hiểu nhìn Úc Ninh: "trường cậu đâu gì cũng là trường công lập a, trường mình là trường tư, mẹ mình suốt ngày nói mình kém cỏi, ngay tiệc cảm ơn thầy TA cũng không có mặt mũi đi để đi " nói rồi lại ù rũ tựa vào người Úc Ninh.

Úc Ninh lại đột nhiên xoay người, đối diện với ánh mắt " cậu định mưu sát mình " của bạn tốt còn kiên định nói: "Vi Vi, tớ không muốn học học viện nghệ thuật, tớ muốn học để thi lại ".

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 5: Quyết định

Hoàng Vi Vi kinh ngạc đến nỗi nhìn cô giống như đang nhìn một kẻ ngốc.

"Úc Ninh, cậu hôm nay thực sự không có uống lộn thuốc chứ? hay là sáng bán bánh bao quá mệt mỏi nên khiến cậu sốt đến lú lẫn đi?" cô ấy vờ tay sờ lên trán Úc Ninh, lại bị cô nhẹ nhàng đẩy ra.

"cậu làm gì vậy, tớ nói thật đấy" Úc Ninh nói.

Hoàng Vi Vi vẫn là vẻ mặt không thể tin: "tớ không tin, cậu trước kia không phải nói dù có chết cũng không ôn tập nữa sao? tiểu nếp (chỉ các bé gái), tỉnh tỉnh, không cần bị chuyện tám người một phòng dọa sợ, ngày mai tốt đẹp vẫn đang chờ cậu ở phía trước!" nói xong còn làm dáng vẻ tiêu chuẩn của biệt đội tên lửa trong súng vật tiểu tinh linh.

Úc Ninh bị động tác của cô ấy chọc cười khúc khích, kéo cô ấy chạy đi trước khi bị người qua đường đưa đến bệnh viện tâm thần. Hai người ngồi dưới một cây dù lớn trong quán tiện lợi ven đường.

Úc Ninh học bốn năm ở học viện nghệ thuật, mặc dù hơn nửa thời gian đều đi đóng phim bên ngoài, đóng quảng cáo, nhưng thời gian còn lại cũng đủ để cô hiểu rõ ràng về trường học.

cô nói trường này ngay cả một trường tư cũng không bằng cũng không phải nói suông. Năm đó cô thi không được tốt, thành tích chỉ cao hơn mười điểm so với điểm chuẩn đợt hai, cho dù có thể đổ vào trường học nhưng các ngành có thể chọn không nhiều. Các thầy cô đều khuyên cô học để thi lại, nhưng cô lại không muốn tiếp tục một năm ôn tập vất vả nên kiên quyết đi học đại học.

Mẹ Úc đau lòng con gái, vô điều kiện ủng hộ quyết định của cô. Mẹ con hai người chọn một trường có chút danh tiếng ở phía nam, cách nhà cũng gần một hai nghìn km, còn những trường học gần nhà thì lại không có trường nào tốt.

chính thời điểm ấy, một người hàng xóm nghe nói Úc Ninh không tìm được trường học phù hợp liền tìm đến cửa, nói ở thành phố của người thân có một trường đại học lớn, trường này năm nay đang xây thêm một khu trường mới, mở thêm học viện nghệ thuật. Bởi vì là năm đầu tiên tuyển sinh, chưa có danh tiếng, hiện giờ đang tìm kiếm sinh viên khắp nơi, yêu cầu tuyển sinh so với các trường khác thấp hơn nhiều.

trường đại học này có danh tiếng rất tốt ở nơi đó, tuy rằng chỉ là loại hai, nhưng cũng có rất nhiều học sinh điểm cao, không muốn dời nhà, lại không tìm được trường học tốt hơn cũng nguyện ý đến học, cho nên tỷ lệ học sinh thi đỗ vào trường so với các trường đại học bình thường khác cao hơn không ít.

so với các chuyên ngành nông nghiệp, in ấn thì biểu diễn điện ảnh nghe tốt hơn một chút. Huống chi, người giới thiệu còn nói, học viện nghệ thuật này còn có ký kết với đài truyền hình, nếu thành tích tốt, vừa tốt nghiệp xong liền có thể làm việc ở đài truyền hình.

hai mẹ con đến trường này một chuyến, lại về nhà bàn bạc, liền quyết định chọn trường đại học này.

nhưng điều mà hai người không biết chính là học viện nghệ thuật này mặc dù nói là trường con của trường đại học đó, nhưng bởi vì chuyên ngành không liên quan đến nhau, đội ngũ giáo viên hai trường cũng không liên quan, có những môn học bởi vì không tìm được giáo viên nên một người giáo viên dạy hai môn. Đến năm hai năm ba, càng một tuần chỉ học có ba bốn tiết, sinh cả ngày không có tiết học nào, kỹ năng biểu diễn không học được bao nhiêu, lại thêm dính đến sự hào nhoáng bên ngoài của giới giải trí, rất nhiều nữ sinh và ngoại hình không tệ mà đi làm tình nhân, tiểu tam, trường học này được

người dân xung quanh đều gọi là " học viện tình nhân"

Về phần cái gọi là " ký kết với đài truyền hình" chỉ là chiêu trò để kêu gọi sinh viên, còn kết quả, trong số rất nhiều sinh viên ra trường chỉ có một hai người như mèo mù vớ được chuột chết mà thôi.

Úc Ninh nguyên bản còn ôm ý nghĩ tránh xa vùng bùn chuyên tâm học hành, nhưng thấy một tiểu văn như vậy, lại nghĩ đến môi trường học, liền muốn lùi bước.

biết rõ núi có hổ, vì sao vẫn vào trong núi?

Mà so sánh, trường học của Hoàng Vi Vi mặc dù là trường tư, nhưng lại là từ một trường cao đẳng có truyền thống lâu đời nâng lên thành trường đại học, nếu Úc Ninh nhớ không lầm, không đến mấy năm nữa, ngôi trường này sẽ sát nhập vào một trường đại học nổi tiếng, khi đó sinh viên trường này sẽ được cầm trong tay bằng tốt nghiệp của trường đại học lớn, thật đúng là chiếc bánh từ trên trời rơi xuống.

Úc Ninh đem một vài điều về trường học viện này nói cho Hoàng Vi Vi, nhưng chưa nói được một nửa, Hoàng Vi Vi đã kiên định nắm tay cô, hai mắt rung rung:" cậu không được nhảy vào hố lừa biết chưa!"

Úc Ninh nhìn ánh mắt đầy trân thành của cô ấy mà lòng cảm động, lại có chút cảm thán ____ Vi Vi cô ấy nói khóc là khóc nói cười là cười không đi làm diễn viên thực đáng tiếc.

Hai người ăn một suất lớn kem tình nhân để an ủi, Úc Ninh bởi vì không yên lòng mẹ một mình ở nhà nên tạm biệt trước.

Hoàng Vi Vi lại kiên trì muốn đưa Úc Ninh về nhà, Úc Ninh hai ba phen từ chối, lại không thể chịu được ánh mắt "cậu có phải chê xe của mình " của Hoàng Vi Vi.

Nhưng lần này, Hoàng Vi Vi vừa lên xe liền thắt dây an toàn. Hiện tại cô kiên quyết không tin tiểu văn, chỉ cần là điều tiểu văn nói, cô đều cảm thấy là lừa người.

Úc Ninh về đến nhà thấy Mẹ Úc đang ngồi nhặt rau ở trước cửa phòng ăn. Nghe tiếng cửa mở, bà liền ngẩng đầu, ôn nhu cười:" Ninh Ninh về rồi sao? bạn cả buổi sáng có mệt không? tay mẹ cũng đỡ hơn nhiều rồi, ngày mai con cứ ở nhà nghỉ ngơi, mẹ đi là được. "

Úc Ninh đương nhiên không chịu, ngồi xuống cạnh mẹ, giúp đỡ nhặt rau:" dì cũng không để con làm gì, một chút cũng không mệt, con cảm thấy đến quán hỗ trợ cũng rất vui."

Mẹ Úc lắc đầu, cười nói:" còn không làm gì, con xem quần áo con đi, như con mèo bản"

Úc Ninh nhìn theo đầu ngón tay mẹ chỉ, quả nhiên trên vai cô rơi xuống một chút bột mì, quần bò cũng không biết dính dầu mỡ từ khi nào. Mẹ Úc đẩy bả vai Úc Ninh, dứt khoát lấy rau từ tay cô:" được rồi, con mèo bản, nhanh đi phòng tắm thay quần áo đi, trên người con toàn mùi bánh bao."

Úc Ninh cúi đầu ngửi ngửi, thật sự ngửi thấy mùi của rau hẹ, vậy mà Hoàng Vi Vi vừa rồi cũng không ghét bỏ.

đội Úc Ninh tắm rửa xong đi ra, Mẹ Úc đã nhanh chóng là xong hai món mặn một món canh, chính là đang chuẩn bị xới cơm để nguội bớt.

Thấy tay mẹ vẫn chưa đỡ, Úc Ninh nhanh chóng đi đến nhận bát cơm, nói:" để con"

Mẹ Úc nhẹ nhàng giúp con gái vén mái tóc vẫn chưa hoàn toàn khô, đang muốn tiếp tục khuyên Úc Ninh, Úc Ninh đột nhiên nói:" mẹ, con không muốn đi học ở học viện nghệ thuật nữa, con muốn học để thi lại "

Mẹ Úc theo bản năng không kịp phản ứng, cho đến khi Úc Ninh đem bát cơm đặt trên bàn mới kịp hiểu con gái đang nói gì, kinh ngạc hỏi lại:" cái gì " cho rằng bản thân nghe nhầm.

Úc Ninh quay đầu nhìn về phía bà, nói:" con muốn ôn tập lại một năm, nỗ lực thi vào trường tốt"

" nga....." Mẹ Úc hồi lâu mới lên tiếng, hiển nhiên là đang suy nghĩ.

vừa rồi khi đang tắm rửa, Úc Ninh một lần nữa suy nghĩ cẩn thận, chắc chắn không đi học tại học viện nghệ thuật, chỉ có một điều không chắc chắn nhất là mẹ cô ____ học lại một năm cao trung chính là phải đi làm mượn một năm, cô không biết được điều kiện gia đình có cho phép hay không.

điều mà Mẹ Úc nghĩ lại không phải là điều này, bà đang suy nghĩ có phải em gái đã nói gì với con gái mình hay không.

dù sao trước kia con gái nói gì cũng nhất quyết không học lại. hiện tại bởi vì có thể phải chuyển đi nơi khác, phòng bà cũng định bán, nếu con gái không đi học đại học, bởi vì học phí cao trung thấp, nên chi phí dự tính so với trước kia thấp hơn rất nhiều.

về chuyện bốn năm sau, bà thực ra không suy nghĩ nhiều, dù sao hơn hai trăm vạn đối với một người bình thường là một số tiền lớn, cho dù con gái có tốt nghiệp sớm một năm, lấy tiền lương ít ỏi của sinh viên mới ra trường vẫn không đủ trả.

càng quan trọng hơn là, nếu con gái có thể thi đỗ một trường đại học lớn, chuyên ngành tốt, có tiền đồ tốt thì bao nhiêu tiền cũng không so sánh được.

Nghĩ đến đây, trên mặt Mẹ Úc cuối cùng cũng hiện lên nét cười.

bà nói:" Ninh Ninh con làm cái gì, mẹ đều ủng hộ con"

tảng đá trong lòng Úc Ninh cuối cùng cũng rơi xuống, cô nhào đến ôm chặt mẹ, kích động nói:" mẹ, con yêu mẹ chết mất!"

ăn xong cơm tối hai mẹ con thu dọn bát đĩa, Mẹ Úc ngồi trên ghế xô pha, chuẩn bị gọi điện cho thầy Tổng chủ nhiệm cao trung của Úc Ninh hỏi một chút muốn học lại cần thủ tục gì.

Thầy Tổng ngữ khí lãnh đạm, nói ông ấy giờ đang có việc, ngày mai có tiết dạy bổ túc học hè tại trường, Úc Ninh tùy lúc có thể đến văn phòng tìm ông ấy.

" vậy sáng mai con đừng đến quán" Mẹ Úc nói " nếu không không kịp đi gặp thầy "

Úc Ninh quả thực bị biện pháp Mẹ Úc để cô ở nhà chọc cười, cô lè lưỡi:" không được, con mới đi làm một ngày liền nghỉ, di nhất định sẽ cho rằng con là quỷ đại lười, còn nữa, thầy giáo đã nói, lúc nào cũng có thể tìm ông ấy."

Mẹ Úc thấy con gái nói đầu ra đấy, lại đặc biệt kiên trì, đành phải buông tha cho ý tưởng đi làm, rồi bảo Úc Ninh nghỉ ngơi sớm.

Úc Ninh nghe lời về phòng, trải giường chiếu, nhưng lại không có ý đi ngủ

cô ngồi xuống chiếc ghế nhỏ trước bàn học, cúi đầu tìm kiếm, bắt đầu tìm sách cao trung.

không bao lâu, trên bàn học chất đầy sách. lúc này chỉ cách thời gian vừa thi đại học có hơn một tháng, nhưng có những quyển lại bám đầy bụi. Úc Ninh dùng khăn tay nhẹ nhàng lau bụi, thuận tay mở cuốn sách vật lý, cảm khái ____ không nghĩ đến, sau khi tốt nghiệp cao trung gần mười năm, cô vẫn còn cơ hội trở lại trường, ôn lại những kiến thức đã từng theo cô.

lật qua vài cuốn sách bộ môn xã hội như ngữ văn, tiếng anh thấy còn vẫn còn nhớ chút ít, còn những môn tự nhiên như lý, hóa, sinh thì thấy khó hiểu như thiên thư, đặc biệt là hóa học, vật lý kí hiệu, thậm chí một lúc lâu cô cũng không nhớ rõ nó có ý nghĩa gì.

Úc Ninh lần đầu tiên hoài nghi quyết định học lại của mình.

kết quả sẽ không phải còn kém hơn so với lần này chứ.....

nằm ở trên giường Úc Ninh mơ màng nghĩ.

bất quá, bất luận thế nào, kết cục cuối cùng cũng sẽ không tệ như đời trước

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 6: Chiếc cốc

Ngày hôm sau Úc Ninh tới quán sớm, quán vẫn chưa mở cửa, cửa xếp kéo lên một nửa, chỉ có một hai khách quen đứng nói chuyện phiếm ở cửa quán, vừa chờ để mua những chiếc bánh bao đầu tiên.

thấy Úc Ninh, một di hỏi:" đây là nhân viên mới của quán à, thật xinh đẹp, có bạn trai chưa?"

duyệt nói:" không phải, đây là cháu gái của vợ tôi, vẫn đang đi học "

di khách hàng lại nhìn Úc Ninh thêm mấy lần, Úc Ninh hướng bà ấy cười, cúi người chui vào trong tiệm.

di cô đang làm sửa đậu nành, thấy Úc Ninh đến, liền nhường lại vị trí cho cô. Úc Ninh nhanh nhẹn rót sửa đậu nành vào cốc nhựa, dùng máy chuyên dụng dán miệng cốc.

Nguy Tân hai tuần trước đã hẹn bạn hôm nay đi leo núi nên không đến, sáng sớm trong quán bận đến luống cuống tay chân. Úc Ninh định buổi sáng bận xong liền đến trường hỏi việc học lại, nhưng trong quán thực sự rất thiếu người, cô làm sửa đậu nành, duyệt ra ngoài mua nguyên liệu làm bánh bao, bác nhân viên vẫn giống hôm qua về trước nấu cơm.

cô nhìn trái nhìn phải thấy không còn khách, liền từ trong túi mang theo bên người lấy ra một cuốn sổ ghi từ mới. Đây là cuốn sổ cô mới tìm được trên giá sách hôm qua, trừ hai ba trang đầu đã viết, hầu như còn như mới.

di cô rửa tay thay quần áo từ trong nhà vệ sinh đi ra, thấy Úc Ninh đang chăm chỉ học từ mới. Bà ngày hôm qua nghe chị nói, đứa bé này không hiểu vì

sao đột nhiên đổi ý muốn học lại. Bà lúc đầu còn không đồng ý thái độ chiều chuộng con gái quá mức của chị, nhưng dù sao cũng là con gái nhà người ta, mà Úc Ninh lại sống chết không chịu học lại, bà cũng không thể cưỡng cầu, chỉ tiếc rèn sắt không thành thép.

Mấy ngày nay cũng không biết như thế nào, Úc Ninh tựa hồ hiểu chuyện hơn rất nhiều, lại còn đột nhiên quyết định học lại.....

bà nhìn tấm lưng thẳng tắp của cháu gái, chỉ cảm thấy con bé như một đêm liền trưởng thành, không còn là một đứa trẻ u mê kia nữa. Nhưng như vậy cũng tốt, gia đình xảy ra biến cố, chẳng nhẽ nó có thể sống cả đời trong hoàn cảnh sống giả tạo mà chị bà xây dựng nên sao?

dù sao chị bà thực chất là một người mềm yếu, sớm muộn gì cũng không chịu nổi.

bà đem tạp dề treo ở móc trên tường, nói với Úc Ninh: "Ninh Ninh, đi đến siêu thị mua ít đồ, cháu trông quán một lát, được chứ?"

Úc Ninh quay đầu, thấy đi cô đã thay xong quần áo, gật gật đầu: "di yên tâm, giao cho cháu ", dứt lời, liền cất quyển sổ đi, một bên đứng chờ khách miệng vẫn lẩm bẩm học từ mới.

không lâu sau, một thanh niên tóc húi cua, tay xách một túi giấy đựng cốc cà phê đi đến. anh ta vừa cúi đầu xem điện thoại, vừa thuận miệng nói: "ba bánh bao thịt, một sữa đậu nành" sau đó liền đặt năm đồng tiền xu lên trên bàn.

khi đang chờ Úc Ninh rót sữa đậu nành, anh ta gọi điện thoại: "anh, ở đây không có sữa đậu, không bằng anh uống thứ khác đi, hay là sữa đậu nành được không?"

nick wechat lưu là "Boss" trả lời anh ta hai từ đi kèm thêm dấu chấm câu "có thể."

anh ta ngẩng đầu nói với cô gái đang gói đồ: "lại thêm một ly sữa đậu nành, làm phiền....làm phiền nhanh một chút."

anh ta không tự giác ngừng lại một chút, phát hiện cô gái này rất xinh đẹp___mi thanh mục tú, khí chất cũng tốt, còn hơn rất nhiều tiểu hoa trong giới.

sữa đậu nành trong quán hầu như là ai mua thì làm, cốc trước chính là cốc cuối cùng, nếu thêm một cốc nữa thì phải làm thêm. Úc Ninh đoán người khách này vội, liền nói cho anh ta như vậy. Người thanh niên nhìn thời gian trên điện thoại, chỉ cảm thấy thật đen đui: "làm đi làm đi, làm phiền nhanh một chút, tôi đang vội ". Sớm biết như vậy ngay từ đầu đã đến cửa hàng tiện lợi rồi, hiện tại đi tìm cũng không kịp nữa.

Úc Ninh đành phải nhanh tay làm. Người thanh niên mở túi bữa sáng của mình, bánh bao vẫn nóng hôi hôi, hương thơm mê người, quả thực làm người ta thèm chảy nước miếng. Anh ta lập tức nhanh chóng ăn hết một cái.

chẳng qua sữa đậu nành không tuyệt vời như vậy. Mặc dù nhìn cũng coi là thực chất, nhưng cốc nhựa dẻo, màu sắc sặc sỡ, không rõ có đảm bảo an toàn thực phẩm hay không.

Không mua được bữa sáng yêu cầu, lại bị muộn, thật xui xẻo a.

Người thanh niên dường như có thể cảm nhận được áp suất lạnh lẽo của boss. Anh ta không tự giác run cả người, giờ sữa đậu nành trong tay nói: "cô gái có cốc khác không?"

Úc Ninh khó hiểu nhìn về phía người thanh niên, đột nhiên cảm thấy người này nhìn có chút quen mắt.

Người thanh niên tiếp tục nói: "chính là loại cốc giấy tiện lợi này, có không?"

Úc Ninh lắc đầu, một cốc sữa đậu nành hai đồng, làm thế nào có thể dùng được cốc đất như vậy.

"vậy có cốc thủy tinh không? cốc sứ? cốc sứ?" Người thanh niên hỏi liên tiếp.

Úc Ninh bị anh ta hỏi đến không có lời nào để nói, người thanh niên tựa hồ cũng phát hiện ra bản thân hỏi có chút không thực tế, nghĩ nghĩ: "vậy không có cốc nào sạch sẽ một chút à, nhìn tốt một chút?" "Thấy Úc Ninh chần chờ, anh ta bổ sung: "tôi sẽ trả tiền cốc"

máy sữa đậu nành phát ra tiếng "ong ong", Úc Ninh từ trong ba lô lấy cốc nước của chính mình, hỏi: "này có thể chứ? tôi sẽ rửa sạch "

Người thanh niên cũng biết đang đòi hỏi ép buộc, nhưng trời đất bao la boss là lớn nhất, anh ta chỉ có thể mặt dày nhận cái cốc, trong ngoài kiểm tra một lần----- đây là một cốc nhựa màu hồng phấn, nhưng mới mua không lâu, hoặc là được chủ nhân yêu thích mà trông còn mới, cũng không có dấu vết gì đã sử dụng, trên quai cốc còn treo một con mèo thần tài.

"được, thật ngại quá, làm phiền cô"

Úc Ninh hướng anh ta cười "không sao"

Cô không biết quán đi trước kia có từng gặp khách hàng như vậy không, nhưng đi đã bảo cô trông quán, cô phải tận lực làm tốt. Úc Ninh dùng nước nóng để rửa cốc, vừa chờ máy làm sữa đậu nành rót sữa ra, vừa tháo mèo thần tài ở quai cốc.

Người thanh niên nhìn động tác của cô, chỉ cảm thấy đáng vẻ đứng thẳng của cô gái này thật sự rất đẹp, lưng thẳng tắp như thân liễu, cần cổ trắng nõn hơi cúi xuống, trẻ trung mà lại mềm mại, hàm xúc, như các tiểu thư khuê các thời cổ đại.

một thời đại theo đuổi khí chất, có khí chất tốt như cô gái này thật sự quá ít.

Anh ta biết không ít ngôi sao nữ trẻ muốn có khí chất đều đã luyện tập hình thể rất nhiều, tăng dáng vẻ, tăng khí chất, nhưng có gái này làm thêm ở tiệm bán bánh bao cho thấy hoàn cảnh gia đình cũng không được tốt, tuyệt đối không đủ tiền để luyện tập những thứ đó.

có thể nói đây là khí chất trời sinh đi.

Người thanh niên xoa xoa cánh tay vì ý nghĩ của mình mà nổi da gà. Thấy máy sửa đậu nạnh dừng, anh ta cúi đầu hỏi: "xong rồi sao?"

"xong rồi, xong rồi" Úc Ninh dùng lực nhưng mèo thần tài làm thế nào cũng không gỡ ra được. Cái móc treo này là đồ lưu niệm trong kì nghỉ hè trước khi cha xảy ra chuyện ngoài ý muốn. Tuy rằng không có giá trị nghệ thuật gì, nhưng dù gì cũng là một phần kỷ niệm. Đời trước cô vẫn giữ hơn mười năm, thẳng đến khi màu sơn bị tróc ra mới cất đi giữ gìn cẩn thận.

Đã lấy cốc của người ta, không thể nào bắt cô ấy đưa cho mình cả đồ trang trí yêu thích. Người thanh niên tuy rằng biết như vậy, nhưng hôm nay anh ta thật sự rất gấp, chỉ có thể lại mặt dày nói: "cô gái, hay là cô trước cho tôi mượn cái cốc, tôi khẳng định sẽ trả không hao tổn gì"

Úc Ninh bởi vì nín thở dùng lực mà mặt đỏ lên, chần chờ nhìn anh ta.

"thật sự, mỗi ngày tôi đều đi ngang qua đây, tôi nhất định sẽ trả lại"

Người thanh niên vội đem danh thiếp đặt trên bàn: "đây là số điện thoại của tôi, vạn nhất tôi có quên, cô hãy gọi số điện thoại này, tôi họ Trần, cô gọi tôi là anh Trần là được."

Anh Trần ngữ khí đặc biệt chân thành, Úc Ninh đánh giá anh ta vài giây, liền buông tay không cố tháo mèo thần tài ra nữa.

cô đem cốc đưa cho anh Trần, trịnh trọng nói: "cái móc này rất quan trọng với tôi, xin anh đừng nuốt lời"

Anh Trần không ngừng gật đầu, nói: "cảm ơn, cảm ơn, thật sự làm phiền cô" rồi sau đó rút hai trăm đồng tiền mặt đặt lên bàn, nói là "tiền thế chấp", không đợi Úc Ninh cự tuyệt liền chạy đi như một trận gió.

Úc Ninh đứng ngốc tại chỗ một lát, đột nhiên có chút hối hận đã cho mượn chiếc cốc.

Tuy rằng giờ này cửa hàng ăn sáng không còn mở nhiều, nhưng muốn mua một chiếc cốc đâu có khó.

nhưng đồ vật đều đã đưa, cô chỉ hy vọng "Anh Trần" này có chút lương tâm.

cô cầm hai tờ tiền cùng tám danh thiếp, tùy ý nhìn qua-----

1xxxxxxxxxxxxxx

Trần Tiểu Phong, trợ lý hành chính.

Văn phòng đại diện Lý Bân.

Úc Ninh trong đầu ánh sáng chột lóc, rốt cục cũng nhớ ra người này là ai.

Thì ra anh ta là người đại diện của ảnh đế Lý Bân!

tính theo thời gian Úc Ninh đời trước gặp anh ta lần đầu tiên cũng phải bảy tám năm sau, khi đó Lý Bân sớm đã rút khỏi giới giải trí nhiều năm, Trần Tiểu Phong cũng là một người đại diện nổi tiếng trong giới, ai thấy anh ta cũng gọi "anh Phong". Úc Ninh là ngôi sao không có tên tuổi, căn bản không có cơ hội nói chuyện với anh ta, Úc Ninh cũng chỉ là thấy anh ta trong mấy hoạt động, khó trách nhất thời không nhớ ra.

năm đó số điện thoại vạn kim cũng không thể cầu giờ lại có được dễ dàng như vậy.

Úc Ninh không thể không cảm thán sự kỳ diệu của vận mệnh.

Nhưng cho dù có được số điện thoại này thì sao chứ, Úc Ninh đã quyết tâm không dính dáng đến vòng luẩn quẩn kia nữa.

Úc Ninh đem danh thiếp cất vào ngăn kéo, tiếp tục giữ vững tinh thần, chuẩn bị chờ đón khách.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 7: Nổi tiếng

Hoàng Vi Vi gần đây rất nhàm chán. Cô tính cách có chút bá đạo, lại thiếu tâm nhãn, nên ngoài Úc Ninh, những người khác làm bạn với cô cũng không được lâu.

Từ khi Úc Ninh quyết định học lại, mỗi lần cô đến tìm Úc Ninh chơi, cô ấy đều rất bận rộn.

Buổi sáng Úc Ninh nói đến quán bánh bao hỗ trợ, buổi chiều và buổi tối thì ở nhà làm bài tập, cô ngay cả một người nói chuyện phiếm cũng không có, kỳ nghỉ như vậy lại nhàm chán đến mức meo.

Sáng nay, cô ngủ dậy muộn, bảo mẫu trong nhà đang dọn rửa bát rồi, cô lười muốn làm phiền người khác liền quyết định đi quán bánh bao Úc Ninh làm ăn sáng, thuận tiện xem có thể hay không cùng Úc Ninh đi ăn một bữa ngon.

xe còn chưa đến cửa quán, cô đã thấy hai hàng người xếp dài dọc theo lối đi bộ, nhìn đáng vẻ kia, quả thực như là bánh bao miễn phí vậy.

Trước kia mua bánh bao dường như không có nhiều người như vậy đi?

Cô thật vất vả mới tìm được chỗ để xe, bởi vì nhiều người nên không thể vào quán, dứt khoát cùng đám người xếp hàng, cho Úc Ninh một bất ngờ.

xếp hàng trước cô là hai nam sinh đáng vẻ giống như là sinh viên đại học, hai người vừa giơ máy ảnh chụp vừa thần bí ghé vào nhau nói nhỏ, thường xuyên hưởng quán bánh bao chỉ trò.

Chẳng lẽ trong quán xảy ra chuyện gì?

cô thật sự nhìn không được hỏi hai nam sinh kia. Thấy là một cô gái xinh đẹp, hai người nam sinh rất nhiệt tình. Trong đó một người thanh niên cao hơn một chút mở điện thoại đưa cho Hoàng Vi Vi xem một video. Trong video, một cô gái trẻ hai tay đang chống quai hàm, ngồi ở bàn phía sau lồng hấp học bài. Cô gái có khuôn mặt xinh đẹp, giọng nói ngọt ngào, âm điệu đọc tiếng anh thật phần réo rất.

ổng kính cách người con gái càng ngày càng gần, cô gái như nghe thấy tiếng bước chân, đột nhiên ngẩng đầu lên, nở một nụ cười ngọt ngào, hỏi:" xin chào, xin hỏi mua bánh bao sao?"

video đến đây liền dừng lại, nụ cười của cô gái cũng dừng lại thành hình ảnh cuối cùng, cô gái này chính là Úc Ninh thời gian này luôn làm việc ở quán bánh bao.

Có thể vì cảm thấy mình vì một cô gái mà đến mua bánh bao có chút thẹn thùng, nam sinh giải thích:" Tôi chính là thấy được trên weibo, nghe nói quán bánh bao này đã mở hơn hai mươi năm, hương vị đặc biệt ngon, cho nên mới lôi kéo bạn bè đến xếp hàng mua thử."

Hoàng Vi Vi có chút mơ hồ gật đầu, cảm ơn hai người thanh niên, thầm nghĩ rằng:" Úc Ninh tuy rằng không thiếu người theo đuổi nhưng cô ấy trước kia có xinh đẹp như vậy sao? hơn nữa cô ấy học thiên về các môn tự nhiên, đối với tiếng anh, ngữ văn luôn mù mờ, đặc biệt là tiếng anh, những năm này chẳng phải đều nhờ chép bài của cô mới thi được sao, như thế nào mới mấy ngày không gặp, ngữ âm ngữ điệu của cô ấy sao lại chuẩn thế được? không so với trong băng đĩa còn tốt hơn không ít.

Cô nhìn bốn phía xung quanh, quả nhiên người xếp hàng đều là những thanh niên trẻ tuổi.

Đột nhiên đội ngũ trên đầu truyền ra những trận ồn ào. không bao lâu, chỉ thấy mấy người thừa thốt phía trước tụ tập lại cùng nhau.

Nam sinh vốn xếp trên Hoàng Vi Vi tiếc nuối nói:" không nghĩ đến quán bánh bao này buôn bán lại tốt như vậy, đã bán hết rồi"

Một người nam sinh khác kiễ chân lên xem điện thoại của anh ta, hỏi:" đã chụp được chưa? "

Nam sinh lắc đầu:" không có a, hôm nay cô ấy không có ở bên ngoài, bên trong cách thủy tinh chụp không rõ lắm"

Hai người nam sinh có ý muốn chụp vài tấm ảnh, nhưng đáng tiếc trước cửa quán bánh bao có rất nhiều người, chỉ đành tiếc nuối mang theo những bức ảnh mờ mờ đi về.

Ước chừng qua 15", đoàn người quanh quán bánh bao mới dần tản đi.

Hoàng Vi Vi đi đến cửa quán bánh bao, đang muốn hỏi Úc Ninh đâu, thì bị một bác gái trung niên đang xoa eo nghiêm mặt đuổi người:" hôm nay không còn bánh bao, bán hết rồi, đừng nhìn nữa "

Hoàng Vi Vi lắc đầu:" cháu tìm người "

Nào biết bác kia càng hung dữ:" người cũng không có, đừng nhìn, chúng tôi muốn đóng cửa rồi"

" nhưng....." Hoàng Vi Vi kiễ chân hướng bên trong nhìn xung quanh, đang muốn gọi Úc Ninh, đột nhiên nghe thấy từ bên trong một âm thanh vui vẻ vang lên.

"chị Vi Vi" Ngụy Tân hai ba bước nhảy đến. bác gái nhìn thấy Ngụy Tân, lại nhìn Hoàng Vi Vi, phòng bị nói:" Tân Tân, cháu biết cô gái này "

Ngụy Tân gật đầu:" chị ấy là bạn chị Ninh Ninh" rồi hướng Hoàng Vi Vi nói:" chị đến tìm chị Ninh Ninh? chị ấy đang ở bên trong làm bài tập, chị đến vừa đúng lúc."

Hoàng Vi Vi tự xưng là to gan lớn mật nhưng gặp hoàn cảnh này cũng có chút lúng túng.

Cô chuẩn bị hàng vạn câu muốn an ủi bạn tốt, nhưng không nghĩ đến,khi vào quán nhìn thấy Úc Ninh thật sự đang ngồi ở phòng chứa đồ của nhà bếp làm bài thi. Nhìn thấy Hoàng Vi Vi, cô ấy vẫn duy trì dáng vẻ vắn người, mặt nghiêm túc hướng cô gật đầu, hiển nhiên đang học bài.

Hoàng Vi Vi:"....."

phòng chứa đồ không thông gió, cho dù có quạt điện, Hoàng Vi Vi vẫn ra cả người mồ hôi. Cô không nhận được hướng Úc Ninh đang không ngừng viết về về trên giấy, hỏi:" cậu không mệt sao, cậu có biết không cậu nổi tiếng rồi đấy!"

Không biết vì sao cả buổi sáng bị bao nhiêu người chụp ảnh, đến nỗi bị đi đuổi vào phòng chứa đồ, Úc Ninh kỳ quái nhìn bạn tốt.

" đợi chút" Hoàng Vi Vi đẩy Úc Ninh sang bên, ngồi cùng cô ấy:" tớ mới xem một video, tiếng anh của cậu từ bao giờ lại tốt như vậy a? cậu thi đại học tiếng anh không phải không đạt tiêu chuẩn sao?"

"???" Úc Ninh càng hồ đồ, Hoàng Vi Vi lấy điện thoại ra, tìm lại video cho Úc Ninh xem. Nhìn quần áo trong video có thể thấy đây là từ hai ngày trước.

" khó trách hai ngày này việc buôn bán cực kỳ nhiều a" Úc Ninh hiểu ra, nhưng cũng không có rất kinh ngạc.

Không nói đến đời trước cô là một ngôi sao, vốn đã có thói quen với những ánh đèn flash, trong thời đại tin tức phát triển, một người bình thường bởi vì một chuyện nhỏ trên weibo mà tìm kiếm là việc hết sức bình thường.

Thấy Úc Ninh bình tĩnh như vậy, Hoàng Vi Vi nguyên bản đang kích động cũng bình tĩnh trở lại, nhưng cô vẫn không nhận được lướt đến những bình luận dưới weibo, lúc dương dương tự đắc, lúc lại phẫn nộ.

Em gái bánh bao đáng yêu, tôi lại say rồi =3=

-----ha ha

Tôi là người thành phố A, khi còn nhỏ nhà ở gần cửa hàng này, bánh bao rất ngon.

----- thật xinh đẹp a

Bị mọi người phát hiện rồi, vợ tôi chính là đặc biệt thanh thuần đáng yêu.

-----Nôn, mặt ông thật -----dày a

quyền Anh ngữ mà em gái bánh bao học chính là giáo trình năm cuối cao trung a, phát âm còn dễ nghe hơn so với giáo viên chúng tôi!

----- tôi cũng cảm thấy Ninh Ninh của chúng ta phát âm đặc biệt dễ nghe a.

Chỉ trong chốc lát, cụm từ " em gái bánh bao" đã chiếm trọn bộ weibo, baidu, diễn đàn.

Ngoài các bài viết về Úc Ninh thì cũng có không ít những bài viết lấy tiêu đề về biệt danh này, ví dụ như << các ngôi sao nữ cũng từng trong sáng như em gái bánh bao>>, << giáo viên xx dạy bạn cách luyện phát âm chuẩn như em gái bánh bao>> << ngoài em gái bánh bao, thành phố A còn có thức ăn ngon>>.....

Hoàng Vi Vi đưa cho Úc Ninh xem. Úc Ninh đối với những mảnh khoe này đặc biệt quen thuộc, thậm chí nâng cao kinh doanh, rất nhiều những trang web đều đua nhau làm.

chị vì Hoàng Vi Vi luôn bên cạnh nói không ngừng, cô mới có hứng thú bình luận vài câu, có lúc còn phản tích bài này lấy tên tuổi ngôi sao nào để quảng cáo.

Hoàng Vi Vi nghe được sùng sốt, nhìn không được sùng bái nói:" Úc Ninh, cậu thật lợi hại!"

Úc Ninh cười cười, thuận tay lật một trang sách, nói:" đây có là gì"

Hoàng Vi Vi nhìn dáng vẻ Úc Ninh cúi đầu làm bài, nụ cười dần tắt, cô đột nhiên cảm thấy Úc Ninh trước mặt có chút xa lạ, tựa hồ không giống một Úc Ninh ngày trước cùng cô hâm mộ ngôi sao, cùng cô xem soái ca.

Nhưng cụ thể là khác như thế nào, cô lại có chút nói không nên lời.

Hoàng Vi Vi lắc lắc đầu, đem ý nghĩ kỳ quái này ném ra sau đầu, cười lên rồi tiếp tục xem weibo.

cách nửa thành phố, chiếc cốc nhựa hồng phấn treo mèo thần tài được đặt trên bàn trà, vài giọt nước từ thành cốc chảy xuống, tạo thành một vòng tròn nước trên mặt kính.

một chàng trai mặc áo ngủ lụa sẫm màu khom lưng, về mặt kính ngạc cùng kỳ quái nhìn chiếc cốc mấy giây, thậm chí tay còn kéo kéo con mèo thần tài, về mặt buồn cười: "Anh họ, cái cốc này không phải bạn gái anh tặng chứ? như thế nào lại....."

chàng trai nghĩ nghĩ, không đem hai chữ "ngây thơ" nói ra miệng.

Người được gọi là anh họ đang ngồi trên bàn ăn sáng, nghe vậy nghiêng đầu nhìn qua, lại một từ cũng không nói mà tiếp tục ăn bữa sáng của bản thân.

Người tên gọi "tiểu Trần" đang đưa đĩa trứng chiên cho ông chủ cười giải thích: "Hàn tổng, đây là cái cốc tôi mượn người trong quán mấy ngày trước khi tôi đi mua sữa đậu nành cho anh Lý, đang chuẩn bị trả lại cho người ta."

Hàn Phong cười đến về mặt bất quá: "hắc, cậu đừng có dấu tôi, đây thực sự chỉ là cốc sữa đậu nành mà không phải tình nhân anh họ tôi đưa?"

Tiểu Trần gật đầu khom lưng bảo đảm: "thật mà Hàn tổng, ngài không tin ánh mắt chân thành của tôi sao?"

Hàn Phong nhếch nhếch lông mày, không hề có hình tượng dùng tay nhét miếng thịt muối vào miệng, vừa ăn vừa dùng tay kia cầm chiếc cốc.

vì đã đáp ứng cô gái kia sẽ trả chiếc cốc không sút mẻ gì nên trong lòng Tiểu Trần nhất thời khẩn trương.

Nhưng trước mặt là bạn ông chủ, đại cổ đông công ty, anh ta dù có ngốc cũng không cùng vì một chiếc cốc mà gây bất hòa.

Hàn Phong cầm cái chén lắc lư đến bên cạnh Lý Bân, tự đắc như là bắt được điểm yếu của người phía sau, tùy ý dùng ngón tay chọc chọc mèo thần tài, anh ta đưa tay xuống mảnh sứ trước bụng mèo thần tài, mở ra trong đó có một mảnh giấy đang được cuộn lại. từ trong bụng mèo thần tài lấy ra một mảnh giấy nhỏ. Hàn Phong đắc ý cười: "em từ tiểu học đã nhận được thư tình, không nghĩ hơn hai mươi năm sau lại có thể lại nhìn thấy một việc làm ngây thơ như vậy."

anh ta mở mảnh giấy, đọc từng chữ: "Hi vọng Ninh Ninh cùng ba mẹ mãi mãi hạnh phúc, bình an....." anh ta dừng một chút, khoe miệng gọi lên một tia cười xấu xa "có thể tìm được một người bạn trai đẹp trai như Du Vũ "

Du Vũ, chính là nhân vật trong một bộ phim mà Lý Bân đóng.

"hắc, anh còn nói cái cốc này không có quan hệ gì với anh?" Hàn Phong tiện tay ném mảnh giấy lên bàn, hỏi.

Lý Bân nhìn qua nội dung mảnh giấy, xác nhận Hàn Phong cũng không có nói dối, ánh mắt lướt qua tiểu Trần.

Tiểu Trần kích động lắc đầu, anh ta nào nghĩ đến sự việc sẽ phát triển như vậy.

tự ý nhận quà tặng của fan không cho nghệ sĩ biết, đặc biệt là đồ nhập khẩu, từ trước tới nay đều là tối kỵ, nếu bị phát hiện, đâu chỉ là mất việc, thậm chí có thể bị kiện.

Hàn Phong tựa hồ cũng hiểu được cái gì, thu hồi ý cười khoe miệng, anh ta nheo mắt lại, nhìn chăm chăm tiểu Trần.

Tiểu Trần nói năng lộn xộn: "Tôi thực sự..... tôi thực sự chỉ là....." anh ta sợ nói nhiều sai nhiều, trong phòng áp suất hạ xuống, không đến nửa phút hai má anh ta đỏ ửng, đầu đầy mồ hôi.

"được rồi " Lý Bân cắt đứt Tiểu Trần đang lải nhải.

Anh buông đồ ăn trong tay, một lần nữa nhặt mảnh giấy lên, cuộn lại nhét vào bụng mèo thần tài, đẩy mảnh sứ lại, đem chiếc cốc đặt ngay ngắn chính giữa bàn.

"tôi biết, cậu không cố ý, đồ này tôi vẫn chưa uống, sự việc này nên nhớ kỹ vào." anh bình thản nói qua sự việc.

Hàn Phong nhăn mặt nhủ mảy, tựa hồ muốn nói cái gì, nhưng nhìn thần sắc của Lý Bân, vẫn ngừng lại ----- người anh họ này của anh ta tuy trên mặt bình thản, nhưng thủ đoạn không kém so với bất kỳ ai.

Muốn tính kế anh ấy, ngay cả cánh cửa cũng không có.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 8: Du vũ

Những người truy tìm ở trên mạng giống như những con gió lốc, càn quét mà đến nhưng trong chốc lát lại rời đi không còn.

Úc Ninh vẫn không lộ diện, không đến hai ngày, những người này đã không còn xếp hàng trước cửa tiệm nữa rồi.

Có người nói rất khó nghe, nói Úc Ninh xấu xí, đem mình thổi phồng lên như tiên nữ, nổi tiếng rồi thì sợ không dám gặp người.

Hoàng Vi Vi bạo phát, liền cùng người đó cãi nhau, cãi đến tận vài trang mạng.

Cô tức giận khuyên Úc Ninh đang đứng một bên làm sữa đậu nành:" tớ thấy cậu nên chụp vài cái ảnh, làm cho tức chết những kẻ không ăn được nho lại nói nho còn xanh đi."

Úc Ninh bị cô ấy làm cho buồn cười, hỏi lại:" như vậy đối với tớ có gì tốt chứ? họ đã không tin thì sẽ luôn tìm mọi lý do để nói lại "

Hoàng Vi Vi bất bình trừng mắt nhìn Úc Ninh:" chẳng lẽ họ như vậy cậu không tức giận sao?"

Úc Ninh nhún nhún vai, đối trước những lời hăm dọa còn ác hơn cô cũng đã nghe qua rồi, nếu chỉ là nói cô xấu thì nó cũng chỉ nhẹ nhàng như những cơn mưa phùn thôi.

Hoàng Vi Vi còn muốn phản bác, Úc Ninh nhét ống hút vào miệng cô, cô theo bản năng liền hút một ngụm, hai ngụm... sau đó quên mất chính mình muốn nói gì.

Đi Úc Ninh nghe thấy hai người nói chuyện, thấy thấy gian cũng gần hết buổi sáng rồi, liền nói với Úc Ninh:" Ninh Ninh, quán cũng hết bận rồi, con về nhà học bài đi "

Úc Ninh gật đầu, Hoàng Vi Vi mới cùng Úc Ninh nói không được vài câu, nhỏ giọng oán giận:" lại học bài " rồi nói với Úc Ninh một loạt những quán ăn, nhà hàng muốn đi.

Úc Ninh không còn cách nào khác, chỉ có thể đáp ứng buổi trưa đi ăn cơm cùng cô ấy ở nhà hàng tây mà cô ấy muốn đi từ lâu.

Hai cô gái cùng nhau lên mạng xem những đánh giá về nhà hàng này, một người trung niên, mặc tây trang, đeo mắt kính, hơi khom lưng đi đến trước cửa quán.

ông ta nhìn quanh đánh giá quán bánh bao, lại cúi đầu xem điện thoại, nhìn vào trong quán thấy Úc Ninh và Hoàng Vi Vi đang chụm đầu vào nhau thì hỏi:" xin hỏi trong hai người ai là em gái bánh bao?"

Úc Ninh ngẩng đầu, có chút khó hiểu nhìn ông ta. Ông ta nhìn thoáng qua điện thoại, vươn tay với cô:" xin chào, tôi là người bên công ty sữa Phóng Tâm, là thế này, công ty chúng tôi đang chuẩn bị cùng đài truyền hình tung ra một số quảng cáo về sản phẩm sữa,ông chủ chúng tôi hi vọng cô có thể làm người mẫu cho chúng tôi."

Úc Ninh hơi cau mày.

Những công ty nhỏ tìm những ngôi sao hạng ba làm người mẫu hoặc người đại diện thì thật không hiếm, nhưng lại đi tìm một người không danh tiếng như cô, ngay cả nổi tiếng trên mạng cũng không phải thì thật có chút khó hiểu.

Tựa hồ biết được suy nghĩ của Úc Ninh, người đàn ông giải thích:" công ty của chúng tôi đúng lúc đang tìm người phát ngôn, ông chủ tôi nhìn thấy ảnh chụp của cô trên mạng, cảm thấy rất phù hợp với yêu cầu của ông ấy, chính vì vậy liền bảo tôi đi tìm cô."

Thì ra chỉ là trùng hợp. Úc Ninh tiếp nhận lời giải thích này, nhưng không có ý định đồng ý.

Hoàng Vi Vi nghe được điều này còn kích động hơn so với cô ấy được mời làm người mẫu, cầm tay Úc Ninh nháy nháy mắt.

Úc Ninh bất đắc dĩ nhìn cô ấy. Trong ánh mắt mong chờ của Hoàng Vi Vi, cô nói:" thật ngại quá, tôi đang bận ôn thi đại học, không có thời gian."

người đàn ông tựa hồ sớm biết cô sẽ cự tuyệt, cười nói:" chỉ là chụp một ít quảng cáo, cũng lắm chỉ mất một buổi sáng, còn có phí đại diện, nhất cử lưỡng tiện, cũng không chậm trễ kéo dài thời gian của cô "

Hoàng Vi Vi ở bên cạnh khuyên:" đúng vậy, đúng vậy, không mất thời gian"

Úc Ninh không nói gì nhìn bạn ghét ghê của mình. nhìn đáng vẻ của cô, người đàn ông chuyển hướng nói:" vậy người lớn trong nhà cô có ở đây không, tôi có thể thương lượng với họ được không?"

đi Úc Ninh đang ngồi trong tiệm thực chất đã sớm chú ý động tĩnh bên ngoài, nghe vậy đi ra, lãnh đạm nhìn người đàn ông, hỏi:" làm sao vậy?"

người đàn ông vội cười nói lại lần nữa ý định của mình. Đi Úc Ninh hỏi ý kiến của cô, thấy Úc Ninh không có ý định muốn đi, mặt không thay đổi cự tuyệt:" thực xin lỗi, cháu tôi còn là học sinh, nhiệm vụ trước mắt là học tập, hi vọng các anh đừng quấy rầy nó nữa "

có thể do ngữ khí của di cô có chút mạnh mẽ, mà người đàn ông nguyên bản đang cười nháy mắt có chút xấu hổ, vừa đúng lúc điện thoại trong tay ông ta vang lên, ông ta làm một dấu tay thật có lỗi, nói: "thật ngại quá, tôi đi nhận điện thoại " nói xong đi hai bước.

Hoàng Vi Vi hỏi Úc Ninh: "đây là cơ hội khó có được a, cậu không phải là luôn muốn trở thành ngôi sao hay sao?"

Úc Ninh sững sốt một chút, nói: "không muốn ", cô quơ quơ sách túi sách trong tay: "tớ vẫn cảm thấy học hành cho tốt vẫn thực tế hơn."

"....." Hoàng Vi Vi đưa tay sờ chán Úc Ninh, lòng đầy tức giận: "đã nói cùng nhau gả cho Du Vũ sao cậu lại có thể rút lui chứ "

Úc Ninh "???"

" Du Vũ là ai " cô theo bản năng hỏi.

Hoàng Vi Vi cho là Úc Ninh đang nói giỡn, Hoàng Vi Vi " hừ " một tiếng, nói: " cậu chính là một cây củ cải hoa tâm"

cái tên này nghe thật quen tai a, Úc Ninh trái lo phải nghĩ, bưng bình đại ngộ, cô như thế nào ngay cả điều này cũng có thể quên!

" Du Vũ " là tác phẩm đầu tay của đạo diễn nổi tiếng Lục Xiển, cũng trở thành tác phẩm nổi tiếng, theo như cách gọi sau này thì đây là một bộ phim đỉnh cao bây giờ.

Không chỉ bản thân đạo diễn nhận được nhiều giải thưởng quan trọng trong giới, mà những nhân vật chính, nhân vật phụ trong phim cũng một đêm nổi tiếng

trong đó truyền kỳ nhất phải kể đến nhân vật nam chính trong " Du Vũ ", Lý Bân.

Nghe nói anh ta xuất thân từ gia đình thư hương, bản thân cũng không học biểu diễn chuyên nghiệp, mà là nghiên cứu sinh thạc sĩ của một trường top 2 trong nước. Bởi vì không từ chối được sự nhờ vả của bạn tốt mà trong thời gian quan trọng chuẩn bị luận án tốt nghiệp, đi đến vùng núi Tây Bắc ba tháng, diễn vai anh nông dân trẻ một lòng muốn vượt núi đi ra thế giới bên ngoài.

khí chất thư sinh nhiều năm dưỡng thành kì diệu lại dung hợp hài hòa với hình tượng người nông dân mà anh diễn, nhờ vào những kỹ năng diễn xuất trời cho mà mang đến cho người xem hình tượng người trẻ tuổi can đảm đương đầu với tự nhiên, chống đối vận mệnh "

bởi vì diễn xuất tốt, khuôn mặt đẹp trai, mặc dù chỉ diễn một vai nông dân, Lý Bân vẫn trở thành hình tượng ông chồng quốc dân của bao người năm đó, đánh cắp vô số trái tim thiếu nữ, trong xã hội người người sống vì vật chất thì không thể không nói đã trở thành một hình tượng hiếm có.

đánh cắp bao trái tim thiếu nữ, năm đó Úc Ninh cũng không ngoại lệ, cô ban đầu cũng bởi vì muốn theo đuổi anh, mới quyết định cùng Hoàng Vi Vi đi tham gia chương trình tuyển chọn.

Nhưng khi chân chính bước chân vào giới giải trí, cô mới biết được, muốn được như Lý Bân là cỡ nào khó khăn, có thể gặp nhưng không thể cầu, khoảng cách hai người càng ngày càng xa.

Từ yêu thích theo đuổi dần dần trở thành kính nể đối với tiền bối, Lý Bân sau đi đạt được danh hiệu ảnh đế không lâu thì rời giới giải trí, đại minh tinh này bị Úc Ninh triệt để quên sau đầu.

Nếu không phải mấy hôm trước từ trên danh thiếp của Trần Tiểu Phong thấy được cái tên Lý Bân này, cô thật không dễ dàng để nhớ ra Du Vũ là ai.

lúc Úc Ninh đang hồi tưởng lại, người đàn ông mặc tây trang đã gọi xong điện thoại, nhìn dáng vẻ ông ta có chút xấu hổ, Úc Ninh còn tưởng ông ta sẽ nói xin lỗi từ bỏ ra về, không nghĩ đến ông ta lại nói: " làm ơn, làm ơn đi cô gái, ông chủ tôi nói cô nhất định phải đồng ý nhận việc này, nếu không sẽ đuổi việc tôi "

Úc Ninh: "....." Người này không phải quá vô lại đi.

suốt cả một giờ, người đàn ông cứ ngồi lì trước cửa quán không chịu đi, di cô đóng cửa, uy hiếp sẽ báo cảnh sát, nhưng ông ta vẫn cứ ngồi đó lải nhải không ngừng, quả thực dính như da trâu.

Không khéo hôm nay dựng không có ở đây, di cô có khỏe thì cũng chỉ là phụ nữ, ba người chỉ có thể nhìn nhau ngồi trong quán nghe ông ta lải nhải.

nguyên bản Hoàng Vi Vi lúc trước ủng hộ nhưng vì ông ta phá vỡ kế hoạch đi ăn com Tây của cô mà triệt để quay ra phản đối----- ai biết công ty thần kinh này có làm điều gì xấu không chứ?

thực sự không còn cách nào, Úc Ninh đành phải đưa ra kế sách tạm thời: " vị tiền sinh này, ông không cần hạ thấp chính mình, tôi trở về cùng người nhà thương lượng, được không?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở www.EbookFull.Net.

Chương 9: Phát ngôn

Kéo dài đến trưa, Úc Ninh lại bảo đảm sẽ có câu trả lời thuyết phục, người đàn ông mới lưu luyến rời đi.

Úc Ninh và Hoàng Vi Vi đều không còn tâm trạng ăn trưa, dưới sự kiên trì của Hoàng Vi Vi, Úc Ninh ngồi xe của cô ấy về nhà----- dùng lời nói của Hoàng Vi Vi nói, sau một tuần luyện tập, kỹ năng lái xe của cô ấy đã có tiến bộ "suất thần nhập hóa"

Nhưng sự tiến bộ này rõ ràng có hạn, khi sắp đến dưới lầu nhà Úc Ninh, Hoàng Vi Vi đột nhiên quẹo xe, suýt chút nữa là đâm phải vài người đi bộ trên đường, may mắn cô ấy phanh lại kịp thời, mới không xảy ra việc gì.

người đàn ông thiếu chút nữa bị đâm vô cùng tức giận, vừa mắng vừa gõ cửa sổ xe Hoàng Vi Vi. Cô ấy sợ muốn chết, nhanh chóng thừa dịp mọi người chưa vây đến đạp chân ga phóng đi.

Úc Ninh:"....."

May mắn con đường này thuộc khu dân cư cũ nên rất chật hẹp, chỉ có thể cho một chiếc xe đi vào, Hoàng Vi Vi rất nhanh bỏ rơi những người đuổi theo.

Thấy về mặt bạn không được tốt, Hoàng Vi Vi biện giải cho sự lỗ mãng của mình:" đây là do những người kia đi không nhìn đường, nào có chuyện ba bốn người đi thành hàng a "

Trong lòng Úc Ninh vẫn sợ hãi ngó nhìn phía sau, cảm thấy bản thân trong một quãng thời gian nữa sẽ không dám ngồi xe Hoàng Vi Vi nữa.

Tạm biệt Vi Vi, Úc Ninh đeo túi lên lầu.

mới đi đến lầu hai, liền mơ hồ nghe thấy tiếng khóc lóc tranh cãi âm ỉ của người phụ nữ.

"..... chị nói xem nhà họ luôn thế này, hàng xóm chúng ta cũng thấy phiền phức a"

" đúng vậy, con tôi sợ muốn chết, căn bản không có cách nào yên tâm học bài"

".....người già trong nhà đang ngủ cũng bị dọa tỉnh lại....."

mấy thanh âm khác nhau mỗi người một câu, Úc Ninh lập tức hiểu được sự việc đang xảy ra, nhanh chân sai bước lên lầu.

Ở cửa nhà, mẹ Úc chính là đang cúi đầu, hết sức nói lời xin lỗi:" Thật sự xấu hổ đã làm ảnh hưởng đến mọi người, nhà tôi cũng không có biện pháp, thật sự là....."

" mẹ " Úc Ninh đột nhiên hét lên, cắt đứt lời của mẹ cô.

Mẹ Úc hoảng sợ ngẩng đầu lên, hiện ra vành mắt đỏ ửng.

Úc Ninh tiến lên hai bước, phòng bị nhìn những người phụ nữ trung niên đang vây quanh, hỏi:" các đi đều ở cửa nhà cháu có chuyện gì sao?"

Những người này đều xấp xỉ tuổi mẹ cô, đều là hàng xóm lâu năm, cơ hồ là nhìn Úc Ninh lớn lên, bị một tiểu bối hỏi như vậy đều có chút xấu hổ.

một người phụ nữ béo đi đầu khoát tay:" không có việc gì, không có việc gì " nói xong liền lên lầu trở về nhà mình. còn một vài người không biết nói gì chốc lát cũng tan.

" Ninh Ninh..." Mẹ Úc có chút nghẹn ngào nhìn con gái, hít hít cái mũi, che dấu nói:" như thế nào lại về sớm như vậy?"

Úc Ninh đối với thái độ bỏ đá xuống giếng của hàng xóm vẫn rất tức giận, lại bất đắc dĩ, chỉ có thể giả bộ bình tĩnh:" Vi Vi đưa con về "

Mẹ Úc gật đầu cười, lau tay vào tạp dề, nói:" về rồi thì nhanh đi ăn cơm đi, mẹ hôm nay nấu canh xương "

Hai người một đường về nhà, Úc Ninh luôn đi ở phía sau, xoay người đóng cửa, thấy trên cánh cửa xanh biếc có vài dấu chân chói mắt.

Cô dừng một chút, Mẹ Úc nhạy cảm chú ý tới, lôi kéo tay Úc Ninh:" Ninh Ninh, đừng quản, để tí nữa mẹ lau."

Nguyên lai họ lại tới nữa. Úc Ninh tránh tay bà, hít một hơi thật sâu, từ trong túi sách lấy chiếc khăn tay, hai ba cái đem dấu chân lau đi.

Nhiều ngày sống nhẹ nhõm thoải mái thiếu chút nữa làm cô quên mất nhà cô còn món nợ khổng lồ. Cô không nhận được hỏi:

" mẹ, nhà ta.... rốt cuộc còn nợ bao nhiêu tiền?"

Mẹ Úc tựa hồ bị dọa, nhìn con gái hồi lâu mới dần đo nói: "còn thiếu hơn hai mươi vạn " nói xong còn nói thêm một câu: " mẹ muốn tìm người thân vay một chút, lại thêm lương tháng, rất nhanh có thể trả hết "

Nếu không phải có kinh nghiệm đời trước, có chút nắm rõ tình hình trong nhà thì nói không chừng cô sẽ bị lừa như trước kia. Nếu cô đoán không sai, mẹ cô đã bớt đi một con số, số tiền còn nợ chắc chắn phải thêm một số không đáng sau.

có một loại cảm giác bất lực trước số phận đang bủa vây lấy Úc Ninh. Nếu sớm biết có ngày hôm nay, cô nhất định sẽ đem dây số trúng thưởng của mỗi kỳ xổ số đều ghi lại, hay là học một chút kiến thức về cổ phiếu, chứng khoán, mà không phải giống như hiện tại chỉ có thể ở nhà làm sâu gạo.

Cẩn thận ngẫm lại, cô gần mười năm, trừ đóng phim, dường như không học được gì. đến lần thứ ba khi hỏi con gái có muốn uống thêm một bát canh mà không nghe thấy câu trả lời, Mẹ Úc cuối cùng cũng nhìn không được vồ vồ cánh tay của con gái đang vui đầu ăn cơm.

Úc Ninh mơ hồ nhìn mẹ. Mẹ Úc lo lắng khuyên nhủ: "Ninh Ninh, con thật sự không cần lo lắng việc tiền bạc, mẹ sẽ có cách giải quyết, tin mẹ, được không?"

Úc Ninh nhìn khuôn mặt tiêu tụy của Mẹ Úc, lại nhìn vết bầm vẫn còn trên tay mẹ, mím mím môi cuối cùng cũng quyết định: "Mẹ thật ra hôm nay con về trễ là có nguyên nhân"

Ánh mắt cô kiên định mà chân thành: "hôm nay có một người đến quán của dì, nói là muốn con giúp họ chụp một vài tấm ảnh quảng cáo sữa"

Nghe xong Úc Ninh kể, Mẹ Úc có chút chưa tiêu hóa được việc này. con gái bà được mời đóng quảng cáo, thành người nổi tiếng, lại trở thành tiêu đề của nhiều trang web?

nếu không phải Úc Ninh đưa điện thoại cho bà xem, bà vẫn cho rằng đây là chuyện cười. Con gái bà chỉ là một học sinh cao trung bình thường thôi a.

bà xem một bài trong hàng vạn kết quả tìm kiếm có liên quan đến "em gái bánh bao ", vẫn có chút không dám tin hỏi: "Ninh Ninh, không phải con gặp kẻ lừa đảo đi?"

Lúc trước người đàn ông mặc tây trang vì muốn chứng minh thân phận của mình mà cho Úc Ninh xem thẻ nhân viên, thẻ ăn trong căng tin ở công ty của mình, thậm chí còn đưa ra một bản ghi chép kế hoạch buôn bán sữa, sợ đối phương cho mình là kẻ lừa đảo mà không đáp ứng.

Còn nói, xí nghiệp sữa này ở ngay trong thành phố này, có việc gì có thể đến công ty họ hỏi cũng rất thuận tiện.

"sẽ không mẹ, con trước đây không phải hay uống sữa của công ty này hay sao?" Úc Ninh nói

Mẹ Úc nghĩ đến công ty sữa Phóng Tâm này từ trước đến giờ danh tiếng cũng tốt nên thoáng yên tâm.

Nhưng bà vẫn có chút do dự, tuy rằng Úc Ninh đã trưởng thành, thời gian này cũng hiểu chuyện hơn, nhưng với bà nó vẫn là một đứa trẻ.

Vì muốn trả nợ mà bắt con gái phải đi kiếm tiền? Mẹ Úc luôn truyền thống thật sự là có một vài điểm nghĩ không thông.

NHưng trong nhà quả thật đang rất cần tiền.....

Bà trầm mặc mâu thuẫn.

Úc Ninh cũng trầm mặc, một cái quảng cáo thì có thể được bao nhiêu tiền chứ? ba nghìn, năm nghìn? người đó nói đồng ý trả giá cao, vậy sẽ là ba vạn? năm vạn?

Cô biết rõ tốc độ kiếm tiền nhanh chóng trong giới giải trí, cũng sợ hãi bản thân giống đời trước vì tiền mà trở thành nô lệ trong vòng luẩn quẩn này.

Nhưng cũng chỉ một cái quảng cáo nhỏ mà thôi, thậm chí còn không đáng gì đến giới giải trí, cũng không có gì đáng lo đi...

cô an ủi bản thân.

Mẹ con hai người cuối cùng cũng bị khuất phục bởi tiền nợ.

sự sợ hãi về bạo lực lúc nào cũng ở trong lòng, hai người thực sự đang rất cần số tiền này. Úc Ninh gọi điện theo số điện thoại có trên danh thiếp, đối phương vui mừng, liên tục nói cảm ơn, nói bây giờ có thể đến đón Úc Ninh đi kí hợp đồng.

Úc Ninh cự tuyệt ý tốt của ông ta, hỏi rõ địa chỉ, cùng mẹ bắt xe đi đến tòa nhà của công ty sữa Phóng Tâm. Công ty sữa này nằm ở ngoại ô thành phố, một đường đi đến, nhà xưởng màu trắng, những cánh đồng cỏ xanh biếc có đến mấy vạn mét vuông, dù cho đang là giữa hè nóng bức vẫn khiến người ta có cảm giác tươi mát.

mà tòa nhà làm việc được vây quanh bởi một rừng cây ăn quả, nhìn qua không giống một nhà xưởng, mà càng giống một nơi thế ngoại đào tiên hơn,

Nghe mục đích đến của hai người Úc Ninh, nhân viên lễ tân nhiệt tình tiếp đãi hai người, không đến nửa phút, người đàn ông mặc tây trang vội vàng chạy xuống, một bên sửa sang lại vạt áo, một bên kích động bắt tay với Úc Ninh, đáng vẻ kia tựa hồ như đang đối đãi với cha mẹ.

không có lập tức đưa Úc Ninh đi kí hợp đồng, người đàn ông đưa Úc Ninh đi đến một phòng trưng bày ở tầng hai, bên trong đặt rất nhiều những giải thưởng lớn nhỏ mà công ty sữa Phóng Tâm đã đạt được, trên tường đối diện cửa ra vào cũng treo đầy các màn hình giám sát, để cho những người đi tham quan có thể tận mắt nhìn thấy quy trình làm sữa thực chất của công ty.

Nói đến sữa của công ty, người đàn ông không còn bộ dáng khúm núm, cả người tràn ngập tự hào cùng tự tin, ông ta lại làm một người giới thiệu, cơ hồ nước miếng bay tứ tung:" đừng nhìn chúng tôi bây giờ còn là một nhà máy nhỏ, ông chủ tôi đã bắt đầu cùng mọi người bàn bạc mở rộng quy mô sản xuất, có lẽ không lâu sau, không chỉ thành phố A mà nhân dân cả nước đều có thể uống được sữa của công ty Phóng Tâm. Cô gái, cô làm người đại diện phát ngôn của chúng tôi tuyệt đối không lỗ đâu a!"

Úc Ninh cùng mẹ đều bị bộ dáng của ông ta chọc cười.

nhưng người đàn ông cũng không phải đều nói khoác, Úc Ninh nhớ rõ, công ty này sau này làm một loạt đổi mới, trở thành công ty sữa đứng đầu cả nước, thậm chí so với những thương hiệu sữa nhập khẩu nước ngoài cũng không thua kém gì, tìm người phát ngôn cũng đều chọn những thiên vương, ngôi sao lớn.

Người đàn ông vẫn cho rằng hai người không tin, lập tức muốn thanh minh, Úc Ninh vội nói sang chuyện khác, chỉ vào một tủ kính hỏi:" những bức ảnh này là cái gì?"

Người đàn ông nhìn theo hướng cô chỉ, cả người lập tức thay bằng bộ dạng sùng bái:" đây là ảnh chụp các những lãnh đạo và ông chủ của chúng tôi "

Úc Ninh hiếu kỳ nhìn người đàn ông truyền kỳ, khởi nghiệp từ hai bàn tay trắng. Chỉ thấy ông ta dáng người cao, mặc áo sơ mi trắng, quần yếm có hai dây đai, cái bụng bía rất tròn, trên đầu đội mũ nỉ, trên mặt còn có bộ râu quai nón dày, vừa nhìn thấy nhận ra ngay đây là cách ăn mặc ở những nông trường Châu Âu, chỉ đến gần mấy tấm ảnh mới mơ hồ có thể nhìn ra con mắt hiền hậu, thân thiện của ông.

Người đàn ông tiếu nuối:" đáng tiếc ông chủ vừa mới xuất phát đi thành phố N rồi, buổi sáng nếu hai người đến, nói không chừng có thể gặp mặt ông ấy, ông ấy nhất định sẽ rất vui mừng." dứt lời, đưa hai mẹ con Úc Ninh đến phòng họp ký hợp đồng.

Nếu là nói lúc trước Úc Ninh trong lòng còn lo lắng không yên, sau khi đi tham quan một vòng phòng trưng bày, trái tim cô đã bình tĩnh trở lại.

lúc chờ người đàn ông đi lấy hợp đồng, cô nhìn về phía mẹ, hỏi ý kiến của bà:" mẹ, mẹ cảm thấy thế nào, con cảm thấy rất được "

Mẹ Úc lại dường như có chút chần chừ, suy nghĩ, nói:" Ninh Ninh, hay là....."

" ai, thật ngại quá để mọi người đợi lâu! "

Đột nhiên, người đàn ông mang theo mấy bản hợp đồng đi vào, trong tay không quên cầm hai chai sữa cho hai vị khách.

ông ta đem hai bản hợp đồng đặt trước mặt Úc Ninh và mẹ cô, cười:" Nếu em gái nhỏ làm người đại diện phát ngôn của công ty tôi thì về sau sữa của gia đình đều do chúng tôi phụ trách ", dứt lời liền tự mình mở một chai sữa vị dâu tây, một hơi uống hết hơn nửa.

Úc Ninh nghe vậy tâm trạng không khỏi tốt lên, nhẹ nhàng mở hợp đồng...

tươi cười động lại trên mặt, cô cẩn thận kiểm tra số tiền ghi trong hợp đồng, lại tỉ mỉ đối chiếu một lần ở dạng chữ, sừng sốt.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 10: Cứ an

ba mươi vạn?

Úc Ninh tựa hồ có chút không tin nhìn về phía người đàn ông, hoài nghi xưởng này có phải hay không không hiểu giá cả thị trường hay vẫn là coi tiền như rác.

Mẹ Úc tựa hồ cũng bị số tiền này dọa sợ, bà chần chừ hỏi:" tiền sinh, số tiền này có phải hay không viết thừa một số không?"

người đàn ông cũng không nhìn, trực tiếp đáp:" không có, không có chính là con số này "

---kỳ thật vốn là ba vạn nhưng khi biết Úc Ninh không đồng ý ông chủ liền trực tiếp thêm một số không.

Úc Ninh cùng mẹ liếc mắt, người đàn ông hiểu được lập tức quơ quơ chai sữa trong tay nói:" tôi ra ngoài lấy thêm nước uống, hai người từ từ thưởng lượng " nói xong liền rời phòng họp

cánh cửa đóng lại, Mẹ Úc trực tiếp nói:" Ninh Ninh, mẹ cảm thấy chúng ta không nên đồng ý, tuy rằng ba mươi vạn rất lớn, nhưng trên đời làm gì có chiếc bánh nào miễn phí, mẹ nghĩ thế nào cũng thấy không đáng tin "

Úc Ninh gật đầu, cô giờ từng trang xem điều khoản, quả nhiên ngoài quyền sử dụng hình ảnh mà người đàn ông nói, trong hợp đồng còn bao gồm vài hoạt động tuyên truyền có thể liên quan đến quảng cáo, cùng một loạt các hoạt động khác.

thứ gọi là hoạt động tuyên truyền này, có thể ít cũng có thể nhiều, ba mươi vạn ký hợp đồng ba năm, tương đương mỗi năm mười vạn để có được một cái gọi là hợp đồng lao động, thế cũng không coi là nhiều.

Mẹ Úc tuy rằng thấy Úc Ninh nói có đạo lý, nhưng bà làm việc trong quán bánh bao của em gái một tháng cũng chỉ hơn ba nghìn, Úc Ninh chỉ là một đứa trẻ, chỉ cần chụp quảng cáo, tham gia vài hoạt động, người ta liền trả nó tiền lương gấp ba lần, Đây thực sự không phải là lừa đảo sao?"

hơn nửa tiếng sau, người đàn ông đi lấy nước uống rót cục cũng khoan thai đến chậm.

ông ta cười tủm tỉm hỏi:" hai người thương lượng thế nào?"

Úc Ninh còn nhỏ mà đã đi làm ở quán bánh bao, phàm là gia đình có điều kiện tốt một chút đều sẽ không để đứa nhỏ vất vả như vậy, ông ta chắc chắn, chỉ với con số ba mươi vạn này, hai mẹ con sẽ đáp ứng.

không nghĩ đến, câu trả lời của cô gái nhỏ lại là:" tôi cảm thấy bản hợp đồng này không hợp lý, có nhiều chỗ cần chỉnh sửa, nếu không thì vẫn là thôi đi "

bản hợp đồng này là chính tay do ông chủ soạn ra, ông ta cũng có chút khó xử.

nhưng Úc Ninh cũng là chính ông chủ muốn, câu nói:" việc nhỏ này cũng làm không xong, vẫn là về nhà trồng khoai lang đi " vẫn tồn tại trong trí nhớ của ông ta.

Người đàn ông ôm tâm trạng liều chết đánh tới cùng, nói:" cô trước nói có gì không hợp lý, chúng ta có thể thương lượng "

Úc Ninh chỉ vào điều " bên B phải có nghĩa vụ phối hợp với tất cả các hoạt động quảng bá của bên A ":" ví dụ về điều khoản này, bởi vì tôi còn phải đi học, lại là năm cuối, cho nên sẽ không có nhiều thời gian tham gia các hoạt động quảng bá tuyên truyền."

Người đàn ông gật đầu hiểu, nói:" cái này không thành vấn đề " đứa nhỏ học hành vẫn quan trọng hơn so với kiếm tiền.

Úc Ninh lại chỉ một cái khác " bên B trong thời gian làm người đại diện phải giữ bí mật những thông tin do bên A cung cấp ":" ngược lại tôi cũng hi vọng quý công ty cũng bảo đảm giữ bí mật những thông tin của tôi " cho dù nổi tiếng trên mạng là nhất thời nhưng sức ảnh hưởng của quảng cáo lại lâu dài, tuy rằng những ảnh hưởng nhỏ là không tránh khỏi, nhưng cô không muốn những cái khác làm ảnh hưởng đến cuộc sống của mình.

Người đàn ông cười cười, cảm thấy mình bị cô gái nhỏ này quay vòng vòng nhưng vẫn đáp ứng"

kế tiếp Úc Ninh lại đưa ra mấy chỗ cần sửa, người đàn ông không thể không tìm chiếc bút để ghi chép lại. sửa đến cuối cùng, bản hợp đồng trừ tên thì chỗ nào cũng chặt kín chữ viết. Người đàn ông không nghĩ đến Úc Ninh còn trẻ, chưa trải đời nhiều, trên phương diện này lại tỉ mỉ như vậy, thậm chí còn không kém những người luật sư của công ty họ, có trời biết trước kí ông ta chỉ tùy tiện đem hợp đồng lao động do hành chính soạn tùy tiện đưa cho ông chủ xem a.

hai người một lần nữa xem lại hợp đồng, Úc Ninh xác nhận không có chỗ sơ suất, người đàn ông một lần nữa đem hợp đồng đã sửa đổi lấy đi cho người đóng dấu.

Úc Ninh nói hơn một tiếng đồng hồ, có chút khát, mở một chai sữa ra uống một hơi hết nửa chai.

Mẹ Úc ánh mắt phức tạp, nhìn con gái, nguyên bản đối với sự hiểu chuyện của con gái trong quãng thời gian này cảm thấy rất vui mừng, nhưng đến hôm nay nghĩ lại, con gái đâu chỉ là hiểu chuyện, xem khí thế của nó khi vừa rồi cùng người đàn ông kia thương lượng, quả thực còn cao hơn người ta một cái đầu, mà bà là người lớn, nhưng nhiều chỗ vẫn nghe không hiểu, chỉ mơ hồ nhận ra Úc Ninh còn chuyên nghiệp hơn so với người đàn ông mặc tây trang.

liên tiếp uống hai chai sữa, Úc Ninh cuối cùng cũng cảm thấy đỡ khát, cô thở phào nhẹ nhõm, nghiêng mặt, cuối cùng cũng chú ý thấy mẹ cô luôn không nói một lời sâu muộn nhìn cô.

Úc Ninh trong lòng " lộp bộp " một tiếng, thầm nghĩ: xong rồi, vừa nãy chuyên tâm sửa hợp đồng, chính là quên mất mẹ cô không đồng ý cho cô nhận việc này.

đời trước cô một mình trong giới giải trí, không bối cảnh, không quan hệ, sớm đã hình thành thói quen một người quyết định. cô có chút khẩn trương nắm chặt chai sữa trong tay,, giống như đứa nhỏ làm việc sai, thử hỏi:" mẹ, mẹ cảm thấy hợp đồng này thế nào?"

Mẹ Úc nhìn chằm chằm biểu hiện không yên của con gái, sau một lúc lâu, cười ôn nhu, thay Úc Ninh sửa tóc mái trên trán có chút hỗn loạn, nói:" mẹ đương nhiên sẽ ủng hộ con "

Úc Ninh mặt mày buông lỏng, ngọt ngào cười:" con biết mẹ sẽ ủng hộ con mà " cô tiến đến bên cạnh ôm Mẹ Úc:" vốn hợp đồng này có nhiều chỗ không hợp lý, con vừa sửa lại một lần, sẽ không ảnh hưởng đến việc học "

Mẹ Úc gật đầu, nhéo nhéo hai má con gái:"chính là con biết nhiều, Ninh Ninh thật lợi hại "

Úc Ninh cười hắc hắc:" kia là đương nhiên, con chính là..... thấy được nhiều bản hợp đồng trên mạng a " Úc Ninh dừng ngay, thiếu chút nữa nói lộ hết.

Mẹ Úc chấp nhận lời giải thích này, khen ngợi nhìn con gái, thuận tiện cảm thán sự phát triển của công nghệ.

thù lao của người phát ngôn trả theo từng đợt, năm thứ nhất tiền cọc là năm vạn, Úc Ninh bảo họ trực tiếp chuyển vào tài khoản của mẹ. có khoản tiền này, nghĩ đến chắc chắn có thể yên bình trong một khoản thời gian ngắn.

sau khi kí hợp đồng được một tuần, tay Mẹ Úc đã gần khỏi hẳn, Úc Ninh cuối cùng cũng nhận được thông báo đi chụp quảng cáo.

địa điểm là ở một stadio tư nhân gần một trường đại học, căn cứ vào hợp đồng, cũng là sợ Úc Ninh không biết đường, công ty đặc biệt phái xe đến đón.

Úc Ninh từ trước đến nay không thích để mọi người phải chờ nên cố ý xuống sớm mười phút, vòng qua bãi đất trống dưới lầu mới phát hiện chiếc xe kia đã sớm dừng ở dưới lầu nhà cô-----chiếc xe kia quả thực rất khoa trương, cô theo bản năng không thể liệt nó vào " xe công", nếu không phải nhìn biển số xe, nói không chừng cô còn không chú ý đến nó.

đây là một chiếc wrangler màu tím điện quang, phía trước có cần gạt bảo hiểm, đèn xe, trục bánh xe và chỗ để hành lý ở trần xe đều đã được cải tạo, nhìn rất khác, vừa nhìn liền biết ngay chủ nhân là một người sành chơi xe.

bên trong xe không có ai, Úc Ninh vòng sang bên kia, một thanh niên đang tựa vào cửa xe hút thuốc. Anh ta mặc một áo t-shirt màu vàng và một chiếc quần thể thao màu đen, chân đi đôi Birkenstock màu trắng, cả khuôn mặt ẩn hiện dưới chiếc mũ lông chài (google nha) màu vàng nhạt, không rõ biểu tình.

Nghe thấy tiếng bước chân của Úc Ninh, anh ta ngẩng đầu, lạnh lùng nhìn cô một cái, hỏi:" Úc Ninh "

Úc Ninh gật đầu, hướng anh ta cười lên, lời chào hỏi còn chưa kịp nói, người thanh niên đã đi đến cửa xe, nói hai chữ:" lên xe"

nói xong, anh ta tiện tay vút điều thuốc xuống cống thoát nước gần đó, thổi thổi tay cầm thuốc, nhanh nhẹn dứt khoát ngồi ở ghế lái.

Úc Ninh cũng vội vàng ngồi ở ghế phó lái, thắt dây an toàn.

không biết có phải là ảo giác của bản thân không mà cô cảm giác người thanh niên kia tựa hồ như vừa cười nhạo một tiếng.

Úc Ninh quay đầu lại, người thanh niên một tay đặt trên tay lái, động cơ vang lên.

Úc Ninh theo bản năng cúi đầu nhìn thoáng chân của anh ta, thốt lên:" đi xăng đan không thể lái xe " (ở tq không lái xe khi đi giày cao gót hay tông hoặc dép xỏ ngón vì họ cho rằng như thế rất nguy hiểm)

người thanh niên " ha " một tiếng, đạp mạnh chân ga, ô tô liền nhanh chóng phóng đi.

tự biết bản thân quần việc không đâu, cũng nhìn ra được anh ta tựa hồ có ý kiến với cô, Úc Ninh trên đường đi đều ngoan ngoãn ngậm miệng----- dù sao anh ta là chính mình muốn tìm chết, cô và anh ta lại không thân không thích, không có lý do gì để ngăn cản.

thẳng đến khi vào stadio, cô mới hiểu được vì cái gì người này khi mới gặp cô lại có biểu tình như cô nợ anh ta trăm tám mươi vạn vậy.

" Cứ An, anh như thế nào giờ mới tới!"

vẫn còn chưa vào stadio, Úc Ninh đã nghe thấy một giọng nữ ngọt ngào truyền đến. sau đó, một cô gái tóc dài mặc một chiếc áo t-shirt đen cùng kiểu dáng với người thanh niên, một chiếc quần bó màu vàng và đi một đôi giày cao gót màu trắng, bộ dạng như con nai con chày đến, ôn nhu khoác lên cánh tay chàng trai, thuận tiện tặng cho Úc Ninh một ánh mắt sắc bén như dao.

Hành động của cô ấy như đang đánh dấu lãnh thổ, ở trong mắt Úc Ninh lại thấy có chút ngây thơ. người thanh niên gọi là Cứ An lại không bởi vì đối mặt với bạn gái mà có nửa điểm hòa nhã, vẻ mặt lạnh nhạt đi vào trong stadio, giống như đang treo trên cánh tay anh ta là một cái ba lô hoặc một túi mua hàng của cửa hàng tiện lợi vậy

tựa hồ biết tính cách anh ta luôn như vậy, vẻ dịu dàng trên mặt cô gái không có nửa phần bị ảnh hưởng, tiếp tục hỏi:

" cô gái kia là ai? Anh đưa cô ấy đến?"

Cứ An lúc này mới cho bạn gái ánh mắt đầu tiên, anh ta nhũn mảy, hơi có chút không vui nói:" cô ấy là người đại diện công ty mới ký hợp đồng, lát nữa chụp ảnh em dẫn cô ấy theo."

" người đại diện?" cô gái sùng sốt chớp chớp đôi mắt to đang dán cặp lông mi giả, kinh ngạc nhìn Úc Ninh, lại nhìn Cứ An, biểu tình chất vấn nhưng người sau đã sớm tách tay cô ra đi đến chỗ vài người đang lập máy móc.

Úc Ninh nhu thuận đứng ở cửa stadio, mỉm cười với cô gái vẫn còn đang khiếp sợ mà lộ ra chút ngây thơ.

Nếu Úc Ninh đoán không sai thì cô trong lúc vô ý đã đoạt đi công việc mà cô gái này cho rằng nó là của cô ấy.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 11: Quảng cáo

Trong stadio chỉ có sáu bảy người, đều có bộ dáng như sinh viên, phối hợp ăn ý, vừa nói vừa cười, vừa nhìn liền biết ngay đây là một nhóm.

sau khi nghe nói Úc Ninh trở thành người đại diện phát ngôn của công ty sữa Phóng Tâm, một thanh niên trên vai đang khiêng máy quay liền chau mày: "Vậy Dương Nghệ thì sao?"

Cứ An đang cúi đầu nhìn quyển sổ lạnh nhạt nói: "nên làm gì thì làm cái đó " sau đó phân phó bạn gái" Dương Nghệ, em trước đi trang điểm lại....." anh ta dừng một chút, ánh mắt không mang theo cảm xúc nhìn áo sơ mi trắng và quần bò mà Úc Ninh đang mặc, lại bổ sung một câu: "thuận tiện đưa cô ấy đi đổi một bộ quần áo khác"

Dương Nghệ cười đáp ứng

Cô ấy vừa đưa Úc Ninh đến phòng vệ sinh vừa nói: "xin chào, tôi là Dương Nghệ, khoa biểu diễn đại học truyền thông, còn có?"

Úc Ninh giả bộ không nghe ra ý khiêu khích trong đó, ngắn gọn đáp: "Tôi là Úc Ninh, vẫn đang là học sinh cao trung"

Dương Nghệ ngoài ý muốn nhún mày, lại như vô tình hỏi: "Vậy cô học múa mấy năm rồi?"

Úc Ninh nghi ngờ, cho rằng mình nghe nhầm, Dương Nghệ lại không nói gì nữa.

nhưng Úc Ninh rất nhanh hiểu được vì sao cô ấy lại nói như thế. Cô nhìn chính mình trong gương mặc bộ trang phục múa màu trắng sữa, cảm giác có chút mơ hồ.

chụp quảng cáo thành quay quảng cáo thì cũng thôi đi, nhưng thế nào biến thành cô phải nhảy múa rồi?

Là một ngôi sao miễn cưỡng có chút danh tiếng, Úc Ninh cũng coi như là tinh thông mọi thứ, duy nhất chỉ có nhảy múa và võ thuật là cô trời sinh không có thiên phú. Chính vì vậy nhiều lần cô đã bỏ lỡ nhiều cơ hội hợp tác với những đạo diễn lớn trong các bộ phim cổ trang.

không có biện pháp, ai bảo cô trời sinh tiểu não không phát triển?

nguyên bản Úc Ninh còn muốn dùng kỹ năng để đánh vào mặt những người ngoài kia bây giờ lại có chút buồn bực.

Hi vọng sau khi nhìn thấy kỹ năng múa thảm hại của cô họ sẽ từ bỏ ý tưởng đáng sợ này.

Người con trai đeo kính lúc trước đứng cùng Cứ An hiện giờ đang cầm kịch bản cần nắm bên tai anh ta, khi ánh mắt nhìn thấy Úc Ninh đột nhiên sáng lên.

anh ta tiện tay dùng kịch bản chọc chọc bả vai Cứ An: "An từ, cậu xem "

trên đài múa, cô gái khoanh tay mà đứng, sống lưng thẳng tắp, bộ trang phục múa màu trắng bao quanh thân hình cô, lộ ra tay chân thon dài, giống như cành liễu mềm mại. Tuy rằng dáng người không tốt bằng Dương Nghệ nhưng chỉ cần tư thế đứng như thế này, nếu cả hai đứng cùng một chỗ người anh ta nhìn đầu tiên lại là Úc Ninh.

Cái gọi là giờ tay nhắc chân đều có một phen thần thái, đại khái cũng chỉ như thế này đi.

Cứ An vẫn luôn nhìn ống kính máy quay, đầu cũng không ngẩng lên, lạnh lùng đáp lại một câu: "Cậu đưa kịch bản cho cô ấy"

Chàng trai đeo mắt kính rất có hảo cảm đối với Úc Ninh không nói hai lời bật dậy hướng trên đài vẫy tay, lớn tiếng hỏi: "em gái bánh bao, em biết múa không?"

Úc Ninh nửa giây cũng không chần chờ, ăn ngay nói thật: "không biết "

"ách....." chàng trai nhún nhún vai, đối với bóng lưng lạnh lùng của Cứ An mà than thở: "được rồi "

cuối cùng cũng chỉnh sửa xong ống kính máy quay, Cứ An đứng thẳng dậy, hướng Dương Nghệ đang ở trên đài nói: "em trước múa thử hai lần để tìm cảm giác "

Dương Nghệ làm dấu tay ok, trước làm hai tư thế giãn thân thể, không hề báo trước thực hiện một loạt các động tác múa, Úc Ninh vội đi đến một bên, xa xa nhìn.

Tuy rằng bối cảnh chỉ là một tấm vải màu xanh, nhưng người quá quen thuộc với những điều này như Úc Ninh đại khái cũng nhìn ra được vài thứ.

Hầu hết những thứ ở trên đài múa này sẽ không giống như trong quảng cáo, quảng cáo này do một nhóm sinh viên làm ra, ý tưởng cũng có nhiều chỗ đặc sắc, rõ ràng là đã mất rất nhiều công sức thiết kế.

Nội dung đại khái của quảng cáo này là một người con gái nhảy múa từ xa đến gần, từ mềm mại uyển chuyển đến mạnh mẽ, kịch liệt bất chước trạng thái sữa chảy vào cốc, toàn bộ quá trình không có một lời thoại nào, hoàn toàn dựa vào ngôn ngữ thân thể và bối cảnh thiết kế ở hậu kỳ mà thể hiện chủ đề.

Nói ngắn gọn, trong kịch bản không có chỗ cho Úc Ninh phát huy.....không dùng nói là phát huy, chỉ là cho cô thực hiện lại được những động tác của Dương Nghệ cũng phải chờ đến kiếp sau.

Qua một lần làm nóng người, những động tác múa mà Dương Nghệ làm lại có thể nói là hoàn mỹ, Úc Ninh nhìn nhìn, không nhận được đình chỉ hô hấp, sợ không cẩn thận phá vỡ sự hoàn mỹ này.

Bài múa hoàn tất, trong stadio liên tiếp vang lên tiếng vỗ tay và tiếng khen hay, ngay cả Cừ An mặt thối cũng đứng lên vỗ tay.

Úc Ninh vẫn còn đang ngờ ngác thì đột nhiên phía sau truyền đến một giọng nói: "cô gái, tới lượt cô "

Cô bị dọa sợ, quay đầu nhìn lại, một người đàn ông mặc áo sơ mi kẻ ca-rô, mặc quần yếm hai dây, trên mặt để râu quai nón đang đứng phía sau mỉm cười nhìn cô.

Là ông chủ công ty sữa!

Người đàn ông mặc tây trang đứng phía sau ông ấy vội vàng nhắc nhở Úc Ninh: "đây là Cừ tổng "

Cừ?

Úc Ninh mỉm cười nhìn Cừ tổng: "bác Cừ " người đàn ông tây trang lập tức lộ ra biểu tình " cô gái cô có phải bị ngốc hay không?". Nhưng người được gọi là Cừ tổng này hiển nhiên lại rất hài lòng với một tiếng " bác Cừ " này, ông ấy cười rộ lên.

Cừ An vốn đang tập trung cùng anh chàng mất kính thảo luận cái gì, chợt bị làm phiền, cau mày, nghiêng đầu nhìn về nơi âm thanh phát ra.

Tâm mắt đụng nhau, về mặt bố con hai người đều lập tức lạnh đi mấy phần.

Dương Nghệ ngọt ngào gọi một tiếng " bác "

Người đàn ông mặc tây trang nói: "ông chủ không yên tâm, đến xem tiến độ quay quảng cáo "

Cừ An không trả lời, chàng trai mất kính đẩy đẩy kính mắt, giải thích: "đã gần chụp xong rồi, chúng tôi đang thương lượng xem chỗ nào thì dùng máy quay "

Cừ tổng gật đầu, nói: "thử nói xem "

Chàng trai đeo kính nhìn thoáng qua Cừ An, đem phần kịch bản đưa cho Cừ tổng, giải thích một phen.

Nghe xong, Cừ tổng trầm ngâm một lát, nhìn Úc Ninh hỏi: "vậy cô gái này thì sao "

Anh chàng kính mắt: "ách....." một tiếng, nói đúng sự thực: "cô ấy không biết múa, rất khó tìm được một vị trí thích hợp trong quảng cáo này "

Úc Ninh sớm đã đoán ra được điều này, cũng không có kinh ngạc. Dù sao cô cũng không muốn làm ngôi sao, thêm một chuyện không bằng bớt một chuyện, đến đây chỉ để xem náo nhiệt là được rồi.

Cừ tổng hướng Úc Ninh đưa ra một ánh mắt không đồng tình.

Ông nói: "Bố hôm qua nói với con như thế nào, nâng đỡ bạn gái, bố không phản đối, nhưng việc bố giao cho con, con cũng phải làm tốt, hình tượng của Tiêu Nghệ không phù hợp với quảng cáo này, chẳng lẽ con không nhìn ra?"

Nụ cười trên mặt Dương Nghệ cứng đờ, trong stadio nhất thời có chút xấu hổ.

Trong lúc yên lặng, Cừ An đột nhiên cười lạnh một tiếng, khước miệng gọi lên nói: "nếu là quảng cáo linh tinh cái gì mà "sữa Phóng Tâm, mỗi ngày yên tâm", tôi e rằng mình không làm được, ngài vẫn cứ tìm cao nhân khác đi"

Nói xong, anh ta đứng bật dậy, sai bước đi ra ngoài.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Chương 12: Sai lầm

Người đàn ông mặc tây trang vội vàng đuổi theo, không đến hai phút, lại quay trở về, nói Cừ An đã lái xe đi, không thể nào ngăn được.

Cừ tổng nhíu mày, thờ dài, bất đắc dĩ nói: "đi thì đi", ông nhìn về những người khác trong stadio: "hôm nay mọi người cũng vất vả rồi, thu dọn chút đi, tôi thay Cừ An mời mọi người đi ăn "

Tiêu lâu là nhà hàng sa hoa nhất của thành phố.

Một đám sinh viên tôi xem anh, anh xem tôi, chọn lựa giữa nhà hàng và tình nghĩa bạn học, cuối cùng vẫn không chống lại được sự cám dỗ của mỹ thực.

Úc Ninh theo Dương Nghệ đi thay quần áo, liền chuẩn bị về nhà----- Cừ tổng có mời cô nhưng đòi trước cô ăn quá nhiều " bữa tiệc lớn " này, đối với nhà hàng này không có ấn tượng tốt, thậm chí theo bản năng còn có chút chán ghét, cho nên quyết đoán cự tuyệt.

Người đàn ông mặc tây trang còn cho là Úc Ninh không biết nơi này, đặc biệt giải thích một phen.

Úc Ninh nghe xong, vẻ mặt bình tĩnh: " một buổi sáng không có học bài, tôi muốn về nhà làm bài tập "

Cừ tổng lại cười haha. ông vung tay lên, để người đàn ông kia đưa những người khác đến nhà hàng còn ông thì đưa Úc Ninh về.

Úc Ninh trước đã cự tuyệt một lần giờ không thể cự tuyệt được nữa đành lên xe. Cừ tổng và lái xe đều ngồi phía trước, hỏi rõ địa chỉ nhà của Úc Ninh, xe chậm rãi đi về hướng nội thành.

Cừ tổng hoài niệm cảm thán: " ta trước kia cũng từng ở đó, trừ dừng xe hơi khó thì tất cả đều rất thuận tiện" khỏe mắt ông mang ý cười: " ta còn nhớ rõ ở đó có một quán bán bánh trôi, mùi vị rất thơm, mỗi ngày đều có rất nhiều người xếp hàng mua, quán mở đến hiện tại cũng được sáu bảy mươi năm rồi, không biết có còn bán hay không?"

Úc Ninh cũng nghe mẹ nói về quán đó, hình như nhiều năm trước đã không mở nữa rồi.

Cừ tổng nhất thời thôn thức, giống như đang chìm trong hồi ức. Úc Ninh thức thời giữ im lặng, trong lòng thầm đọc những bài ngữ văn sáng nay mới học.

Đột nhiên cô như có linh cảm mà ngẩng đầu, trong kính chiếu hậu, Cừ tổng chính là không hề chớp mắt mà nhìn cô chằm chằm, thấy Úc Ninh phát hiện liền ôn hòa cười cười, dời tầm mắt.

Úc Ninh nhất thời trong lòng lộp bộp vài tiếng, tóc gáy dựng thẳng, không tự giác ngồi lùi về phía sau.

Cũng bởi vì điều này, chưa đến cửa nhà, cô liền tìm cơ xuống xe. Gặp nhiều chuyện xấu xa, người không khỏi trở nên cảnh giác.

về đến nhà, Mẹ Úc đang nấu cơm, thấy Úc Ninh trở về, liền ngó ra từ phòng bếp, cười nói: "Ninh Ninh trở về rồi, hôm nay có người khách đến cảm một cái cốc đến, nói là của con, mẹ đặt nó trên bàn học của con đây "

Úc Ninh trả lời, bắt buộc bản thân không nghĩ đến việc trên xe, bước nhanh trở về phòng.

chiếc cốc màu hồng yên tĩnh đặt bên cạnh tập bài thi, Úc Ninh cầm lên kiểm tra một lần, hoàn hảo không bị làm sao. Cô sờ con mèo thần tài đã theo cô nhiều năm, chậm rãi thờ phào nhẹ nhõm.

"Ninh Ninh, con muốn ăn canh trứng cà chua hay trứng xào cà chua?"

đột nhiên, giọng Mẹ Úc bắt ngờ từ phía sau Úc Ninh vang lên, Úc Ninh run run, cốc nước trong tay " loảng xoảng " rơi xuống đất.

Mẹ Úc không nghĩ tới Úc Ninh lại phản ứng lớn như vậy, có chút khản trương muốn tiến lên xem xét.

Úc Ninh vội vàng ngồi xuống, giả bộ đang tìm kiếm chiếc cốc, vừa nói: "ăn canh đi "

Mẹ Úc không nghi ngờ gì, chân dừng lại, nói: " được, vậy con ra ban công hái cho mẹ ít hành lá, nấu xong canh là có thể ăn cơm rồi."

Úc Ninh vui vẻ trả lời. Tiếng bước chân dần dần đi xa, bà vai Úc Ninh buông lỏng, nụ cười giả tạo trên mặt lập tức biến mất không còn. Suy nghĩ của cô dường như trở về một ngày nào đó của rất lâu về trước. Khi đó cô cùng một cô bé trong công ty cùng nhau đi đóng phim, bị nhân viên đoàn phim bắt đi ăn cơm với nhà đầu tư. Ăn cơm xong, bởi vì nơi quay phim và chỗ ăn cơm cách nhau khá xa, nên nhà đầu tư "hảo tâm " đưa họ về.

Đi nửa đường cô đột nhiên phát hiện mèo thần tài không thấy, muốn quay trở lại tìm. Lúc đầu ông ta không đồng ý, thậm chí còn trêu có có phải người

yêu tặng không, nhưng cô nhất quyết đòi quay lại tìm, thời gian trôi qua, người trên xe đều có chút không nhìn được nữa, cô bé đi cùng khuyên cô không nên tùy hứng, tránh làm liên lụy đến những người khác trong công ty.

Đến cuối cùng, nhà đầu tư kia thật sự không có biện pháp, trực tiếp cho cô xuống ở giữa đường.

Úc Ninh đêm hôm khuya khoắt thật vất vả mới bắt được một chiếc xe quay lại nhà hàng. Nhà hàng đã đóng cửa. Cô cũng không biết phát triển cái gì, thật sự tìm một quán ăn 24 giờ gần đó ngồi cả một đêm. Sáng sớm hôm sau, khi nhà hàng mới vừa mở cửa liền vào tìm.

Cũng may là nhân viên nhà hàng khi dọn dẹp nhìn thấy, tuy rằng không giá trị gì nhưng vẫn rất chuyên nghiệp giữ lại. Úc Ninh mất mà tìm lại được cảm thấy thật nhẹ nhõm, vội vàng chạy về đoàn phim, lại phát hiện cô gái đi cùng vốn hôm qua phải về thì lại không thấy về.

Đạo diễn đem hai người mắng một trận, Úc Ninh tuy rằng cảm thấy kỳ quái, nhưng không có nghĩ nhiều.

Ai mà biết cô bé kia lại cũng không có quay về, thậm chí còn không thấy xuất hiện ở công ty, nghe nói là leo lên được cảnh cao, hủy bỏ hợp đồng.

Một ngày nào đó trước khi trọng sinh Úc Ninh vô tình gặp lại cô bé đó trong quán rượu, cô bé ấy ăn mặc diêm dúa, lẳng lơ, gợi cảm, cơ hồ làm cho Úc Ninh không nhận ra.

cô ấy rút ra một điều thuốc cho nữ, phun một làn khói vào mặt Úc Ninh, cười quỷ dị, cô nói: "Ngày hôm đó khi về chúng ta ngồi ở ghế sau, X tổng luôn nhìn lên cô qua kính, cô lại chỉ lo cúi đầu xem di động, sau đó lại phát sinh ra sự việc kia, cô có biết hay không, kỳ thật họ Hách kia đã sớm đem chúng ta bán rồi....." Ngữ điệu của cô ấy nhẹ nhàng phiêu phiêu như sương khói, nói ra những chuyện dơ bẩn không chịu nổi, mỗi câu mỗi chữ đều như đang lên án Úc Ninh cỡ nào giáo hoạt, để cô ta một mình chìm vào vũng bùn lầy.

Cô gái ấy nói xong liền đi ngay, không lâu sau, Hách tổng liền đến phòng cô.

Cô vốn là người không hay suy nghĩ nhiều, ngày đó đột nhiên có phòng bị, lại sau đó bất ngờ không kịp đề phòng đã kết thúc sinh mệnh.

Bởi vì nhận được sợ hãi quá lớn, đối với sự việc phát sinh ngày hôm đó, Úc Ninh luôn luôn mơ hồ không nhớ rõ, giờ phút này, biểu cảm của cô gái đó, lời nói của Hách tổng, thậm chí là ánh mắt của nhà đầu tư kia, tất cả đều hiện lên rất rõ trong đầu Úc Ninh, cuối cùng là ánh mắt nhìn chằm chằm cô trên xe hôm nay.

Úc Ninh nhắm hai mắt, vạn phần hối hận bản thân trước kia vì tiền bạc mà làm mờ mịt đầu óc, làm ra cái quyết định qua loa này.

NHưng bây giờ cũng đã kí hợp đồng rồi, tiền cũng đã cầm, điều khoản phá vỡ hợp đồng cũng là tự cô nghĩ ra, lấy điều kiện kinh tế trong nhà, căn bản không thể trả được.

kế sách duy nhất bây giờ, chỉ có thể từng bước cảnh giác, không cần tiếp xúc với Cừ tổng nữa.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 13: Ảo giác

Nhưng trời không chiều lòng người, Úc Ninh một bữa cơm vẫn chưa ăn xong, liền nhận được thông báo buổi chiều lại đi chụp ảnh. Người điện là Cừ An, ngữ điệu của anh ta không có gì thay đổi, nói xong không đợi Úc Ninh trả lời liền trực tiếp cúp điện thoại.

Úc Ninh thấy sắc mặt Úc Ninh sau khi trở lại không tốt lắm, sau khi nhận điện thoại lại càng kém hơn, lo lắng hỏi: "Ninh Ninh là ai gọi điện thoại vậy? xảy ra chuyện gì rồi phải không?"

Úc Ninh lắc đầu, cười nói: "là đạo diễn chụp quảng cáo, bảo con chiều lại đến " nói xong làm bộ thời gian gấp gáp mà vùi đầu vào ăn cơm----- Mẹ Úc từ trước tới nay tâm tư tí mĩ, cô sợ bà nhìn ra được điều gì, tự nhiên lại lo lắng.

Mẹ Úc lại nghĩ Úc Ninh từ trước tới giờ chưa từng chụp quảng cáo nên lo lắng, dù sao thì "quảng cáo " hay " đại diện phát ngôn " đều cách những người dân bình thường rất xa.

bà ôn nhu khuyên nhủ: "Ninh Ninh, bất cứ điều gì đều là từ không biết đến biết, nào có việc gì một lần là thành, chỉ cần con cố gắng, nỗ lực, người khác sẽ nhìn thấy thái độ và sự tiến bộ của con, cũng sẽ không quá làm khó dễ con " bà đem đĩa thức ăn ở xa chuyển đến trước mặt Úc Ninh " nếu có gì khó khăn cứ nói với mẹ, mẹ cùng con nghĩ biện pháp, mẹ là người lớn, chính là có nhiều kinh nghiệm hơn so với con, biết chưa?"

Úc Ninh gấp một đĩa thức ăn cho mẹ, hốc mắt ửng đỏ, nhỏ giọng gật đầu.

Cừ An cúp điện thoại, về mặt bình tĩnh ném điện thoại lên xô-pha, tràn đầy không kiên nhẫn hỏi: "được rồi chứ?"

Anh chàng kính mắt mất hơn một giờ khuyên vị tôn đại Phật này đến nhà ăn, lại thay Cừ tổng làm thuyết khách hơn nửa tiếng, quả thực là miệng đắng lưỡi khô.

anh ta vỗ vỗ hai cái vào vai Cừ An:" được rồi, được rồi "

Cừ An hừ một tiếng.

Ở một đầu khác của hành lang có một người hét:" Kỳ sư huynh, Cừ An thức ăn đã lên rồi hai người còn chưa xong sao?"

" vào đây " Kỳ Viễn Văn trả lời một tiếng, tiện tay vớ lấy điện thoại của Cừ An nhét vào trong túi rồi đứng lên, nhìn người sau vẫn không có động tĩnh gì, đá đá giày anh ta, thúc giục " đi a, ăn cơm "

Cừ An rõ ràng quay mặt đi.

" cậu lại làm sao nữa, không phải đã nói cùng mọi người ăn cơm sao? một mình cậu không đi, những người khác sẽ càng xấu hổ " Kỳ Viễn Văn vè mặt mặc danh kỳ diệu, thấy Cừ An không có bất kỳ ý muốn trả lời, nhìn không được hỏi:" Cậu hôm nay rốt cuộc là mắc bệnh gì? chính là vì Dương Nghệ sao? cha cậu cũng không nói không dùng cuộn phim trước a. Vẫn là nói, cậu chính là không hài lòng với cô gái hôm nay? tớ thấy cô ấy cũng được, khí chất không tồi, cả buổi sáng bị vắng vẻ cũng không thấy oán giận gì "

Cừ An lại cười lạnh.

Kỳ Viễn Văn đối với mối quan hệ không được tốt lắm của hai cha con Cừ An cũng biết chút ít, anh ta khuyên nhủ:" cậu cũng đã đáp ứng rồi, đưa dựa theo ý Cừ tổng mà làm "

Cừ An ngoài cười nhưng trong không cười:" cậu biết ý ông ta?"

" cậu căn bản không biết" anh ta tự hỏi tự trả lời, đứng lên:" nhưng cậu nói đúng, đã đáp ứng rồi, nên theo ý ông ấy mà làm " về phần có hay không như ý.....

Cừ An hừ một tiếng, đi về phòng ăn.

noi chụp buổi chiều vẫn là stadio đó, Úc Ninh đến sớm, nhân viên kỹ thuật vẫn còn chưa đến.

nhìn quanh thấy Cừ tổng và người đàn ông mặc tây trang không có ở đây, cô thở phào nhẹ nhõm

Kỳ Viễn Văn xa xa nhìn thấy cô, liền lên tiếng chào hỏi:" Dương Nghệ còn chưa tới, Cừ An đi đón cô ấy, em đi trước thay quần áo, đợi cô ấy đến trang điểm liền bắt đầu." nói xong, anh ta từ trong túi sách màu đen bên cạnh lấy ra một tập giấy đưa cho Úc Ninh:" buổi trưa chúng tôi đại khái đã định ra nội dung quảng cáo, nghĩ đến em chưa có kinh nghiệm trong lĩnh vực này, nên đặc biệt thiết kế tương đối đơn giản, em xem đi, làm quen một chút, chờ đến khi chụp ảnh thì thoải mái lên, coi camera không tồn tại là được "

Úc Ninh gật đầu cảm ơn anh ta.

cô một bên theo chỉ dẫn của người ta đến phòng hóa trang, một bên vừa xem kịch bản.

Nội dung quảng cáo rất đơn giản: một cô gái đi trên đường cái nóng bức, đột nhiên nhìn thấy một cái đuôi con bò cái đang vẫy, cô vui mừng dừng lại bước chân, đi qua sờ vào nó, trên tay đột nhiên xuất hiện một cốc sữa. Tiếp theo, cô uống một ngụm sữa, gió nhẹ lướt qua, cô nhắm hai mắt, trong đầu xuất hiện cảnh tượng những cánh đồng xanh mướt với những đám mây trắng.

toàn bộ quảng cáo không có lấy một lời thoại, lật qua lật lại, ở góc bên phải của trang cuối cùng nhìn thấy chú thích "đi, há miệng, đi, chìa tay, uống sữa, nhắm mắt "

Lời ít mà ý nhiều, xem phong cách này nhất định là bút tích của Cừ An.

bất quá nếu chỉ làm theo những động tác này, hiệu quả sẽ không phải vô cùng thảm đi?

Úc Ninh suy nghĩ một chút, không khỏi cong khóe miệng.

" cười gì mà vui vẻ vậy?"

đột nhiên một giọng nói xuất hiện sau lưng cô, Úc Ninh bị dọa sợ, phản xạ có điều kiện ngẩng mạnh đầu, nhảy ra xa hai bước.

Thẳng đến khi sau đầu cảm thấy đau đón cô mới nhận ra vừa rồi đụng phải người khác.

Giọng nói này cô biết, là Cừ tổng.

tâm Úc Ninh trầm xuống, xoay người chào hỏi, lễ phép lại xa cách nói:" thật ngại quá, không có chú ý đến ngài ở phía sau tôi "

Cừ tổng một bên vuốt cằm, vui mừng hơn hờ cười:" không sao, không sao, là ta không nên đột nhiên nói chuyện, dọa cháu, như thế nào, không làm sao

chứ?"

trên hành lang không có lấy một người, Úc Ninh không muốn nói nhiều, khách khí nói: "tôi không sao, cảm ơn Cừ tổng đã quan tâm " nói xong Úc Ninh tạm biệt đi đến phòng hóa trang.

Cừ tổng lại không có ý từ tạ người, ông ta tiến lên hai bước, muốn tự giải thích: "chuyện sáng nay ta đã nói với Cừ An, cháu không cần để trong lòng "

Úc Ninh đột nhiên hoảng hốt: "tôi không có "

Cừ tổng lại cười: "không có là tốt, rõ ràng buổi sáng còn còn ta là bác Cừ, tại sao giờ lại là Cừ tổng rồi "

Úc Ninh kiên trì gọi " bác Cừ "

không biết có phải ảo giác của bản thân không mà rõ ràng khoảng cách giữa cô và Cừ tổng là nửa hành lang, sao cô vẫn cảm thấy cả người bị cổ hơi thờ đần ông trung niên bao phủ, cứng ngắc không thể động đậy.

Cừ tổng lại đến gần hơn một chút, thân thiết hỏi: "cháu có chỗ nào không thoải mái?"

Úc Ninh lắc đầu, không dám ngẩng đầu lên, tựa hồ như chỉ cần ngẩng lên sẽ nhìn thấy ánh mắt sâu thẳm không thấy đáy luôn nhìn cô không rời.

Ai đến cứu tôi đi.

Tâm cô nhắc cao đến cổ họng, bắt lực nghĩ.

"oanh " một tiếng vang thật lớn, chúa cứu thế xuất hiện.

" Cừ An cậu đang làm gì, làm hỏng là phải bồi thường đấy!" Kỳ Viễn Văn thanh âm như xa như gần truyền tới.

Lướt qua bả vai Cừ An, anh ta nhìn thấy Cừ tổng đang vươn tay về phía Úc Ninh, lại nhớ tới sắc mặt của Cừ An, đột nhiên nghĩ tới chuyện không tốt, mặt đầy kinh ngạc.

" Cừ tổng, ngài đang làm gì?" anh ta đẩy cánh tay Cừ tổng đang dừng ở giữa không trung, hai bước đi đến bên Úc Ninh bảo vệ cô.

Úc Ninh như được đại xá, cảm kích ngẩng đầu nhìn anh ta.

Nhìn thấy ánh mắt dường như toàn tâm toàn ý lại của cô gái nhỏ, Kỳ Viễn Văn giống như được đánh máu gà, anh ta lòng đầy căm phẫn nói: "Ngài cũng quá không biết liêm sỉ đi?"

Khí thế của anh ta to lớn, Cừ tổng há há miệng, như là xấu hổ không nói ra lời.

Dù sao cũng ở vị trí cao nhiều năm, Cừ tổng rất nhanh liền ổn định lại cảm xúc, ông ta hắng giọng một cái, ra vẻ tức giận quay đầu nói với Cừ An: "con chính là như vậy ở trước mặt bạn học bố trí cha con?"

Cừ An vẫn không nói lời nào nhìn lưng cha tựa hồ như nghe thấy chuyện cười lớn nhất thiên hạ, anh ta mang mặt trào phúng nói: "nhiều năm như vậy, ông đủ chưa? bắt quả chỉ là một cô gái lớn lên có chút giống bà ta, ông liền dán đến, thật nghĩ là ai cũng nguyện ý làm con gái ông sao?"

Kỳ Viễn Văn: "???"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(dot)Net**.

Chương 14: Biến sắc

Mặt Cừ tổng chợt đỏ lên, trừng Cừ An, râu đều nhin không được mà run rẩy

Ông chậm rãi nói: "Nhiều năm như vậy....nhiều năm như vậy..... con cũng đủ rồi đi! ta chưa bao giờ làm điều gì có lỗi với hai mẹ con con, bắt quả chỉ một bức ảnh, hai người không thể bỏ qua cho ta sao....." giọng nói của ông ấy càng lúc càng thấp, giống như một mồi.

Cừ An nhìn về phía Úc Ninh, cười lạnh nói " vậy cô ấy thì sao?"

Cừ tổng cận thận nhìn về phía Úc Ninh, thấp giọng thờ dãi.

Ông gần như suýt rơi nước mắt, nhắm mắt lại: "nếu chị con còn sống, chắc cũng giống cô ấy....."

Cứ An trầm mặc không lên tiếng.

Kỳ Viễn Văn từng nghe nói mẹ Cứ An và Cứ tổng ly hôn khi Cứ An còn rất nhỏ, họ không phải hòa bình chia tay, năm đó náo ra rất lớn. Nhưng anh ta chưa từng nghe nói Cứ An có chị gái, nhưng nhìn dáng vẻ này, vẫn là không còn rồi đi, Úc Ninh lại trùng hợp rất giống với cô ấy nên mới bị Cứ tổng chú ý.

Anh ta cúi đầu nhìn về phía Úc Ninh, đôi mắt như con nai con của cô gái có chút hồng hồng, khuôn mặt còn mang chút nét trẻ con hơi phình lên, so với khuôn mặt gầy nhợt rõ ràng của Cứ An không có bất cứ một điểm nào tương tự.

Trầm mặc một lúc lâu sau, Cứ An thấp giọng: "chị gái, chị gái, ở trong lòng ông có phải chỉ có người đàn bà phá vỡ gia đình người khác và đứa đã loại không dám sinh ra của bà ta?" Nói xong, anh ta bình tĩnh quay người, rời khỏi hành lang.

Cứ tổng trầm mặc nhìn bóng lưng của anh ta, hướng Úc Ninh và Kỳ Viễn Văn lộ ra ý cười chết lặng mà chua xót: "khiến cho mọi người chê cười rồi "

Úc Ninh hoàn hồn phủ định, nhưng tinh thần có chút mơ hồ, theo Kỳ Viễn Văn hướng Cứ tổng nói gì đó rồi một đường quay trở về stadio.

Dương Nghệ mới từ ngoài đi vào cùng Cứ An, nóng đến mặt đỏ lên, thấy Úc Ninh và Kỳ Viễn Văn, quơ quơ túi trà sữa về phía họ, nói: "Đặc biệt để lại cho hai người vị chanh đào, nếu không nhanh uống đá liền tan hết "

Kỳ Viễn Văn tươi cười hơn hờ đi qua, Úc Ninh uống đồ uống mát lạnh, cũng dần dần tỉnh táo lại.

Một ly chanh đào thấy đáy, Cứ An từ bên ngoài đi vào, trên người đều mà mùi thuốc lá chưa bay hết, khuôn mặt gầy nhợt lạnh lẽo dưới sự phản chiếu của ánh sáng mặt trời nhìn rất quý dị.

Anh ta cúi đầu nhìn đồng hồ, lạnh lùng nói: "ba giờ rồi "

Kỳ Viễn Văn còn đang chơi trò chơi bắn cá trong điện thoại di động nghe vậy giật mình, vội vàng phân công công việc, một bên liên tục nhắc đi nhắc lại: "một tiếng hai trăm, một tiếng hai trăm...."

Ba rưỡi, mọi thứ đều đã được chuẩn bị xong.

Dương Nghệ đánh cho Úc Ninh thêm một lớp phấn, sửa lại lông mày, nâng khuôn mặt cô lên nhìn trái nhìn phải, cuối cùng kết luận----- Cho dù kỹ năng trang điểm của cô xuất thần nhập hóa thì cô vẫn đẹp hơn Úc Ninh.

"được rồi, đừng nhìn nữa, theo kế hoạch hôm nay sẽ không quay cận cảnh, cô đây là đang vẽ hoa sao?" Kỳ Viễn Văn một tay cầm kịch bản quạt quạt một bên nhìn thời gian.

anh ta nhìn về phía khuôn mặt bình tĩnh của Úc Ninh, hỏi: "vừa rồi đưa kịch bản cho em em đã xem chưa? có chỗ nào thấy không hiểu không?"

Úc Ninh hướng anh ta cười nhẹ, tránh cho phần má hồng trên mặt bị lem, mơ hồ nói: "không có "

Kỳ Viễn Văn gật đầu, vẫn không yên tâm, nói "em xem " rồi tự lấy mình làm mẫu đi đến giữa phòng nền, làm những động tác " đi, há miệng, đi, vron ta, uống sữa, nhắm mắt "

Nhưng anh ta dáng người cao to, động tác lại vừa gấp vừa khoa trương, đặc biệt động tác há miệng kinh ngạc đáng vẻ hai cặp mắt mở to, kinh ngạc như vậy, giống như ra cửa gặp phải quỷ, những người khác đều cười nghiêng ngả.

Úc Ninh nhin không được cười rộ lên, vì để tránh mọi người vì cười bể bụng mà chậm tiến độ, cô vội nói: "cám ơn Kỳ sư huynh, em đã hiểu rồi "

Kỳ Viễn Văn lúc này mới dừng biểu diễn, một đường vắn vèo đi đến chiếc ghế sau máy quay phim nơi Cứ An đang làm bộ mặt lạnh, hướng anh ta quạt quạt gió.

Cứ An uể oải nhìn thoáng qua anh ta, nói: "Tớ đi hút thuốc, cậu xem trước đi " rồi vớ cái bật lửa đi ra bên ngoài.

Dương Nghệ cả buổi chiều vẫn làm người hóa trang bận rộn, lúc này thấy không còn việc gì, cũng đi heo, hôn hôn cổ Cứ An, hai người cùng nhau biến mất ở cửa.

Kỳ Viễn Văn nhìn bóng dáng của họ, thờ dài, đem quyển sổ trong tay ghi chép lại những điều quan trọng, nói: "em gái bánh bao, chúng ta thử trước một lần, không mở máy quay, không cần khăn trang, được không?"

Úc Ninh gật đầu, cảm giác câu này của anh ta như đang đọc thoại một mình.

tám bảng clapperboard (bảng dùng trong quay phim để hô diễn với cắt ý) gấp lại, phát ra tiếng "ba", Úc Ninh hít thở sâu, bước đi những bước đầu tiên.

sau một phút, Kỳ Viễn Văn có điểm ngốc điên cuồng mà ấn nút mở máy quay phim, ảo não nói: "vì cái gì hôm này không mở máy chứ? vì cái gì? vài cái gì? rõ ràng hôm này cảm giác tốt như vậy."

Lúc Úc Ninh còn chưa bắt đầu, anh ta làm tốt công tác chuẩn bị phải quay trong vòng hai tiếng. Tiếp theo khi thấy Úc Ninh ngẩng đầu, nhú mồm, giống như toàn thân không có một chút sức lực gì đi đến. Câu "em sao vậy?" chưa kịp nói ra miệng thì biểu tình trên mặt Úc Ninh chợt thay đổi, mắt hạnh mở to, một nét cười tự nhiên thuần khiết hiện ra.

hình ảnh kế tiếp như nước chảy mây trôi, cơ hồ còn tốt hơn so với những gì anh ta tưởng tượng trong đầu.

Không chỉ có động tác, biểu tình, thậm chí ngay cả những ngôn ngữ thân thể nhỏ nhất Úc Ninh đều nắm rất chắc, diễn rất tốt. Thậm chí không giống như đang giả bộ. Úc Ninh như là đang trong chính câu chuyện của mình!

đã cùng thầy giáo đi thực tập, Kỳ Viễn Văn gặp qua không ít những diễn viên lớn nhỏ đột nhiên có một ý tưởng hoang đường ----- cô gái này, trời sinh nên làm diễn viên a >.<

anh ta không nhịn được hỏi:" em gái bánh bao, em thật là lần đầu tiên quay quảng cáo sao? trước kia chưa từng học qua?"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull(chấm)Net**.

Chương 15: Xem trọng

Úc Ninh nhìn về phía Kỳ Viễn Văn----- rõ ràng vừa rồi cô đã cố gắng diễn vụng về rồi mà.

Úc Ninh bày ra bộ dáng lo lắng, hỏi:" em làm không tốt sao?"

" không, không, quả thực không thể tốt hơn " Kỳ Viễn Văn thực lòng khen ngợi:" lại như trước diễn lại một lần, chúng ta tranh thủ một lần liền qua "

" cái gì không thể tốt hơn?" Dương Nghệ từ bên ngoài đi vào, tay nắm tay Cự An đứng đưa.

Kỳ Viễn Văn cười:" vừa rồi hai người không có ở đây, tớ đề cho cô ấy diễn thử một lần, diễn xuất này, quả thực là "

Dương Nghệ truy hỏi:" quả thực là làm sao?"

Kỳ Viễn Văn háng giọng một cái, lấy lòng:" cũng xuất sắc như trình độ múa của cậu vậy "

Dương Nghệ thành công bị anh ta lấy lòng, cười rộ lên, quay đầu nhìn thoáng qua Cự An, nói:" tốt như vậy sao? cậu không phải đang đùa chứ?"

Kỳ Viễn Văn nói:" không tin cậu chờ đấy mà xem " nói xong liền thu lại biểu cảm, ý bảo Úc Ninh và mọi người chuẩn bị, gõ gõ bảng clapperboard.

Cự An dựa vào thành ghế, nhìn từng cái nhăn mày, từng nụ cười của cô gái, ánh mắt nheo lại.

Anh ta biết cô gái này là vô tội, nhưng có chút không nhịn được giận chó đánh mèo.

Khi anh có trí nhớ đến nay, cha mẹ đã ly hôn, anh và cha hai người dựa vào nhau mà sống. Có đôi khi nhìn thấy bạn học có mẹ, Cự An cũng hâm mộ, hỏi cha, cha lại lạnh lùng nhìn hắn. sau một quãng thời gian dài, Cự An mới nhận ra cha cũng không thích mình. Có một lần, anh thi được điểm tuyệt đối, cao hứng chạy vào thư phòng, muốn được cha khen, lại không cẩn thận nhìn thấy bí mật của cha----- Một người đàn ông từ trước tới nay luôn rất nghiêm khắc, không hay nói cười gần như thành kính hôn một tấm ảnh cũ đã ngả vàng, khỏe mắt và đuôi lông mày đều mang ý cười.

Bị làm phiền người đàn ông giận tím mặt. Cự An nho nhỏ rất sợ hãi, nhưng vẫn không nhịn được mà nhìn vào người phụ nữ ôn nhu như nước trong hình hỏi:" bà ấy có phải là mẹ Cự An hay không?"

Người đàn ông nhìn ánh mắt rung rung của đứa nhỏ, lần đầu tiên có một thứ giống như tình phụ tử, ông ta chậm chậm nói:" phải "

Quan hệ hai cha con từ đó mà tốt lên. Cha nói cho anh biết, Mẹ và cha là thanh mai trúc mã, là một người cực kỳ ôn nhu, anh còn có một chị gái, đang sống cùng mẹ.

Trong một đêm, Cự An có mẹ, còn có chị mà các bạn khác không có.

Từ ngày đó, Cự An đối với người mẹ và chị chưa từng gặp mặt tràn ngập khao khát.

Nhưng giả thì vẫn là giả, rốt cục có một ngày, mẹ ruột của Cự An từ nước ngoài trở về----

Người mẹ ôn nhu kia thực chất là tiểu tam phá hoại gia đình người khác, buồn cười hơn là, người chị gái anh vẫn mong chờ, dĩ nhiên vì ngoài ý muốn mà sinh non.

Cứ An đối với cha tràn ngập thất vọng, không chọn ngành tài chính hay quản trị kinh doanh mà mọi người đều hướng tới mà lại đi chọn ngành đạo diễn phim truyền hình mà họ không coi là một nghề nghiệp chính thức----- dù sao anh chỉ là một con rối thôi, làm gì đều được.

Từ miệng trợ lý của cha nghe được, cha thế nhưng mặc danh kỳ diệu nhìn trúng một cô gái, nhất định muốn cô ấy trở thành người phát ngôn, Cứ An mơ hồ đoán, thậm chí anh còn nghi ngờ bản thân có phải hay không sẽ có thêm một mẹ kế.

Nhưng sau khi nhìn thấy đoạn video kia, anh ta lại buông tha suy nghĩ này.

Cha mặc dù không tốt nhưng cũng không vô si đến mức tìm một cô gái trẻ như vậy. Nhìn khuôn mặt có năm phần tương tự như trong bức ảnh, anh ta đột nhiên có một ý nghĩ hoang đường. Mà sau khi nhìn thấy tươi cười thỏa mãn của cha sau khi nghe được tiếng "Bác Cứ" thì lại càng chứng minh điều đó.

Mang một chút hiếu kỳ, anh ta gặp được Úc Ninh. Cô ấy rất giống người phụ nữ kia, nhưng khí chất lại hoàn toàn bất đồng.

Nếu như nói người kia như đoá phù dung mềm mại trong nắng mai thì Úc Ninh như đoá bạch lan nở rộ sau mưa gió----- tuy rằng cô ấy không đến hai mươi tuổi, nhưng ánh mắt thường xuyên để lộ ra sự lạnh nhạt lảng động của cuộc sống, phối hợp với khuôn mặt bánh bao phúng phính, làm cho người khác cảm thấy không phù hợp. Đặc biệt là ánh mắt hoang sợ và tuyệt vọng của cô khi đứng ở hành lang, căn bản không giống như một học sinh.

Anh ta đã điều tra bối cảnh của Úc Ninh----- mất cha, thi không đỗ vào trường đại học, nợ nần.

cũng là một cô gái đáng thương.

có vết xe đổ trước đó, Úc Ninh lần này lại càng tận lực che dấu. Với thân phận là một học sinh cấp ba hoàn toàn không được đào tạo gì, chỉ cần cô phối hợp tay chân đồng đều, như thế cũng được xem là nỗ lực phát huy rồi.

Cũng không biết có phải bởi vì lần trước quá hoàn mỹ không mà đối với "nỗ lực phát huy" này, Kỳ Viễn Văn luôn cảm thấy không hài lòng, lúc nào cũng nói một câu "vẫn là lần đầu tốt nhất", hoàn toàn quên đề ý vấn đề "một tiếng hai trăm"

Mặt khác những người khác đều có chút mệt mỏi, Dương Nghệ một bên ôm hộp kem một bên ngủ gà ngủ gật.

Nguyên bản phải làm đạo diễn như Cứ An cũng hoàn toàn bỏ mặc, đứng đưa chân, nghiêng đầu nghịch điện thoại.

diễn đi diễn lại hơn 10 lần, Chính là khi Kỳ Viễn Văn biểu tình kinh hi đối thành cứng nhắc----- vì lý do NG nhiều, Cứ An đột nhiên ngẩng đầu lên, nói "thể này được rồi, nhiều tư liệu như vậy, hậu kì cắt ghép thay đổi một chút là ok."

Kỳ Viễn Văn đang hứng trí, hét lên: "lãng phí nhiều tiền bạc và sức lực như vậy, một lần quay xong không tốt sao?"

Cứ An biểu tình không chút thay đổi lập tức ngắt điện máy quay.

"6 giờ rồi" anh ta nói, sau đó hướng những người khác tuyên bố tan làm.

Kỳ Viễn Văn bị cử đi mua com, Úc Ninh và những người khác có chút không quen thân, cũng không có ý định ăn chực com, liền chào hỏi rồi tự về nhà.

Sắc trời đã tối, đèn đã bật lên, cô nhìn đông nhìn tây tìm bến xe buýt, thật sự có chút hoài niệm google map sau này.

Đột nhiên một chiếc wrangler chặn ngang tầm mắt của cô. Kính pho lá hạ xuống, khí lạnh đập vào mặt, lộ ra gương mặt Dương Nghệ vì buồn ngủ mà có chút mơ màng----- Úc Ninh còn chú ý thấy chiếc áo t-shirt của cô ấy còn dính một chút kem.

Cứ An nhìn Úc Ninh, ánh sáng ngọn đèn xuyên vào cửa kính xe, rơi vào trên mặt anh ta.

"lên xe, tôi đưa cô về" anh ta nói

Úc Ninh nghĩ đến sự yêu thích và tính chiếm hữu của Dương Nghệ mà có chút xấu hổ, vội vàng lắc đầu: "tôi ngồi xe buýt là được rồi, rất thuận tiện, hai người đi ăn trước đi"

Cứ An không nói chuyện nhưng cũng không lái xe đi.

Cuối cùng cũng phản ứng kịp đang xảy ra chuyện gì, Dương Nghệ vừa ngáp vừa mơ hồ nói: "đúng vậy, trời tối như vậy, một người con gái như cô đi một mình không an toàn, để chúng tôi đưa cô về...."

chiếc xe phía sau bị chặn títt nhấc còi, cảnh sát giao thông đứng ở bên kia đường cũng thôi còi chuẩn bị qua bên này dán giấy phạt.

Úc Ninh đành phải lên xe.

Trừ bỏ tiếng ngáy khe khẽ của Dương Nghệ thì một đường hoàn toàn trầm mặc.

Úc Ninh nghĩ đến Cứ An chán ghét cô, lại nguyện ý khi bụng đang rất đói đưa cô về nhà.

Có thể đây là phong độ của con nhà giàu đi.

Tạm biệt hai người họ, Úc Ninh đi vào hành lang quen thuộc của nhà mình, bả vai cứng ngắc cả một buổi chiều thả lỏng ra.

đẩy cửa ra, mùi thơm của đồ ăn bay đến, Mẹ Úc đang vừa xem tv vừa chờ Úc Ninh, thấy cô về, vội vào bếp đem đồ ăn ra, vừa nói: "Ninh Ninh, đói bụng sao? rửa tay rồi ăn cơm "

Úc Ninh thỏa mãn trả lời.

Mẹ Úc nói: " buổi chiều mẹ đã dọn phòng cho con, trên bàn cái gì cũng chưa động."

Úc Ninh ngoài miệng nói: " lần sau để con tự dọn là được " vừa bật đèn phòng ngủ.

Trừ bỏ bàn học có chút lộn, những nơi khác trong phòng đều ngăn nắp, thật sự có chút làm người ta lóa mắt.

Úc Ninh quay đầu nhìn thoáng qua phòng khách, Mẹ Úc đang múc một bát canh xương ngô để nguội.

Cô tiện tay thu dọn những đồ trên bàn đột nhiên chú ý tới góc bàn đang để những bộ phận của cái cốc nước.

cốc nước, nắp cốc, mèo thần tài, còn có một mảnh sứ nhỏ đều được để ở đó, bên cạnh còn có một mảnh giấy nhỏ.

Úc Ninh trầm mặc kiểm tra mèo thần tài, may mắn phát hiện mảnh sứ ở bụng nó có thể lắp lại được.

Đem cái cốc sửa tốt, một lần nữa treo mèo thần tài lên, cô tiện tay nhặt mảnh giấy, đang muốn vứt nó vào sọt rác đột nhiên phát hiện trên đó có chữ viết.

cô mở nó ra, trên có viết hai hàng chữ tỉ mỉ, ngay ngắn

Hi vọng Ninh Ninh và cha mẹ vĩnh viễn bình an hạnh phúc

có thể tìm được một người bạn trai đẹp trai như Du Vũ.

Úc Ninh ngẩn người, nhớ ra, nguyên lai con mèo thần tài này là mèo cầu phúc, cô còn nhớ rõ người bán là ông già, cười nói với cô: " khi mà tờ giấy rơi xuống, nguyện vọng sẽ thành sự thật "

Úc Ninh nhìn vào tờ giấy nho nhỏ, vuốt phẳng nó, kẹp nó vào một quyển từ điển không hay dùng.

Chiếc xe wrangler tím gào thét mà đi qua cầu Giang Đại. Thu hút những người đi bộ trên đường. Một người đàn ông đang ngồi ở trên bồn hoa, trên tay cầm một lon nước sô-đa còn hơn nửa.

" Lý Bân, nào cậu có vấn đề hay không?"

một thanh niên đi đến bên Lý Bân, dù mùa hè nhưng anh ta vẫn mặc một chiếc áo gió mỏng, vẻ mặt kiêu ngạo giương cao: " bộ phim truyền hình này của tớ, cậu không đóng, chạy đến chịu khổ với một đạo diễn hạng ba!"

Lý Bân bình tĩnh uống cạn lon nước, tiện tay bóp méo chiếc vỏ, ngẩng đầu nhìn người thanh niên: " tác phẩm này của Tiên đạo diễn rất hay, chỉ thiếu cơ hội, không thể có được tiếng tăm, nếu có thể, tớ hi vọng có thể đủ để trở thành cơ hội đó

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 16: Cà phê

Người thanh niên vươn tay kéo mạnh vạt trước áo sơ mi của Lý Bân, cơ hồ nghiêng răng nghiêng lợi hỏi: " Lý Bân, cậu không phải là quá xem trọng bản thân đi?"

Lý Bân nhún vai, trên mặt xuất hiện một nụ cười, chậm rãi nói: " kỳ thật tớ còn một việc khác muốn nói với cậu, chính là..... bộ phim này, công ty trước đó đã đầu tư một nghìn vạn "

"....." người nào cùng Lý tiên sinh hợp tác thì phải luôn chuẩn bị trước tâm lý, anh ta gần như phát điên hỏi: " việc lớn như vậy cậu lại không thương lượng với tớ?"

Lý Bân vẫn cười như cũ: " theo biểu quyết của cổ đông, các hoạt động đầu tư đều do tớ toàn quyền phụ trách, không cần thiết phải báo cáo với cậu "

Người thanh niên hít sâu một hơi, càng thêm kéo chặt vạt áo sơ mi của Lý Bản.

"cậu....." bởi vì dùng lực quá mạnh mà các xương ngón tay của anh ta dường như muốn chọc thủng da thịt.

"Anh.... anh Lục, anh Lý, mua được rồi, mua được rồi" Tiểu Trần thở hồng hộc chạy tới, trong tay một phải một trái cầm hai túi màu trắng.

nhìn thấy không khí giương cung bạt kiếm giữa hai người, anh ta lập tức luống cuống, đem hai túi đều treo trên một cổ tay, tiến lên giữ chặt Lục Xiển cơ hồ bất cứ lúc nào cũng có thể vung nắm đấm.

"anh Lục, anh Lục, Lục đạo diễn, có gì từ từ nói, mặt anh Lý không thể đánh a" anh ta hoảng sợ nói-----ngày mai Lý Bản còn phải đi đến gặp đạo diễn Tiên a.

Nghe nói vị đạo diễn này tuy rằng danh tiếng không cao, nhưng là một người cực kì nghiêm khắc, cầu toàn, tính tình lại đặc biệt tồi tệ, không chỉ không qua loa với bất kỳ một thước phim nào mà đối với phẩm chất của người diễn viên luôn soi mói. Lý Bản phải mất không ít sức lực mới có được cơ hội này, vạn nhất trên mặt xuất hiện một quyền ngày mai bị ghét bỏ vì đánh nhau thì làm thế nào?

Tiểu Trần mặt đều nhả lại. Lục Xiển lại dường như không vì bất cứ điều gì mà buông tay. Anh ta lộ ra một ý cười châm chọc:" cũng đúng, không so đo với tiểu bạch kiểm dùng khuôn mặt kiếm tiền như cậu" anh ta giọng điệu rộng lượng, Tiểu Trần vội chân chó thối phòng anh ta lên.

Lý Bản hai tay khoanh trước ngực, một bộ dạng thoải mái, thích ý đứng xem, giống như màn kịch trước mắt cùng bản thân không có quan hệ gì.

không đến vài ngày sau, Úc Ninh lại đi chụp quảng cáo, bên này chỉ còn một phân đoạn cuối, cô cũng có thời gian yên tĩnh ngồi trong nhà khổ cực học tập.

Lúc trước cô đến trường gặp thầy giáo đăng kí học lại, lại bị phê bình một phen, nói cô không có kế hoạch, gần như đã bỏ lỡ một nửa chương trình học thêm mùa hè, sau đó còn giao cho cô một đống lớn bài tập các môn học. Bởi vì thực sự đã lâu không làm bài tập, Úc Ninh gần như phải ôn tập lại từ đầu mới có thể miễn cưỡng nhớ lại một chút nội dung chương trình học ở cao trung.

cô làm đề nào cũng gần như phải gỡ lại từ đầu đến cuối giáo trình, khó khăn như bắt đầu học lại từ đầu.

mẫu sữa mới rất nhanh đã đưa ra thị trường, Hoàng Vi Vi nhìn thấy, ngạc nhiên chạy đến nhà tìm Úc Ninh.

"Đầy rõ ràng là xâm phạm quyền hình ảnh a! cậu không tức giận sao?" Hoàng Vi Vi tức giận xoay xoay chai sữa, thề không bao giờ.....uống sữa của công ty này nữa.

Úc Ninh nhìn chai sữa----- chụp cũng không tôi a.

Cô lật trang lý giải của bài thơ cổ, nói:" ần..... bọn họ có trả thù lao "

Hoàng Vi Vi nguyên bản đang tức giận bất bình lập tức kinh ngạc dừng lại:" bao nhiêu, bao nhiêu "

Úc Ninh gờ " ba " ngón tay

Hoàng Vi Vi nhăn mũi:" ba nghìn? quá ít đi!"

Úc Ninh cười lắc đầu.

"....." Hoàng Vi Vi không thể tin nói " ba trăm "

Úc Ninh "....."

" tớ trong lòng cậu chỉ đáng bao nhiêu đấy thôi sao?" Úc Ninh oán hận dùng ngón tay đẩy cô ấy ra.

Hoàng Vi Vi không một chút yếu thế chọc chọc má phúng phính của Úc Ninh:" ai kêu cậu thừa nước đục thả câu!"

Hai cô gái nào đến âm ỉ, điện thoại Úc Ninh đang đặt trên bàn vang lên, cô đẩy Hoàng Vi Vi đang như con cua bám trên người ra, đi lấy điện thoại.

Gọi điện đến là một số lạ, cô suy nghĩ hai giây, vẫn là nhận điện thoại.

" alo, là em gái bánh bao phải không?"

tiếng điện thoại truyền đến sột soạt, âm thanh đầu kia điện thoại có chút xa lạ, nhưng gọi cô như vậy, ngoài Kỳ Viễn Văn thì cô không nghĩ đến người thứ hai.

" kỳ sư huynh " Úc Ninh nghiêm túc gọi.

dường như luôn dán tai lên điện thoại, Hoàng Vi Vi vẽ mặt bốn cọt hướng Úc Ninh cười.

Kỳ Viễn Văn nói: "Anh nghe nói em còn học cấp ba đi? gần đây được nghỉ hè phải không? hôm nay rảnh không?"

Úc Ninh nhìn chồng sách như núi như biển trên bàn, có chút bất đắc dĩ nói: "có "

dù sao đã kí hợp đồng, cô bây giờ lại không phải lên lớp, tùy thời tùy lúc gọi đến cũng là hợp lý. Cô cũng không ngại thơ đến nỗi cho rằng bản thân chỉ nhờ đoạn quảng cáo mấy chục phút mà lấy được năm vạn.

"Vậy bây giờ em có tiện đến đây một chuyến không? ở giao lộ X đường X, có một quán cà phê, anh chờ em ở đó." Kỳ Viễn Văn nói

Địa chỉ Kỳ Viễn Văn nói Úc Ninh đại khái cũng biết, nhưng chưa bao giờ thấy quán cà phê gì, nhưng Kỳ Viễn Văn cũng đã nói rõ ràng như vậy thì chắc chắn sẽ không khó tìm.

Úc Ninh đáp ứng, nói khoảng một tiếng sau sẽ đến.

Hoàng Vi Vi ngay khi nghe Úc Ninh nói tạm biệt thì chính là chờ không kịp mà sắp đến, bất quá hỏi: "Kỳ sư huynh là ai? gọi thân mật như vậy "

Úc Ninh hoàn toàn không thẹn với lương tâm giải thích: "chính là người ngày đó chụp quảng cáo cho tớ "

"đẹp trai hay không?" Hoàng Vi Vi cười hề hề như kẻ trộm.

"bình thường, chính là người bình thường " Úc Ninh nói, bắt đầu dọn dẹp những thứ trên bàn.

Hoàng Vi Vi thấy không thám thính được gì, lập tức cảm thấy không thú vị, trái lo phải nghĩ, vẫn là trong lòng hiếu kỳ, nói với Úc Ninh: "nếu không tớ đưa cậu đi "

Úc Ninh biết nếu không tận mắt thấy thì cô ấy sẽ không từ bỏ, nên chỉ có thể đồng ý.

địa chỉ Kỳ Viễn Văn nói ở gần ngoại ô, lên cầu vượt là một đường thông suốt không gặp chướng ngại gì, Úc Ninh không đến nửa tiếng đã đến rồi.

Chiếc ô tô vòng quanh điểm hẹn một vòng, rất nhanh đã tìm thấy quán cà phê.

Hai cô gái ở bên ngoài nhìn một vòng, Kỳ Viễn Văn vẫn chưa đến, liền quyết định vào trong quán chờ.

quán cà phê này không lớn, diện tích chỉ hơn hai mươi mét vuông, là quán theo phong cách lối tiêu chuẩn, gạch tường, hầu hết các tấm kính cửa sổ và các đồ nghệ thuật bằng sắt với hình dạng phức tạp càng khiến cho không gian nhìn rất có phẩm cách.

là một học sinh vừa mới tốt nghiệp cao trung, Hoàng Vi Vi chưa bao giờ nhìn thấy một nhà hàng nào như thế này, suy nghĩ bắt đầu xoay chuyển như rada.

đột nhiên, Hoàng Vi Vi kéo mạnh tay Úc Ninh, Úc Ninh không hiểu nguyên do, cô ấy kích động nhỏ giọng nói: "là Lâm Phóng a! Lâm Phóng!!! Ngoa Tào, còn có Dunk! Lãng Chung! Hứa Duy Tâm a! như thế nào lại nhiều ảnh ngôi sao như vậy!!! " tộc theo đuổi ngôi sao trước còn giữ được bình tĩnh nhưng khi nhìn thấy hàng loạt bức ảnh có những gương mặt quen thuộc thì hoàn toàn kích động đến nổ tung rồi, không ngừng khoa tay múa chân với cái tường.

Cô gái ở quầy quản lý dường như đã qua quen với việc lần đầu tiên khách tới sẽ phản ứng như vậy, bình tĩnh nói: "xin hỏi hai vị cần gì?"

Hoàng Vi Vi phục hồi lại tinh thần, nhìn thực đơn viết tay mà cảm thấy mơ hồ.

Vì cái gì nơi này không có cappuccino, mà là một loạt những từ tiếng anh cô xem không hiểu.

Cô nhìn về phía Úc Ninh, Úc Ninh lại bình tĩnh gọi hai cốc latte đặc biệt nổi tiếng gần đây.

cô gái hỏi: "xin hỏi dùng sữa bò hay sữa đậu nành làm?"

Úc Ninh nghĩ chưa bao giờ uống latte làm từ sữa đậu nành nên gọi sữa đậu nành.

đưa đến một tờ tiền, thái độ của cô gái rõ ràng ân cần hơn rất nhiều so với trước, mời Úc Ninh và Hoàng Vi Vi trước tìm chỗ ngồi.

Hoàng Vi Vi nhin không được nhỏ giọng nói bên tai Úc Ninh: "thực đơn quán này viết cái gì a, cậu xem hiểu sao? tớ chỉ xem hiểu mỗi từ brazil... "

Úc Ninh nói: "tớ cũng không xem hiểu vài cái, tùy tiện chọn "

Úc Ninh cũng không phải nói dối, trước khi đi vào quán cô vẫn không nghĩ đến, chỉ đến khi nhìn thấy những bức ảnh ngôi sao treo trên tường mới phản ứng lại, đây sợ là một quán cà phê có tiếng trong giới.

Nghe nói chủ quán là một ngôi sao nhỏ đã tránh bóng nhiều năm, ngày thường thường ở nước ngoài, sở thích lớn nhất là sưu tầm các hạt cà phê, mà cà phê quán bán ra đều làm từ các thứ ông ấy sưu tầm được.

điểm đặc biệt thu hút của quán này chính là ở mùi vị vốn có của các loại hạt, tất cả chúng đều được gia đình tự tay sao, cà phê cũng không có quá nhiều loại, chủ yếu là chỉ có latte, Americano, bởi vì do gần phim trường nên Úc Ninh cũng uống qua mấy lần, mùi vị không giống so với mua ở nơi khác, khiến người ta có ấn tượng sâu sắc.

rất nhanh, hai cốc latte lạnh được mang ra. Úc Ninh chính đang nhận tin báo Kỳ Viễn Văn là mình đã đến rồi, Hoàng Vi Vi khẩn cấp uống một hóp lớn cà phê, sau đó, phát ra một tiếng kêu rên thốt khổ.

Úc Ninh sợ đến run cả tay, ngẩng đầu lên, thấy mặt và hốc mắt Hoàng Vi Vi đều hồng hồng.

Hoàng Vi Vi khò sở vịn phần đem cà phê nuốt xuống, oán trách nói: "cà phê này thế nào lại không bỏ đường a!! thật đáng!! "

Úc Ninh nhìn trái nhìn phải, tìm được khu nguyên liệu. Các nguyên liệu này rất phong phú, chỉ có siro cũng có hơn mười loại.

cô lấy đường cát quen thuộc nhất thêm vào hai cốc, còn chưa trở lại chỗ ngồi, chuông gió Nhật Bản treo ở cửa vang lên những tiếng " đình đang ". Một thanh niên mặc áo đen, quần đen, mũ lông chài nhạt màu đi vào.

Úc Ninh cảm giác chiếc mũ kia có chút quen mắt. Khuôn mặt ẩn dưới chiếc mũ hơi ngẩng lên, bước chân của người thanh niên dừng lại một chút, trước thoáng nhìn mặt Úc Ninh, sau đó lại đem tầm mắt chuyển qua cốc cà phê trên tay cô, cuối cùng cất bước đi, nói với cô gái ở quầy: " mười cốc latte, mười cốc Americano, năm cốc trà sữa hồng không, năm cốc trà ô long. "

cô gái cười rất ngọt ngào, hỏi: " xin hỏi có yêu cầu gì đặc biệt không? dùng sữa bò hay các loại sữa khác? "

Cứ An lạnh lùng nói: " không có, không cần đổi "

Hoàng Vi Vi trời sinh thích ngắm các anh chàng đẹp trai, từ khi Cứ An tiến vào cửa thì tầm mắt chưa từng rời đi, đặc biệt là khi anh chàng đẹp trai đó đi đến bàn hai người, cô quả thực là cảm thấy hít thở không thông.

Cứ An đang chờ cà phê thì thấy có một chỗ trống bên cạnh bàn của Úc Ninh và Hoàng Vi Vi liền đi đến tiện tay kéo ghế ngồi xuống.

Hoàng Vi Vi về mặt " cậu không phải lừa tở chứ? đây là người bình thường? cậu không phải muốn độc chiếm anh chàng đẹp trai này chứ? "

Úc Ninh bất đắc dĩ, mở miệng chào hỏi: " Cứ sư huynh, tìm tôi có việc gì sao? "

Hoàng Vi Vi quả nhiên lập tức bình tĩnh lại -----nguyên lai là đối người nha, nhưng Úc Ninh khi nào quen biết một anh chàng đẹp trai như vậy mà không nói với cô!!!

Cứ An rõ ràng bị xưng hô " Cứ sư huynh " làm sững sốt, nhũn mảy một chút, nhưng cũng không nói gì.

Anh ta nói: " Kỳ Viễn Văn không rảnh, tôi đến đưa cô đi "

Đưa đi? đi đâu?

Úc Ninh khó hiểu.

Chẳng lẽ họ muốn đến phòng bếp phía sau của nhà hàng này để quay quảng cáo? Cho dù hoàn cảnh ở đây rất đặc biệt, nhưng cô vẫn thấy ở studio thích hợp hơn.

Cứ An vừa nhìn thấy bộ dạng ngốc nghếch không trả lời của Úc Ninh liền cảm thấy phiền, đặc biệt lại còn có một người khác cứ nhìn chằm chằm anh ta không dời, chẳng lẽ trên mặt anh ta có nam châm sao?

Cứ An không kiên nhẫn đứng lên: " Đồ uống cô cầm, tôi đi lấy xe " không đợi Úc Ninh trả lời liền rời đi.

Hoàng Vi Vi lập tức muốn Úc Ninh thành thật khai báo. Úc Ninh chỉ đành giải thích cho cô ấy.

Hoàng Vi Vi hai mắt tỏa sáng: " tở còn chưa từng thấy chụp quảng cáo đâu! " rồi lắc lắc cánh tay Úc Ninh: " Úc Ninh tốt bụng, cậu mang tở đi cùng được không mang tở đi đi..... "

Úc Ninh bị cô ấy dây dưa đến không có biện pháp, chỉ có thể gật đầu đáp ứng.

Lấy được đồ uống, Cứ An đã chờ bên ngoài, Hoàng Vi Vi nhìn thấy chiếc xe lại kinh ngạc một phen. Úc Ninh làm bộ cái gì cũng không biết cùng Hoàng Vi Vi lên xe. Cứ An nhũn mảy, qua kính nhìn thoáng qua " con khi " đang hưng phấn quá độ, hoàn toàn không có ý định lái xe.

ánh mắt Úc Ninh trong lúc vô tình đụng phải ánh mắt anh ta, rõ ràng thấy được ý tứ " đây là có chuyện gì "

Úc Ninh nhớ tới lần trước anh ta đưa bản thân về, chột dạ lại hùng hồn nói: " bạn tôi đi cùng với tôi, cô ấy lại là một cô gái, một mình ở lại nơi hoang vu này thật không an toàn "

Hoàng Vi Vi vội vàng gật đầu, làm bộ dạng " tôi sẽ rất ngoan "

mắt Cừ An nheo lại, không lái xe cũng không nói chuyện. Úc Ninh cảm thấy anh ta nhất định tức giận rồi. Ước chừng qua một phút đồng hồ, anh ta nổ máy, lái nhanh đi. Úc Ninh không kịp đề phòng, suýt chút nữa đụng đầu vào ghế trước. Nhưng đã đến nơi này vẫn còn lái xe đi đâu?

Úc Ninh tìm kiếm trong trí nhớ, cảm thấy con đường hai bên không hiểu sao rất quen thuộc, dường như là đi.....

Cô nhất thời thanh tỉnh, cổ họng thậm chí còn có chút khô hồi" chúng ta..... đây là đang đi đâu?"

Cừ An từ kính chiếu hậu nhìn thấy vẻ mặt không được tốt của Úc Ninh, lái xe chậm lại, ngữ khí không tự giác có chút nhu hòa:" phim trường Thiên Hải "

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 17: Phim trường

Bất quá chỉ quay một cái quảng cáo, đi phim trường làm gì?

Những quảng cáo đầu năm nay đều có sáng ý như vậy sao?

Úc Ninh khó hiểu nhìn Cừ An, người sau lại không nói một lời, chuyên tâm lái xe.

Xe đi qua cửa lớn phim trường, hoàn cảnh xung quanh chợt thay đổi, các loại kiến trúc thời Minh Thanh san sát nối tiếp nhau, trên đường đi tới đi lui rất nhiều trai gái mặc trang phục cổ trang. Có thể là do trời nóng, không ít cô gái đem vạt dưới của váy vén lên đến tận đùi, để lộ ra đôi díp xỏ ngón đang đi. Các chàng trai bộ dạng thư sinh nhưng lại đứng dưới ô uống côca, có thể nói nhìn rất kỳ quái.

đi quanh bên ngoài phim trường một vòng, Cừ An dừng xe lại, tắt máy, chân dài bước xuống xe.

Úc Ninh vội vàng xách hai túi cà phê theo sát, Hoàng Vi Vi nắm lấy cánh tay Úc Ninh, chìm đắm trong hưng phấn không thể kiềm chế, liên tục hỏi Úc Ninh xem có thể gặp được ngôi sao không.

Úc Ninh quả thực xấu hổ muốn chết.

Cừ An nhận cà phê trong tay Úc Ninh, trong ánh mắt chờ mong của Hoàng Vi Vi lạnh băng nói:" ở đây có tổ phim mang theo dã thú, không cần đi lung tung "

dã thú?!

Hoàng Vi Vi nháy mắt tái nhợt, liên tục đáp ứng, nháy mắt yên phận lại.

nơi gần cách cho những người đi theo đoàn phim đang ở ngay trước mắt, những âm thanh quen thuộc vang lên, Úc Ninh dừng lại cước bộ, không nhịn được hỏi:" chúng ta không phải đến quay quảng cáo sao? nơi này đang quay phim mà?"

Cừ An quay đầu nhìn cô một cái, tùy tiện chỉ một chỗ trống cho hai cô gái:" phải, cũng không phải, cô ngồi đây, không được đi đâu, đợi lát nữa chúng tôi đến đón cô " nói xong từ trong túi lấy ra hai cốc trà sữa lạnh, đưa cho mỗi người một cốc, xoay người rời đi.

Hoàng Vi Vi uống từng ngụm trà sữa, rụt rè trước nay chưa từng có.

cô ấy ngượng ngùng nói với Úc Ninh:" đây là lần đầu tiên có anh chàng đẹp trai như vậy đưa trà sữa cho tớ uống, đời này thật sự thỏa mãn rồi "

Úc Ninh nguyên bản trong lòng tràn đầy khăn trương cũng bị cô ấy chọc cười, nhin không được chọc chọc cái trán Hoàng Vi Vi:" cậu mới bao nhiêu tuổi, đời này liền thỏa mãn rồi "

Hoàng Vi Vi sờ chỗ bị chọc ngậy ngọ cười, trừng mắt không có lực sát thương nói:" mới bao nhiêu tuổi cũng lớn hơn cậu, có biết thế nào là kính già yêu trẻ không "

Úc Ninh nhướn mày, nghĩ thầm " nói ra hù chết cậu, tớ không chỉ lớn hơn so với cậu mà còn lớn hơn gần mười tuổi đâu "

Cô đem trà sữa đặt sang một bên, từ ba lô sau lưng lấy ra một cuốn sách. Từ lần trước quay quảng cáo ngồi chờ hơn một tiếng, cô đã rút ra được một điều, dưới tình huống nào cũng phải mang theo một cuốn sách để thuận tiện học bài.

Hoàng Vi Vi tò mò xem, sau khi nhìn thấy đó là quyển < KÝ NHẠC DƯỠNG LẬU > thì kinh ngạc hỏi:" cậu thế nào lại mang theo cái này?"

Úc Ninh cảm quyển sách đối diện với cặp mắt to đầy tò mò:" cậu không phải là quên tớ đang học lại chứ?"

"Nhưng cũng không cần tranh thủ từng giây như vậy chứ? cần chăm chỉ vậy không....." cô nừa là oán giận nói nhưng sau khi xác định Úc Ninh không có nói giỡn với mình liền gờ tay đầu hàng." được, được, cậu từ từ ôn, có cần tớ giúp cậu không?"

Úc Ninh tự nhiên cầu còn không được, đưa quyển sách cho Hoàng Vi Vi, nói:" tớ ba đoạn đầu tương đối thuộc rồi, còn phần sau vẫn ngắc ngứ, cậu không cần nhắc tớ, nếu tớ thực sự không nhớ ra được sẽ bảo "

Hoàng Vi Vi vỗ vỗ ngực, cam đoan hoàn thành nhiệm vụ.

" Khánh Lịch Từ Niên Xuân, Đăng Từ kinh trích thủ Ba Lăng quận....." thanh âm trong trẻo của cô gái vang lên. Giống như đại đa số các ngôi sao xây dựng hình tượng của bản thân, đôi trước Úc Ninh cũng từng học qua luyện thanh. bình thường khi nói chuyện trái lại không rõ, nhưng khi đọc bài thì lại trầm bổng du dương, đặc biệt êm tai.

Nhưng không được bao lâu, nhưng đến đoạn sau, Úc Ninh bắt đầu ngắc ngứ:".....Chỉ nhược xuân hòa cảnh minh, ba lan bất kinh, thượng hạ thiên quang..... sa âu du vĩnh.....cầm lân....."

Nguyên bản còn đang dùng ánh mắt sùng bái như đang nhìn người phát thanh viên đẳng cấp, Hoàng Vi Vi không nhịn được cười.

Đột nhiên một thanh âm khác truyền đến:" thượng hạ thiên quang, nhất bích vạn ảnh, sa âu tường tập, cầm lân du vĩnh, ngạn chi thính lan, úc úc thanh thanh, nhi hoặc trường yên nhất khung, hạo nguyệt thiên lý, phù quang diệu kim, tịnh ảnh trầm bích, ngư ca hồ đáp, thử lạc hà cực!"

Đó là giọng nam trung niên hùng hậu, mang theo chút giọng Bắc Kinh, ngâm thơ văn cũng có một loại khí phách.

Úc Ninh và Hoàng Vi Vi nhìn về nơi phát ra âm thanh, một người đàn ông trung niên đang mặc một áo t-shirt màu đen in ba chữ " Hoàng Hà Tụng " thật to trên áo, mặc một chiếc quần jean hiệu carhartt, trên đầu đội mũ lưỡi trai màu đen đang đứng cạnh cái cây không xa, trong tay đang cầm điều thuốc chưa châm lửa, chắc đang muốn tìm chỗ yên lặng để nâng cao tinh thần.

người đàn ông ưỡn cái bụng bia, tướng mạo thấp phần hiền lành, nhìn thấy hai cô gái nhỏ đều nhìn mình, hướng Úc Ninh cười nói:" cô gái nhỏ, trình độ không tồi, vẫn cần tiếp tục cố gắng "

Úc Ninh đỏ mặt cảm ơn.

ông ta quơ quơ điều thuốc trong tay, xoay người tìm chỗ khác ngồi hút thuốc.

Đội người nọ đi xa, Hoàng Vi Vi nhỏ giọng nói với Úc Ninh:" oa, cậu xem người kia nhìn bộ dáng lồi thối lếch thếch, không nghĩ tới lại là người của đại học A "

Úc Ninh khó hiểu nhìn cô ấy. Hoàng Vi Vi giải thích:"trên áo sơ mi của ông ấy viết " đoàn hợp xướng khoa truyền thông học viện truyền thông đại học A ", chắc là thầy giáo đi, không nghĩ tới giáo viên của trường đại học hàng đầu lại tùy ý như vậy "

Úc Ninh " ần " một tiếng, không phá vỡ ảo tưởng của cô ấy----- ở trong trường đại học, chỉ cần tham gia một vài hoạt động, loại áo nhóm này cơ hồ mỗi người một cái, ngay cả bác bảo vệ cũng không ngoại lệ. Nhưng nhìn khí chất của người kia, Vi Vi nói ông ấy là thầy giáo, có lẽ cũng không sai.

Úc Ninh miễn cưỡng học xong đoạn thứ tư, Kỳ Viễn Văn mới chậm rãi đi đến, không biết có phải bởi vì thời tiết quá nóng hay không, mà chán anh ta đầy mồ hôi, sắc mặt cũng đỏ bất thường. Anh ta vừa chạy chậm qua đây vừa cười nói:" thật ngại quá, để em chờ lâu "

Anh ta nhìn về Hoàng Vi Vi bên cạnh Úc Ninh, nhếch miệng cười:" bao tiểu muội, mang bạn học đến chơi à?"

Hoàng Vi Vi:"??? " bao tiểu muội cái quỷ gì chứ?

Úc Ninh gật gật đầu, nhìn bộ dạng nóng đến không chịu được của anh ta liền đem cốc trà sữa cô chưa uống đưa qua.

Kỳ Viễn Văn không khách sáo, ổng hút cũng không dùng, trực tiếp bóc miếng dán miệng cốc, ừng ực uống liền nửa cốc.

cái nóng rớt cục cũng dịu đi, anh ta thở phào nhẹ nhõm, đối với Úc Ninh nói:" anh đến đưa em đi, nhưng bạn học của em thì phải ở lại " anh ta hướng Hoàng Vi Vi nhếch miệng cười:" em gái nhỏ, em chính là ở đây uống trà sữa chờ một lát nhé "

liền bị Hoàng Vi Vi liếc mắt xem thường

Kỳ Viễn Văn lại về mặt " dạy không biết mặt " nói:" ở đây có đoàn mang theo chó săn lớn, rất nguy hiểm, ngàn vạn không được chạy loạn!"

Rõ ràng nửa tiếng trước Hoàng Vi Vi còn bị việc tương tự dọa đến mặt mày trắng bệch nay hoàn toàn chỉ cảm thấy chỉ số thông minh của bản thân bị vũ nhục, đang muốn mắng người, Kỳ Viễn Văn đã chạy nhanh về phía trước, hướng tới một chỗ không xa nói:" đến đây "

Úc Ninh ôm ba lô, đuổi theo, vừa hỏi:" Kỳ sư huynh, chúng ta rốt cuộc là làm gì?"

chẳng lẽ là mướn sân và dụng cụ của tổ phim để quay quảng cáo? vậy chi phí cao lắm a!

Kỳ Viễn Văn đứng trước một khu nhà cổ đại mô phỏng quán rượu, một hơi liền uống hết chỗ trà sữa còn lại, trả lời:" vừa rồi Cừ An không nói gì sao?"

Thấy Úc Ninh khó hiểu, anh ta giải thích:" là như vậy, thầy anh là đạo diễn bộ phim truyền hình này, vừa đúng lúc nghỉ hè, anh và Cừ An đều đến đây giúp, lại vừa vận đây là bộ phim được công ty nhà Cừ An tài trợ, cần thêm một vài quảng cáo. Thấy anh và Cừ tổng bàn bạc, lại thêm anh nói về biểu hiện lần trước của em, muốn cho em đóng một vai nhỏ trong bộ phim này "

Úc Ninh biết Kỳ Viễn Văn có ý tốt, nhưng cô đã sớm quyết định không bao..... giờ bước chân vào vòng lẩn quẩn này nữa, quảng cáo lúc trước đã xem như điểm mấu chốt của cô.

Úc Ninh mím môi, hạ xuống tầm mắt:" thật ngại quá, em không có thời gian "

Kỳ Viễn Văn ngăn người, xoa xoa cái trán còn đang chảy mồ hôi cười lên:" không việc gì, chính là một vai diễn nhỏ, không mất nhiều thời gian đâu, dựa vào năng lực của em, cùng lắm là một ngày rưỡi liền có thể được mấy nghìn đồng rồi "

Úc Ninh miễn cưỡng cười:" đây không phải vấn đề tiền bạc, em thật sự không có thời gian "

" nhưng..... "

Kỳ Viễn Văn còn muốn khuyên, lại bị Cừ An từ trong đi ra cắt lời:" cậu vẫn còn không nghe ra sao? cô ấy không muốn diễn, cậu không cần làm khó cô ấy "

Rõ ràng là một câu khuyên bảo, nhưng từ miệng Cừ An nói ra, cùng với biểu tình lạnh như băng kia, nghe thế nào cũng giống đang trào phúng.

Kỳ Viễn Văn không có tâm nhãn lập tức quên thuyết phục Úc Ninh, lại quay ra bảo Cừ An không cần nói chuyện khó nghe như vậy.

Úc Ninh cảm kích hướng Cừ An cười cười.

Cừ An dòi tầm mắt, cau mày với Kỳ Viễn Văn:" chớ có lè mề, thầy tìm cậu có chuyện "

" nhưng này..... "

" này cái gì mà này, cô ấy không muốn, cậu có thể cầm dao bức cô ấy sao?" Cừ An không kiên nhẫn nói.

Kỳ Viễn Văn sợ thầy giáo chờ sốt ruột, nhìn Cừ An lại nhìn Úc Ninh, đành phải gật đầu:" vậy giao cho cậu "

Rõ ràng công việc liên quan đến phát ngôn, chính mình lại tùy hứng từ chối, lại làm phiền Cừ An nói giúp, Úc Ninh lại lần nữa xin lỗi Cừ An:" thật ngại quá tôi thật sự không rảnh "

Cừ An cười lạnh một tiếng.

hai người trở về nơi lúc trước Úc Ninh ngồi, trừ bỏ Hoàng Vi Vi, còn có một người đứng đưa lưng về phía họ, đang cùng cô ấy nói chuyện.

Hoàng Vi Vi bình thường lá gan lớn, gặp người đàn ông trung niên xa lạ lá gan còn nhỏ hơn chuột. nhìn thấy Úc Ninh như nhìn thấy cứu tinh, cơ hồ là dùng lực nói to:" cô ấy về rồi, cô ấy về rồi, Úc Ninh-----!"

người đàn ông xoay người, chính là người bụng bia hồi nãy.

" A, cô gái nhỏ, xin chào " người đàn ông nói

Úc Ninh có chút kỳ quái nhìn ông ta, gật đầu chào:" xin chào "

bất quá bèo nước gặp nhau, người này lại tìm đến làm gì?

phía sau cô, bước chân Cừ An dừng lại, gọi:" thầy Tiền "

người được gọi là thầy Tiền hiền lành hướng hai người gật đầu, nói với Úc Ninh:" xin chào, ta là đạo diễn Tiền Tụng Ca, vừa rồi ngại quá, nghe lén cháu học bài " ông ta dừng một chút nói:" ta thấy hình tượng và khí chất của cháu rất phù hợp với một nhân vật trong bộ phim này, không biết cháu có hứng thú không "

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 18: Thịnh yến

Tiền Tụng Ca?!!

tên này như nổ tung bên tai Úc Ninh.

cô ngạc nhiên nghi ngờ nhìn từ trên xuống dưới vị đạo diễn lớn trong tương lai này, trong đầu là một mảnh trống rỗng.

Truyền kỳ trên thế giới này có nhiều loại, nếu như so về bộ phim nổi tiếng nhất, Lục Xiển là trẻ tuổi tài cao, thì vị Tiền Tụng Ca này lại là có tài nhưng nổi tiếng muộn.

Có người nói ông ấy tuổi trẻ tang vợ, luôn không có tái hôn, cũng có người nói khi ông ấy nghèo khó nhất từng làm chân sai vặt trong phim trường, còn có một lời đồn càng thái quá hơn đó là nói những thước phim của ông ấy vì vạch trần những thứ dơ bẩn, tối tăm mà bị người ta đánh gãy chân, phải nằm ba tháng trong bệnh viện.

Tóm lại là nói vị đạo diễn được đào tạo chính quy này đã sống bình thường gần 20 năm, mặc dù cũng thỉnh thoảng có một hai tác phẩm có danh tiếng, nhưng tổng thể chung là không quá nổi tiếng.

phải đến năm 42 tuổi, khi ông cầm trong tay tác phẩm niên đại tên < hà ngân chi hoa >, nghe nói ông chỉ xem có ba tập đầu liền quyết định chuyển nó thành phim truyền hình.

không giống với các bộ phim trào lưu ngày nay, phim niên đại ----- đặc biệt là đối với vị đạo diễn nghiêm túc, chăm chỉ này mà nói, cần bản phải tốn rất nhiều tiền. Một đạo diễn lúc này không tên không tuổi như ông làm thế nào xoay sở được tiền đầu tư cho bộ phim này?

Thần kỳ hơn chính là, đúng lúc này, nổi tiếng nhờ vào tác phẩm đầu tay của một đạo diễn truyền kỳ khác như Lý Bân cũng không biết vì đâu mà biết tác phẩm này, khẳng khái tham gia vào.

Bởi vì nhờ bộ phim trước mà mới từ liên hoan phim quốc tế nhận được giải thưởng trở về, Lý Bân danh tiếng tăng cao, những người có danh tiếng, vô số những người vô danh cũng chen chúc nhau mà đến, ngay cả những nhà đầu tư cũng đều tìm tới cửa.

Tiền đạo diễn lại thông báo, tiền đầu tư đã có rồi, diễn viên đã định rồi.

khi còn chưa quảng bá đã thu hút sự chú ý của mọi người. Sau này, đạo diễn Tiền lại đóng cửa từ chối tiếp khách, chuyên tâm quay phim, nhưng tổ phim chung quy cũng phải di chuyển đến những địa điểm khác nhau, vô số những tin tức nhỏ rồi rạc cũng bị truyền ra, đây là một bộ phim lịch sử được chế tác tinh xảo, hoàn mỹ.

sự kỳ vọng của mọi người về bộ phim sau nửa năm lại càng ngày càng cao. Cuối cùng hơn nửa năm sau, bộ phim đóng máy, sau đó trực tiếp được công chiếu vào giờ vàng của kênh Vệ thị (tên tiếng anh là star chinese channel là một đài truyền hình giải trí phát sóng bằng tiếng trung), trở thành thần thoại doanh thu năm đó.

Hai mươi năm gian khổ không ai hỏi, nhất cử thành danh thiên hạ hay (biết đến)

thời điểm đạo diễn Tiền bị phóng viên báo Bát Quái vây quanh chính là đang ngồi ở một quán ăn ven đường ăn bát mì chay ba đồng, vừa nhìn chính là rất không có phẩm cách.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 19: Khách khứa

Nghe xong Úc Ninh kể, Mẹ Úc lo lắng chau mày lại.

Bà cân nhắc tìm từ, không biết làm thế nào giải thích cho con gái không biết lòng người hiểm ác:" vị đạo diễn Tiền này....."

Úc Ninh nhìn thấu lo lắng của mẹ, nói:" ông ấy là thầy giáo của đại học A, nghe nói thái độ làm người đặc biệt nghiêm túc, chính trực, đối với một diễn viên không có phẩm hạnh tốt ông ấy sẽ không cần."

Mẹ Úc nghĩ nghĩ, quả nhiên yên tâm, vươn tay xoa xoa cái trán của Úc Ninh, trêu ghẹo nói:" tiểu bại hoại, còn biết tự khen mình, nếu con muốn đi thì đi, nhưng mà không cần chậm trễ học tập "

Nói xong bà xách túi vào bếp, thấy com đã đặt, lắp bắp kinh hãi hỏi:" Ninh Ninh, là con nấu com sao?"

Úc Ninh vội vàng vào phòng bếp, nói:" đúng vậy a, mẹ, hôm nay mẹ nghỉ ngơi đi, để con thể hiện tài năng cho mẹ xem!" nói xong vươn tay cầm lấy túi trong tay bà.

Mẹ Úc tránh đi, trêu ghẹo hỏi: "con không phải lại đánh cuộc với Vi Vi cái gì đi? mẹ cũng không quên lần trước con đòi làm đồ ăn sáng, nhưng lại đem trứng gà cho vào lò vi sóng, kết quả khắp nơi đều phải dọn "

Úc Ninh ngẩn người, hình như có việc đó, nhất thời cả mặt đỏ lên, nhưng ngoài miệng vẫn ngụy biện: "mẹ, đều là chuyện trước kia mà, con bây giờ khẳng định có thể làm được, lần trước đi còn cho con gói bánh bao đấy "

Mẹ Úc làm sao tin tưởng lời nói của cô, cười có lệ vài cái, đẩy con gái ra khỏi phòng bếp.

ăn cơm xong, Úc Ninh liền tính toán gọi cho đạo diễn Tiền.

Tuy nói giờ ông ấy không một xu dính túi, nhưng trong giới giải trí - sự nhiều cháo ít này, vô luận nhìn theo góc độ nào vẫn nên sớm liên hệ với ông ấy.

nhớ ra tờ giấy ghi số điện thoại đã bị ném đi, Úc Ninh tuy rằng chỉ liếc qua một lần, nhưng bởi vì không có đặc biệt ghi nhớ nên trong đầu chỉ nhớ được vài con số.

Trầm tư một lát, cô quyết định sáng mai đi đến phim trường tìm ông ấy.

Và lại không đề cập đến cũng có cách khác để liên lạc với đạo diễn Tiền, nhưng hôm nay cô nghiêm khắc cự tuyệt ông ấy, nếu không gặp mặt trực tiếp nói, thật sự là không thành ý.

Không đến 9 giờ, Úc Ninh đã tới phim trường Thiên Hải.

Nếu không phải bộ phim cần quay những cảnh cần thời gian đặc thù thì thông thường thời gian này đoàn phim vừa mới làm việc, đạo diễn vẫn không quá bận.

Bác bảo vệ đang cầm tách trà ngồi nghe đài, nhìn thấy Úc Ninh đứng ở cửa do dự không đi vào, lại không giống là fan đến tìm gặp các ngôi sao, từ trong phòng điều hòa ngó đầu ra hỏi: "người của đoàn phim nào?"

Úc Ninh tôn kính hướng ông ấy cười: "cháu là đến tìm đạo diễn Tiền Tụng Ca của đoàn phim < hà ngân chi hoa >"

ông ấy không mặn không nhạt liếc cô một cái.

Úc Ninh lại tiếp tục nói: "cháu hôm qua có đến đây, hôm nay là đến thương lượng về nhân vật với ông ấy"

Ông ấy khoát tay, nói: "giấy thông hành, nếu không có thì gọi người tới đón "

nhưng cô có thể gọi ai tới đón chứ.

Úc Ninh lập tức nghĩ tới Kỳ Viễn Văn, dù sao chỉ cần có thể vào được phim trường, làm gì không ai quản.

cô vội bấm số của Kỳ Viễn Văn. điện thoại reo hồi lâu mới có người nhận, đối phương tựa hồ đang ngủ, âm thanh nói chuyện mơ hồ không rõ.

Úc Ninh nói thật xin lỗi, hỏi Kỳ Viễn Văn có cách gì cho mình được vào phim trường hay không.

Kỳ Viễn Văn trước đáp ứng "không thành vấn đề" sau đó dường như lại lập tức nhớ tới cái gì nói: "đoàn phim hôm qua quay đến ba giờ sáng, hẳn là phải 12 giờ mới có người."

Úc Ninh quấy rầy đối phương đang ngủ thật ngượng ngùng xấu hổ, càng không có mặt mũi nào bắt người ta đến đây một chuyến.

Muộn một chút thì muộn một chút vậy, cùng lắm là ngồi ở gần đây chờ một chút, trong ba lo của cô vừa vặn có quyền sách lý để học.

Úc Ninh an ủi mình như vậy, dọc theo đường về, muốn tìm một nơi râm mát để học bài.

Mới ngồi xuống, cô đột nhiên nhìn thấy một bóng người quen thuộc-----là Trần Tiểu Phong!

đúng rồi cô sao lại có thể quên người này chứ, Lý Bân chính là ở trong đoàn phim của đạo diễn Tiền, Trần Tiểu Phong là trợ lý đương nhiên cũng phải ở đây.

Cô vội vàng cất quyền sách đang đặt trên đùi, nhanh chân chạy đến.

Tiểu Trần đang ở bên ngoài nhà hàng thức ăn nhanh Liên Tỏa để gọi cơm, anh ta vừa nhận điện thoại vừa dặn nhân viên cửa hàng: "...một phần vằn thắn tẻ thái, nửa phần bánh xốp củ cải, nửa phần lòng đỏ sốt lúa mạch, không cần bỏ hành, tương và ớt. Có sandwich không? vậy lại thêm hai phần bánh bao hấp, hai cốc sữa đậu nành..... a không, một cốc sữa đậu nành, một phần bánh nếp viên trôi nước "

Nói xong liền từ ví móc tiền ra đem tiền lẻ đi thanh toán.

Úc Ninh lúc này mới tìm được cơ hội mở miệng, nói: "Anh Trần, xin chào "

cả ngày bị gọi đến gọi đi, Tiểu Trần nhất thời không phản ứng kịp là đang gọi bản thân, còn chăm chú nhìn động tác của nhân viên bán hàng, phòng ngừa đối phương không kiểm tra mà lấy nhầm.

Úc Ninh đánh phải tiến lên thêm hai bước, đứng bên người anh ta chào hỏi: "Anh Trần, thật trùng hợp, anh cũng ở đây sao?"

Tiểu Trần lúc này mới chú ý đến cô gái đứng bên cạnh, anh ta lập tức nhận ra Úc Ninh, nhưng lại nhớ đến bản thân suýt vì cái cốc của cô mà mất việc. Nếu không phải Lý Bân phân phó, anh ta căn bản không nghĩ đem cái cốc trả lại. Một cô gái tâm tư sâu như vậy, cố ý chạy đến gần phim trường, cùng trợ lý thần tượng chào hỏi.

Muốn làm cái gì không cần nói cũng biết.

Tiểu Trần trong lòng cười lạnh, trên mặt khách khí nói: "cô gái, xin chào, xin hỏi cô là?"

Anh ta ngay từ đầu rõ ràng đã nhận ra cô. Úc Ninh có chút khó hiểu, nhưng vẫn cười giới thiệu: "tôi là nhân viên cửa hàng bánh bao mà cho anh mượn cái cốc, anh nhớ không?"

Tiểu Trần ra vẻ trầm tư một lát, nghi hoặc hỏi: "mượn cái cốc?" rồi như đột nhiên nhớ ra nói "nghe.....! cái cốc tôi không phải đã trả lại sao? như thế nào, có vấn đề gì sao?"

Đến bây giờ Úc Ninh như thế nào lại đoán không ra anh ta có ý không nhớ ra mình.

Cô kiên trì giữ nụ cười: "không có vấn đề gì, chính là tôi có một việc muốn nhờ anh, chính là....."

"tiên sinh, của ngài đã xong, mời xem qua" cô gái bán hàng đột nhiên cắt đứt lời Úc Ninh. Tiểu Trần nhìn qua, không đợi Úc Ninh mở miệng nói liền đáp: "thật ngại quá, tôi còn có việc, không thể nói chuyện cùng cô" liền đi mà đầu cũng không ngoảnh lại.

Úc Ninh đành phải một lần nữa quay về ngồi cạnh gốc cây. Tiểu Trần vội vàng đi tới một chiếc MPV đỗ ven đường, ngồi vào ghế sau, thân hình cao lớn của hai người đàn ông ngồi song song, một người ngồi sòng lưng thẳng tắp, đang cúi đầu giải quyết vấn đề trên Macbook, người còn lại đội mũ lưỡi trai che mặt, đôi chân dài không quy củ gác lên trên lưng ghế trước.

Nghe thấy tiếng mở cửa xe, thanh âm dưới mũ lưỡi trai truyền đến, người đàn ông khiển trách: "như thế nào mua đồ ăn cũng lâu như vậy"

Tiểu Trần đem thức ăn đưa ra phía sau, cúi đầu khom lưng cười, anh ta không dám nói đến chuyện đụng phải Úc Ninh, chỉ có thể nói: "phải làm bánh nếp, mất chút thời gian"

người đàn ông "ừ" "một tiếng, mũ lưỡi trai bị bỏ xuống, lộ ra khuôn mặt có chút tái nhợt.

anh ta gơ hai ngón tay cẩn thận lật túi mua hàng, nhìn qua, nghiêng đầu hỏi: "uy, có muốn ăn bánh xốp không?"

Lý Bân thuận miệng nói: "để chỗ đó đi" anh nhìn qua thời gian trên màn hình: "sắp đến thời gian gấp mặt đạo diễn Tiền rồi, trước đi rồi nói"

Lục Xiển một chút cũng không khách khí cắn một miếng bánh xốp củ cải, thuận tiện từ nói sau của ghế trước lấy ra một cái khẩu trang, đeo lên một bên tai nói: "chắc nữa tổ chính là trợ lý của cậu, tổ thật muốn xem, cái đoàn phim hạng ba này có gì tốt"

Mặt trời dần dần lên đỉnh, nhiệt độ cũng tăng lên.

Phim trường vốn là ở khu vực ngoại ô chờ quy hoạch, những bồn cây bên đường đều đã được trồng những loại cây xanh nhỏ.

Úc Ninh ngồi hơn 1 giờ, chỉ cảm thấy trán cùng lưng chảy đầy mồ hôi, đầu cũng có chút chóng mặt mờ hồ, thật sự không có cách nào làm bài tập.

Nhưng cô cũng không có hoang phí đi mua một cốc đồ uống lạnh giá mười mấy hai mươi đồng trong quán đối diện. Nhưng ngồi như thế này dưới ánh nắng mặt trời cũng không phải là biện pháp. Úc Ninh chậm rãi cất sách vở, chuẩn bị về nhà trước.

Mới vừa đứng lên, một chiếc xe ù ù đi tới. người trên xe không chút khách khí bấm còi "tít-----tít-----"

Úc Ninh theo bản năng quay đầu lại, một chiếc xe việt dã màu tím vững vàng đỗ bên cạnh cô.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 20: Nhân vật

Cứ An cau mày nhìn Úc Ninh, thấy cô ngây ngốc không nhúc nhích đứng nhìn mình, không kiên nhẫn gõ cửa sổ hỏi: "còn muốn mời cô lên"

Úc Ninh cong cong đuôi mày, chậm chậm nhảy lên ghế phó lái.

Cứ An mặt mày ghét bỏ nhìn toàn thân đầy mồ hôi của cô, đem điều hòa vặn nhỏ lại, vừa từ từ lái xe đi, dùng ánh mắt nhìn tủ lạnh trong xe nói:" trong tủ lạnh có nước, tự mình lấy"

Úc Ninh sớm đã khát nước, cũng không cùng anh ta khách khí, trực tiếp từ trong tủ lạnh lấy ra một chai.....sữa dâu tây màu hồng?

giống như là bắt được điểm yếu của Cứ An, Úc Ninh cười:" nguyên lai anh thích uống cái này nha?"

Cứ An nhú mồm nhìn, sau đó lại thu hồi tầm mắt.

Anh hỏi:" cô sáng sớm tới đây làm gì?" anh ta đột nhiên cười khẩy một tiếng:" sẽ không phải lại đọc bài đi?"

Úc Ninh xấu hổ hắc hắc cười hai tiếng. Không biết vì sao rõ ràng lý do đã sớm nghĩ để nói với Kỳ Viễn Văn khi này, giờ đối tượng là Cứ An cô lại không thể nói ra lời được.

Cô ngửa đầu ra sau, làm bộ chuyên tâm uống sữa không rảnh nói chuyện.

mày Cứ An mới dẫn ra lại cau lại, anh ta không ngờ đến nỗi nghĩ Úc Ninh đến để đóng cái gì mà nhân vật nhỏ đại diện cho nhà tài trợ là công ty sữa.

thời điểm Kỳ Viễn Văn đưa ra đề nghị, anh ta không đồng ý.

NHưng đóng phim của đạo diễn Tiền Tụng Ca?

Kia còn không bằng cái trước!

Mặc dù nói có sự góp mặt của ngôi sao đang nổi là Lý Bân, nhưng Tiền Tụng Ca người này, đừng nói là đại học A, mà ngay cả giới điện ảnh ai mà không biết chứ?

Từ khi còn trẻ sau khi vợ qua đời vì sự cố khi quay phim, đầu óc ông ấy có chút không bình thường, cả ngày quay các bộ phim mang tính thực nghiệm. Sau lại không biết thế nào chạy đi quay phim phóng sự, bị người ta đánh đến gãy chân, ngắt quãng dạy học gần 20 năm tại trường học, nhưng vẫn là thầy giáo không có danh tiếng gì.

Chính là Lý Bân người không được đào tạo trong giới điện ảnh mới bị ông ấy lừa, về phần nhà đầu tư góp một nghìn vạn đầu tư mà mọi người nói, càng là không có thật đi.

Lại so sánh thầy giáo của mình nổi tiếng trong giới, mặc dù lần này quay một bộ phim về đề tài xuyên không, nhưng nói chung so với tác phẩm này không biết mạnh hơn biết bao lần.

Không biết Úc Ninh bị làm sao thật sự muốn cùng Tiền Tụng Ca náo loạn a.

Là bị máy câu của lão lừa bịp này lừa đi? hay vẫn là cho rằng đây là một tác phẩm kỳ diệu như trên mạng nói?

Cứ An có chút bức bối tí tởm với phòng bảo vệ. Bác bảo vệ thăm dò nhìn thoáng qua, không cần kiểm tra giấy thông hành liền trực tiếp mở cửa-----
--chiếc xe này thật là quá cá tính, có thể cả thành phố A cũng chỉ có một chiếc này.

chai sữa rất nhanh đã uống xong, Úc Ninh ôm cái chai, có chút khàn khàn nói:" cho tôi xuống ở phía trước là được rồi, tôi tự mình đi "

Cứ An đột nhiên quay xe, không khách khí nói:" đi? đi nơi nào? cô biết đường không mà tự đi?"

Úc Ninh bị quay đến chóng mặt, âm thanh cũng không tự giác lớn hơn:" tôi đương nhiên biết!"

Cứ An cười lạnh một tiếng. Úc Ninh ngồi xe người ta, uống sữa của người ta, như thế nào cũng không vực dậy dũng khí, đành phải nín giận trong bụng nghiêng đầu nhìn ra ngoài cửa sổ, trong đầu trừu tượng con đường đi đến đoàn phim.

Cứ An nhìn nhìn Úc Ninh qua gương, nhìn thế nào vẫn cảm thấy cô gái mặt bánh bao này là tiểu ngu ngốc bị người ta lừa cũng không biết.

Đều nói con nhà nghèo thường trưởng thành sớm, chính là cô gái này, trưởng thành cái gì, sợ là bị người ta bán đi còn giúp đếm tiền!

cảm thấy được bị người ta nhìn, Úc Ninh theo bản năng quay đầu lại, đối diện với ánh mắt của Cứ An.

Cô không cam lòng yếu thế trừng mắt nhìn anh ta một cái, trừng xong mới cảm thấy quá ngây thơ, có chút xấu hổ cúi đầu.

Cứ An lại cho rằng hành động này là thể hiện sự nhát gan, lại càng cảm thấy cô gái này như con cừu nhỏ cố tình cứ muốn đi vào hang sói.

Xe đỗ cạnh một chiếc MPV màu đen. Úc Ninh nhảy xuống xe, nhìn xung quanh, vừa rồi vòng một vòng lớn trong phim trường, cô đã sớm không phân biệt được đông tây nam bắc, hiện tại nhìn quanh càng cảm thấy bốn phía chỉ toàn cây.

phía sau truyền đến tiếng đóng cửa xe, trong tay Cự An cầm cốc trà ô long còn nửa đi xuống.

Anh ta nhìn về mặt hoảng hốt, ánh mắt mờ mịt không ngừng tìm xung quanh của Úc Ninh, ném chiếc chai trong tay nói: "đi thôi "

Úc Ninh trừng mắt nhìn. Cự An không kiên nhẫn nói lại: "cô không phải muốn đi tìm Tiền Tụng Ca?"

Úc Ninh lúng túng, vội chạy đuổi theo Cự An.

Tiểu Trần ngồi gần tấm áp phích trông coi Lục Xiển, người kia chính là nhân nhả tựa lưng vào ghế, tùy tiện lật xem kịch bản của Lý Bản.

Anh ta nhàn đến mức vô vị, ánh mắt không nhìn được nhìn xung quanh. Đột nhiên nhìn thấy một thân ảnh quen thuộc, không tự chủ phát ra một tiếng " ă?"

Lục Xiển nghe tiếng ngẩng đầu, cái gì cũng không nhìn, lấy chân đá đá ghế anh ta nói: "đừng ngồi ngốc ở đây, đi lấy cho tôi cốc nước, nước ấm "

Trời nóng như vậy, lại đang ở phim trường, trong chốc lát tìm đâu ra nước ấm. Tiểu Trần khuôn mặt đau khổ, vội vã đi tìm các cô gái làm việc trong đoàn phim.

Mới mượn được ấm nước nóng, vẫn còn chưa đi đến phòng nghỉ, anh ta lại nghe thấy giọng nói phát ra từ căn phòng khép hờ gần đó: "vai diễn có người đóng rồi, không bằng như vậy, cháu trước thử diễn một đoạn xem, nếu được thì đưa cháu đóng."

Anh ta nhìn trộm vào bên trong, đạo diễn Tiền đang ngồi trên ghế xô-pha quay mặt lại với cửa, giọng nói anh mới nghe thấy là của ông ấy.

Đạo diễn Tiền nổi danh khó nói chuyện, ngay cả Lý Bản cũng hai ngày ba bữa bị ông ta giáo huấn đến máu chó phun đầy đầu, đối phương là thần thánh phương nào, nghe qua giống như là người được chọn lúc trước, bây giờ muốn quay lại nhận lời, lão già này thế nhưng vẫn không từ chối?

Anh ta tò mò tiến gần hai bước, bộ dạng lơ đãng lướt qua khe cửa.

Một đôi mắt lạnh như băng không hề có cảm xúc nhìn hẩn. Tiểu Trần sợ tới mức toàn thân run lên, vội vàng li khai.

trong phòng, đối với sự việc vừa rồi Úc Ninh không hề hay biết, chỉ luôn cúi đầu cảm ơn đạo diễn Tiền.

Cự An khuôn mặt nghiêm túc, đưa tay nâng cái trán của cô, quay đầu hỏi: "vậy đạo diễn Tiền, bây giờ có thể diễn thử sao?"

Tiền Tụng Ca mặt Phật cười lên, gật gật đầu, nhìn trái nhìn phải, không tìm thấy cuốn kịch bản, dứt khoát trực tiếp đọc cho Úc Ninh: "cháu diễn vai một nha hoàn, khi đưa trà không cần thận làm đổ lên người thiếu gia " ông ấy cười vỗ vỗ vai Cự An, trêu ghẹo: "Cậu trước đóng thiếu gia đi, nhưng đối với cậu mà nói, vẫn là đóng tượng tốt hơn "

Cự An cơ hồ là vẫn nhớ bản thân vẫn gọi ông ấy một tiếng "thầy " nên không có cười lạnh.

Tinh tiết này không phức tạp, chỉ cần cân nhắc vị trí là được, căn bản không cần diễn viên có kỹ năng. Lúc trước nghe đạo diễn Tiền nói vai diễn này chỉ có năm câu thoại, nghĩ đến cũng không quá khó diễn, đạo diễn bình thường vì đề tiết kiệm, có thể tùy tiện tìm một người diễn viên, thậm chí keo kiệt hơn còn dùng người của đoàn phim đi đóng.

bất quá đạo diễn Tiền chủ động tìm cô, tự nhiên có đạo lý của ông ấy, Úc Ninh chậm rãi cân nhắc đoạn này, vừa hồi tưởng lại nội dung của < hà ngân chi hoa >.

Bởi vì quá mức kinh điển, bộ phim này hằng năm đều được các đài truyền hình chiếu đi chiếu lại. Úc Ninh cũng một mình xem qua một lần, lại cùng người nhà thỉnh thoảng cũng xem hai lần, trong đó gần như tất cả nội dung vở kịch cô đều có thể nhớ.

Nhưng có lẽ quá không hợp mắt nên cô thực sự không nhớ ra có nhân vật như vậy.

nhưng vị thiếu gia này cô lại biết, bởi vì trong bộ phim này, người có thể được xưng hai tiếng " thiếu gia " chỉ có thể là Lý Bản đóng vai chính Thiệu Minh Hoa.

Thiệu Minh Hoa là người thế nào? con trai út của thế gia ngành dệt Giang Nam, là một chàng trai mới du học trở về (đây là phim thời dân quốc nhè nên cách xưng hô vẫn giống như cổ đại), đáng người cao to, khuôn mặt tuấn mỹ, quả thực là một phú đại nhị gia thời đó.

Tuy rằng Tiền Tụng Ca không nói gì, nhưng tinh tiết này là một nam một nữ, lại có thiếu gia tuấn mỹ ở đó, phần nhiều là có ý tưởng bất chính.

ý tưởng đã định, còn lại liền đơn giản, Úc Ninh nâng cuốn sổ nhỏ giả bộ làm ly trà, chậm chậm đi về phía Cự An.

Bước chân của cô nom nớp lo sợ, lưng cứng ngắt nhưng lại thẳng tắp, đầu cúi thấp, người ngồi ghế cơ hồ chỉ nhìn thấy đỉnh đầu của cô.

" thiếu gia " nhẹ nhàng nói, giống như tiếng mèo kêu, cổ họng lại giống như một loại mật ngọt.

Cự An vẫn không nhúc nhích nhìn Úc Ninh, không hề cử động.

tiểu nha hoàn nghi hoặc, ngẩng đầu lên, trên mặt xấu hổ, ngượng ngùng lại có chút nhát gan, trong mắt ần ần đưa tình.

"ba " một tiếng.

Cứ An mạnh mẽ đứng lên, đem " ly trà " đánh rơi trên mặt đất.

Úc Ninh thỉnh linh bị anh ta làm hoảng sợ, kinh ngạc nhìn.

Cứ An mày siết chặt, khóe miệng cơ hồ thành một đường thẳng tắp.

Tiền Tụng Ca ha ha cười rộ lên. Ông ấy đi lên vỗ vỗ lưng Cứ An, đối với Úc Ninh cười nói:" diễn không tồi "

Nhưng cô còn chưa diễn xong đâu.

nhưng bất luận thế nào, xem biểu tình của Tiền Tụng Ca, việc diễn thử này coi như thông qua. Úc Ninh thờ phào nhẹ nhõm.

bên ngoài có người gọi đạo diễn, Tiền Tụng Ca lại khen Úc Ninh vài câu, liền bảo cô ở đây chờ người của đoàn phim thông báo, ông ấy đi trước.

Tiền Tụng Ca đi ra khỏi căn phòng, Lý Bản đang đứng bên ngoài chờ, chỉ thấy anh mặc một chiếc áo tơ lụa dài màu đỏ đất, mái tóc rẽ ngôi, đeo một chiếc kính tròn gọng vàng trên mũi, nhìn như một thư sinh nho nhã.

Nhưng lời anh ta nói ra lại không khiến người ta thoải mái, anh nói thẳng:" đạo diễn Tiền, tôi cảm thấy cô Khúc không phù hợp với vai diễn này "

Cô Khúc đó chính là nữ diễn viên hôm nay diễn chung với anh ta, không biết có phải vì đi diễn quá sớm chưa tỉnh ngủ không mà một cảnh NG 6 lần.

Tiền Tụng Ca vừa nghĩ lại cảm thấy buồn cười, hỏi lại:" thế nào lại không hợp? Đây là người Hàn tổng công ty các cậu đề cử mà, nghe nói đã diễn vai chính hai bộ phim, nhưng mà trạng thái không tốt cũng có thể lý giải a "

Lý Bản cau cau mày, nói:" phong tình không đủ, lẳng lơ có thừa "

Tiền Tụng Ca không nghĩ anh lại nói như vậy, ha ha cười lên.

Nhưng Lý Bản một chút cũng không cảm thấy buồn cười, trên mặt vẫn duy trì bộ dạng khó chịu, chờ đạo diễn Tiền không cười được nữa, tiếp tục nói:" Tôi sẽ nói với bên Hàn Phong, nếu tìm không được người phù hợp liền tạm hoãn lại "

Đây là công việc của đạo diễn a, Lý Bản lại trực tiếp giúp ông quyết định.

Trời đất bao la người bỏ tiền ra là lớn nhất, huống chi Tiền Tụng Ca đối với nữ diễn viên này cũng không hài lòng, ông ấy gật đầu, đồng ý.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 21: Trường quay

Úc Ninh ở nhà không đến hai ngày liền nhận được thông báo của đoàn phim.

có vết xe đổ lần trước, trước khi ra khỏi nhà cô đã chuẩn bị sẵn nước và ô che nắng, hơn nữa còn có bài tập vật lý và bút, có thể nói là để đầy cả cái ba lô.

Không giống như mấy hôm trước, lần này nơi quay phim chuyển đến một con sông nhân tạo trong phim trường. Úc Ninh tới sớm, thiết bị đều chưa lắp đặt, đạo diễn Tiền đang ngồi trên một cái ghế gấp, một bên vừa cùng biên kịch thảo luận kịch bản một bên vừa ăn bánh bao, chú ý thấy cô liền hướng cô cười, hỏi:" ăn sáng chưa? chưa ăn liền qua kia lấy "

Úc Ninh nói:" cảm ơn đạo diễn, cháu đã ăn rồi "

Đạo diễn Tiền gật đầu, lại tiếp tục bàn bạc với biên kịch.

Úc Ninh quen thuộc tìm được phòng hóa trang.

Vừa mở cửa ra, cô bị dọa sợ, chỉ thấy một căn phòng hóa trang không lớn để đầy các trang phục quần chúng thời kỳ dân quốc, những nhân viên trang điểm chen chúc bên trong không ngừng trang điểm cho mọi người, thay quần áo, đội tóc giả, căn bản là bận không có lúc nghỉ ngơi.

cũng không biết những người này ở đâu tìm được, lú lú không ngừng, phòng hóa trang nho nhỏ ồn ào không chịu nổi.

Thống Trù sút đầu mồ hôi trán, Úc Ninh cũng không phải vai diễn quan trọng gì, nhất thời cũng không phân cho cái gì, cách hai hàng người lú lú nói với Úc Ninh:" tự mình tìm một chỗ chờ đi-----, qua một tiếng lại đến ----!"

Úc Ninh quay phim nhiều năm như vậy, hoàn cảnh khoa trương hơn không phải là không thấy qua, cười nói với anh ta:" được--! cảm ơn----!"

nụ cười của cô gái nhỏ thật có sức hút, Thống Trù nguyên bản đang lo lắng cũng không tự chủ bị thu hút, trên khuôn mặt mệt mỏi lộ ra vẻ tươi cười, làm một dấu tay với cô.

Úc Ninh một lần nữa đóng cửa lại, cảm giác không khí bên ngoài tươi mát không ít.

Một tiếng rảnh làm gì?

đương nhiên là làm bài tập!

còn hơn một tuần lễ nữa là bắt đầu học bỏ túc rồi, bài tập của cô vẫn còn chưa làm xong đâu.

Không phải là không chăm chỉ, nhưng thực sự là quên nhiều lắm, nhất thời khó có thể bù đắp được.

đặc biệt là vật lý, công thức phức tạp, loại bài tập nhiều, Úc Ninh đối với một đề về điện năng mà buồn bực nghiên cứu rất lâu mới kịp phản ứng phải dùng luật bàn tay trái để tính, đặt bút xuống, vận người nắm tay thành nắm đấm.

cô chuyên tâm nhìn chăm chăm đầu ngón tay, dần dần tầm mắt của cô từ bàn tay mình chuyển sang phía sau chiếc phòng nền trước mặt-----nơi đó.....hình như có người?

ánh đèn huỳnh quang của phòng giải lao mờ mờ, nhìn cái gì cũng như cách một màn sương mù, người nọ lại càng đứng trong bóng tối, mơ hồ chỉ nhìn rõ được là đàn ông, nhưng Úc Ninh nhìn thế nào cũng là cảm thấy người đó đang thay quần áo.

Người nọ hiển nhiên cũng nhìn thấy Úc Ninh, ngón tay anh ta dừng lại vài giây, dáng vẻ thản nhiên quay lưng lại, đem chiếc áo sơ mi đã cởi một nửa vắt lên ghế xô-pha, nhanh nhẹn luồn thay một chiếc trường sam màu tím, thông dong cài nút thắt.

kịp phản ứng bản thân vẫn đang duy trì tư thế nắm tay nhìn chăm chăm vào người ta, Úc Ninh vội thu hồi tay, cúi thấp đầu tiếp tục giả bộ đang làm bài tập, trong lòng không ngừng mặc niệm "ta là trái bí đỏ, ta là trái bí đỏ "

có lẽ bị ảnh hưởng từ phong thái của người đàn ông mà cô không có một ý tưởng đen tối nào, cũng không cảm thấy đối phương là một kẻ biến thái không tôn trọng nữ giới mà phảng phất giống như người kia không phải đang thay quần áo mà chỉ là đang uống một chai nước khoáng bình thường.

Chỉ là đó dù sao cũng là người, Úc Ninh cúi thấp đầu, nghe âm thanh xột xoạt, một chữ cũng không viết được.

Người đàn ông rất nhanh đã mặc xong quần áo, ngồi trên ghế xô-pha, bắt đầu đi đôi giày cùng bộ.

" cóc cóc cóc " ba tiếng, cửa phòng nghỉ có người gõ.

người bên ngoài hỏi:" Anh Lý, anh thay quần áo xong chưa? bữa sáng mua được rồi "

Người đàn ông lên tiếng, cánh cửa bị mở ra.

" Anh Lý, Anh xem ăn ở đây hay là...."

Tiểu Trần vẻ mặt tươi cười nhưng khi nhìn thấy Úc Ninh đang ngồi phía sau đóng trang phục diễn và đạo cụ thì đột nhiên cứng đờ. Anh ta quay đầu lại nhìn xem Lý Băng đang chỉnh sửa đôi giày, lại nhìn Úc Ninh, đoán là cô từ sáng sớm đã chờ ở chỗ này rình coi, mà Lý Băng không phát hiện ra, nguyên bản giọng điệu tràn ngập lấy lòng chuyển sang chất vấn:" cô tại sao lại ở trong này! có phải hay không đang rình coi chụp chộm anh Lý! điện thoại đâu cầm ra đây! "

Úc Ninh vốn định cùng Tiểu Trần chào hỏi có chút mặt danh kỳ diệu.

Bất quá cô rất nhanh đã kịp thời phản ứng lại, mở hai bàn tay ra biểu thị trong sạch, thản nhiên nói:" tôi không có chụp ảnh "

" vậy cô đang làm gì?" Tiểu Trần đem ba lô cô đặt trên bàn đồ ra để tìm "chứng cứ mà cô đang che giấu ".....một cuốn sổ tay?

Nhìn thấy vẻ mặt anh ta có chút ngớ ra, Úc Ninh nói tiếp:" tôi đang làm bài tập "

Tiểu Trần:"....."

làm bài tập cái quỷ gì? như thế nào lại có người ở phòng nghỉ nơi quay phim làm bài tập chứ?

Tiểu Trần có điểm không quá tiếp nhận được quay đầu nhìn ông chủ của mình, muốn anh cho ý kiến.

Lý Bân lại không nói một lời, lững thững đi về phía họ, tiện tay lấy túi khăn giấy từ trong túi ra lau sạch tay, rồi lấy một cái bánh mì tròn ra.

Ngón tay của anh nhỏ dài, khớp xương chính tề, chỉ cầm cái bánh mì bình thường mà phảng phất như một tác phẩm nghệ thuật hoa mỹ.

Tiểu Trần nóng nảy, lại như đang thúc giục:" Anh Lý, cô ấy vừa rồi đều ở nơi này nhìn lên, nói không chừng là còn chụp ảnh, quay video..."

Lý Bân nâng mắt lên tùy ý nhìn anh ta một cái, giọng nói im bất dừng lại, Tiểu Trần há miệng thờ dốc, cả người đỏ đẫy mồ hôi lạnh.

"tôi biết " Lý Bân ngữ khí bình thản nói.

" cô gái này đến trước, tôi đến sau " hai ngón tay anh miết miết bánh mì trong tay, tầm mắt rơi xuống trang sách, lại rơi trên mặt Úc Ninh, khóe miệng gọi lên một độ cong nhỏ." thật ngại quá, là tôi không chú ý tới cô "

Lý Bân vốn nổi danh là nữ nam tử, thời điểm cười rộ lên lại làm người ta không khỏi cảm thấy lằng lằng, mặt Úc Ninh cũng không ngoại lệ đỏ lên, cô vội khoát tay:" không có, không có, tôi cũng có.....trách.....nhiệm "

giọng nói của Úc Ninh thấp dần, theo tầm mắt của Lý Bân nhìn xuống, tầm mắt dừng ngay tại đề lý mà cô viết viết xóa xóa mãi vẫn chưa làm ra. Sau đó, cô nhìn thấy ngón tay giữa đẹp đẽ chỉ vào một bước trong đó, nói:" là sai rồi "

Nói xong Lý Bân liền cầm đồ ăn sáng, mang theo trợ lý nghênh ngang rời đi.

Úc Ninh:"....."

Vì cái gì cô có cảm giác vừa bị giáo viên vật lý kiểm tra bài tập.....

Ngồi ở phòng nghỉ một lúc lâu mới có nhân viên hóa trang đến gọi Úc Ninh đi trang điểm.

một mỗi cả buổi sáng, tốc độ trên tay nhân viên hóa trang chậm đi rất nhiều. Đợi Úc Ninh thay xong quần áo, đã chậm 15" so với thời gian dự định.

Cô ngày đầu tiên quay phim, lại là cơ hội vất vả tranh thủ được, không nghĩ tới lại tới muộn, cảm ơn nhân viên trang điểm xong liền vội vàng ra bờ sông, sợ bởi vì cô mà ảnh hưởng tới tiến độ của mọi người.

còn chưa đi đến, rất xa cô liền nghe thấy tiếng quát của một người phụ nữ, nhưng nghe lại không giống như đang quay phim, thật giống như đang náo loạn.

Tối nọ, quả nhiên vẫn chưa bắt đầu, ngoài cô gái mặc sườn xám đứng ở giữa sân ra, những nhân viên công tác đang chơi điện thoại thì vẫn chơi điện thoại, đang nói chuyện vẫn nói chuyện, Lý Bân thậm chí còn đang ôm máy tính xách tay, về mặt tự nhiên tựa vào ghế xem video.

Úc Ninh cũng không cho rằng mọi người vì đợi cô mà chưa quay, nhưng lễ phép cơ bản cũng phải có.

Cô lén lút đi đến bên người Tiền Tụng Ca, nói xin lỗi với ông ấy.

đạo diễn Tiền gật đầu, bảo cô trước đi nghỉ một lát.

Đột nhiên, cô gái cười lạnh nói:" đạo diễn Tiền, ngài cũng biết vai diễn này là Hàn tổng giúp tôi tranh thủ, ngài cũng không thể không nói đạo lý, nói thay người liền thay đi!"

Tiền Tụng Ca cười ha ha, thầm nghĩ chính ông ta cũng không thực muốn thay đổi người, dù sao đầu năm nay diễn viên có hình tượng quyến rũ cũng không dễ tìm.

nhưng Lý Bân lại kiên trì không cùng người này diễn chung, ông ta có biện pháp gì đây? cũng không thể khiến cho anh ta mang một nghìn vạn cắt đi được?

Tiền Tụng Ca Thật vất vả mới lôi kéo được nhà tài trợ đành phải mang tiếng xấu trên lưng, nói" thật ngại quá, cô Khúc, đây là quyết định của tổ đạo diễn sau khi bàn bạc cặn kẽ, cho dù chỉ vì hôm qua cô NG hơn 20 lần, hôm trước cũng không ít, chúng tôi thực sự cảm thấy cô không phù hợp với vai diễn này."

Khúc Huệ nghe xong có điểm chột dạ, NG là lỗi sai của cô, nhưng cô đều đã đem kim chủ đưa ra nhưng lão già này một chút mặt mũi cũng không cho? nhưng càng không tốt chính là hai ngày này không biết Hàn Phong đi đâu mà cô không liên lạc được.

Cũng bởi vì cô nghe nói bộ phim này sẽ chiếu tại khung giờ vàng của kênh Vệ thị, mới dễ tâm như vậy, bằng không với kinh nghiệm của cô ta thế nào lại phải chịu khổ ở đoàn phim rách nát này.

Nghĩ đến đây, cô ta đột nhiên có chút hít thở không thông---- chính là, lão nương đóng bộ phim của các người vẫn chính là cho các người mặt mũi!

Môi đỏ thắm hé mở, cười nói:" Ngài nói xem, tôi tốt xấu gì cũng đã từng đóng vai chính của vài bộ phim, trong phim này chỉ đóng vai nữ số 5, tôi cũng quay hơn nửa rồi, NG mà, ai chả có, ngài đột nhiên đổi người, kinh phí sợ là không cho phép a "

Nào biết Tiền Tụng Ca nguyên bản còn có chút không nỡ nghe thấy lời này đột nhiên không vui:" ý của cô Khúc là đoàn phim rách nát của tôi đây không xứng với thân phận và địa vị của cô"

Khúc Huệ cảm thấy người đứng sau mình đủ lớn lên ngạo mạn cười, không nói.

đạo diễn Tiền không lên tiếng, ngay tại thời điểm Khúc Huệ nghĩ đôi phương sẽ khuất phục thì ông ta đột nhiên đưa ra quyết định:" cũng đúng, ngài là người diễn những vai chính, những nhân vật nhỏ chúng tôi ai cũng có thể diễn, quả thực là làm phiền ngài đại giá "

Tính khí Khúc Huệ bị khơi lên, cô ta xoa thắt lưng, có chút kích động nói:" người nào cũng có thể diễn? đạo diễn, ngài thật sự là quá xem trọng lời nói của mình đi?" cũng đừng nói, các tiểu hoa trong nước bây giờ, nói về quyền rũ, xinh đẹp, Khúc Huệ cô nói hai không ai dám nói một!

Đạo diễn Tiền bị nghi ngờ năng lực quả thực bị chọc tức, ông nhìn trái nhìn phải, rốt cục cũng tìm được một nữ diễn viên, hướng cô ấy hét:" cô! cô qua đây!"

Úc Ninh bị điểm mặt nhìn trái nhìn phải, trừng mắt nhìn, mờ hồ có một loại dự cảm.

Quả nhiên, ngay sau đó, giọng Tiền Tụng Ca như chuông lớn tuyên bố với mọi người:" tôi nói cho cô biết! cô ấy có thể diễn!"

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 22: Thay thế

Khúc Huệ quả thực là bị tức đến phát điên, nhưng khi nhìn cô gái mà đạo diễn Tiền tùy tiện chỉ ra thì lại "phù" một tiếng cười ra.

Người này đến để góp cho đủ quân số cũng quá rõ ràng đi? nhìn bộ đồng phục học sinh trước sau bao lấy thân hình cứng ngắc, còn có khuôn mặt bánh bao kia, nếu thật muốn mặc sườn xám, thấy thế nào cũng giống như trẻ nhỏ trốn mặc quần áo của người lớn!

cô ta diễn nhân vật gì? cô ca sĩ quyền rũ động lòng người của vùng sông nước Giang Nam!

Nếu quả thực để tiểu nha đầu này diễn, chẳng lẽ là muốn hát " dưới cây cầu trước cửa nhà" sao? (bài hát của trẻ con)

bản thân Úc Ninh cũng rất kinh hãi, ở trong trí nhớ của cô, bản cuối cùng công chiếu ra của < hà ngân chi hoa >, vai diễn cô ca sĩ Phù Cừ đích thị là Khúc Huệ không sai a.

Cũng bởi nhờ bộ phim này, Khúc Huệ thành công được công nhận là " nữ thần gọi cảm ", giá trị con người cũng lên như thuyền gặp nước, ngay cả vai diễn " Phù Cừ " cũng trở thành loại hình nhân vật tiêu biểu được nhắc đến nhiều nhất trong sách giáo khoa.

Mà cho dù thay thế Khúc Huệ, tuy nói Úc Ninh thực chất cũng là một nữ diễn viên lâu năm, tự nhận là không có bất kỳ vai nào chưa diễn, nhưng mặc kệ mỗi người có kinh nghiệm phong phú cỡ nào, thì cuối cùng vẫn không thay đổi được hai chữ "ngoại hình "

Úc Ninh trời sinh ra đã có khuôn mặt bánh bao đáng yêu, đôi trước đều diễn nhiều các nhân vật ngọt ngào hoặc ngu ngốc, càng về sau khi tuổi càng lớn, khuôn mặt bánh bao dần dần nhợt đi một chút, ngũ quan thành thực, mới từ từ có nhiều vai diễn hơn.

Khúc Huệ khanh khách cười giả tạo hai tiếng, nói:" đạo diễn, ngài đừng nói đùa nữa "

Cô nhìn quanh bốn phía những người khác tuy rằng về mặt thờ ơ nhưng vẫn là đều dựng lỗ tai lên.

Cô dám lấy bộ ngực 36E ra bảo đảm, trong phim trường này trừ Tiền Tụng Ca..... a không, nói không chừng ngay cả lão vịt chết mạnh miệng đó cũng không tin Úc Ninh có thể diễn tốt vai diễn này.

Tiền Tụng Ca cười lạnh nhìn Khúc Huệ, tuy rằng ông ta quả thật cảm thấy Úc Ninh không tồi, nhưng ngoại hình của cô mà để cho cô đi diễn vai nữ ca sĩ, sợ là đem khán giả làm khí mà đùa giỡn đi.

Nhưng ai bảo ở chỗ này chỉ có Úc Ninh là cô gái trẻ chứ?

Dù sao chỉ cần đem Khúc Huệ đuổi đi, chuyện còn lại nên làm cái gì.....những diễn viên mới mà Tiền Tụng Ca ông tìm ra còn ít sao?

Tiền Tụng Ca mặt không đổi sắc nói:" tôi chưa bao giờ thích nói đùa " rồi ông ấy đi đến gần Úc Ninh hỏi:" Úc Ninh, nói cho cô ấy biết, cháu có thể diễn hay không?"

Nếu Úc Ninh thực sự là học sinh trung học không biết lòng người hiểm ác, nói không chừng sẽ theo bản năng nói:" cam đoan hoàn thành nhiệm vụ "

dù sao thì người trẻ tuổi luôn hiếu thắng, dễ không chịu được kích tướng. Nhưng nếu cô quả thực đáp ứng, không chỉ đắc tội với tiền bối là Khúc Huệ, mà còn bị người khác cho là không biết trời cao đất rộng.

Cô xem vẻ mặt khiêu khích của Khúc Huệ, chỉ cảm thấy đạo diễn Tiền ngây thơ, muốn dùng cách này để đuổi người.

cô alij nhìn về ánh mắt chờ mong của đạo diễn Tiền, bất đắc dĩ nghĩ, nếu mình không đáp ứng, sợ lại đắc tội với vị đạo diễn này.

Thật sự là tiền thoái lưỡng nan a.

Cô há miệng thờ đốc, đột nhiên nghĩ ra, ra vẻ khờ dại nói: "nhưng cháu đã có vai khác rồi, một người diễn hai vai, khán giả sẽ không biết sao?"

Lời vừa nói ra miệng, nguyên bản hai người đang giả bộ lấp đặt giả đờ, kì thực là lén lút xem bát quái đột nhiên cười ra tiếng.

Đây quả thực là..... ngây ngô a!

Khúc Huệ biểu tình cao lãnh cũng bị phá vỡ "phốc " cười ra tiếng.

đạo diễn Tiền có chút xấu hổ khụ hai tiếng.

một nhân viên công tác bình thường của đoàn phim " phổ cập " cho Úc Ninh: "vai diễn trước của cô là một nhân vật nhỏ, ai cũng có thể diễn, vai hiện tại chính là một vai quan trọng, không chỉ được lộ mặt nhiều, mà thù lao cũng gấp mấy lần so với cái trước đó "

Này hoàn toàn có thể coi là " lợi dụ " đi, đạo diễn Tiền nghe xong, đột nhiên cảm thấy tính kế một cô gái nhỏ thật không công bằng, ngược lại có chút ngưng ngưng nói với Úc Ninh: " nếu không, cháu về suy nghĩ rồi cho ta câu trả lời thuyết phục "

Dù sao chỉ cần có người dự bị ở nơi này, ông ta có thể hoàn toàn cự tuyệt Khúc Huệ.

nhưng Khúc Huệ lại không có dễ bị lừa như vậy, cô ta không thuận theo cũng không buông tha: " rõ ràng vừa nãy mới cả vú lấp miệng em, nư thế nào giờ lại " suy nghĩ " rồi? đạo diễn, ngài không phải hối hận rồi đi?"

đạo diễn Tiền lập tức bị tức đến bụng bí run rẩy, nhìn khuôn mặt bánh bao dễ thương của Úc Ninh, lại thật sự nói không ra lời hùng hổ dọa người.

Trong lúc nhất thời, yên tĩnh không một tiếng động.

cơ hồ mỗi ánh mắt đều tập trung về phía Khúc Huệ và đạo diễn Tiền, sợ bỏ lỡ điều gì.

Tiếp theo mấy chục lỗ tai đều nghe thấy một thanh âm nho nhỏ: " tôi diễn "

Úc Ninh nhất thời trở thành tiêu điểm.

Một cảm giác tội lỗi nghiêm trọng xuất hiện trong lòng đạo diễn Tiền, ông cúi đầu, khom nửa thắt lưng, nói với Úc Ninh: ".....cháu suy nghĩ xong rồi, đây không phải là nói chơi....."

Khúc Huệ lại cảm thấy ngoài ý muốn, cô ta nhìn về mặt bình tĩnh của Úc Ninh thì chắc chắn cười lạnh, như đang cười nhạo Úc Ninh ghé con không sợ hổ.

Úc Ninh gật gật đầu, nói: " đã suy nghĩ tốt lắm "

là một người mang linh hồn là một người trưởng thành, Úc Ninh cũng không phải xúc động nhất thời mà đáp ứng như mọi người nghĩ, lại càng không phải không biết trời cao đất rộng.

Hoặc là có thể nói, nguyên nhân chính là biết trời đất có bao nhiêu rộng lớn, mới đột nhiên có một cổ dũng khí như vậy, muốn xông vào một lần, xem thử bản thân có bao nhiêu khả năng.

Hơn nữa người nhân viên vừa rồi đã nhắc nhở cô, vai diễn này tiền hợp đồng cao hơn gấp mấy lần so với cái trước, mà thứ hiện giờ cô thiếu nhất không phải là tiền sao?

Thấy Úc Ninh bộ dạng chắc chắn, Khúc Huệ cảm giác như rằng mình đều cười đến rụng, cô hướng Tiền Tụng Ca nói: " ngôi sao nhỏ tương lai của ngài đã đáp ứng rồi, vậy hãy bảo nhân viên mang hợp đồng đến, cô ấy kí hợp đồng, tôi giải trừ hợp đồng, một phút cũng không trì hoãn, hơn nữa tiền vì phạm hợp đồng tôi không lấy một xu, thế nào?" ngụ ý nếu Tiền Tụng Ca hiện tại không dính Úc Ninh cô at sẽ không bỏ qua.

Lúc đầu chọn vai diễn này thế nào lại không phát hiện ra những cô gái trẻ này người trước còn bướng bỉnh hơn người sau?

lão già vạn năm ruột đều xanh rồi, cân nhắc có nên gọi người đại diện của Khúc Huệ đến không.

nhưng đoàn phim đơn phương giải ước, người đại diện tự nhiên sẽ nghiêng về người nghệ sĩ.

Vô số ý niệm đảo quanh trong đầu Tiền Tụng Ca, khiến ông ấy tâm loạn như ma.

Úc Ninh cũng nhìn ra được Tiền Tụng Ca do dự, đang muốn hỏi có cần cô diễn thử một đoạn không, trong góc phòng, một thanh âm nhu hòa lại lãnh đạm vang lên: "đạo diễn Tiền, nếu các cô ấy, một người nguyện đến, một người nguyện lui, thì ngài nên đáp ứng đi."

Úc Ninh theo tiếng nói nhìn lại, chỉ thấy Lý Bân đã khép máy tính, đứng lên từ ghế gập.

Vóc dáng anh vốn cao, hiện giờ mặc một trường sam màu xanh thẫm, càng khiến người như tùng bách, so với những cây xiêu vẹo xung quanh còn cao hơn nửa cái đầu.

Đạo diễn Tiền lúc này mới nhớ ra, muốn cùng Khúc Huệ giải ước vốn là chủ ý của Lý Bân à!

Không còn gì do dự, mặt ông nghiêm túc, dặn nhân viên vài câu bảo anh ta đi nhanh về nhanh.

Khúc Huệ là người bên gối của em họ Lý Bân, tự nhiên cũng biết ít chuyện về anh, suy nghĩ một lát liền đoán ra được đây là chủ ý của ai.

Ánh mắt cô ta sắc nhọn nhìn về phía Lý Bân lại không ngờ rằng anh cũng đang nhìn cô ta.

Tuy rằng Lý Bân không có biểu tình gì nhưng cô ta vẫn nhạy bén phát hiện ra tia giễu cợt trong mắt anh.

Khinh người quá đáng!

Cô ta tức giận đến nghiêng răng nghiêng lợi, đang suy nghĩ muốn chỉ vào Lý Bân mắng vài câu, thì trợ lý luôn đứng một bên hóng chuyện đột nhiên đi tới, trên tay cầm di động.

"chị Huệ, điện thoại của Hàn tổng" trợ lý sợ cô ta không muốn nhận liền nhỏ giọng nói

Nào biết Khúc Huệ nguyên bản đang tức giận nghe thấy cái tên này liền lập tức thay đổi, thâm ý liếc Lý Bân, cầm điện thoại đi ra chỗ không người.

Là một tay chơi tiêu chuẩn, Hàn Phong mấy hôm nay không làm gì khác mà mang tiểu tình nhân mới đi một ngôi chùa trong núi "thanh tu".

trong núi không biết ngày tháng, chờ anh ta đi về, di động cơ hồ bị oanh tạc.

Cả người không hình tượng dựa vào ghế sau xe, một bên vừa ăn nho tiểu tình nhân dứt, một bên nghe tin tức mấy ngày nay. dựa theo phương châm "tình nhân thứ nhất, công việc thứ hai" anh ta đọc tin nhắn tố khổ của Khúc Huệ cùng gần 30 cuộc gọi thì liền gọi lại.

nguyên bản khuôn mặt còn đang ung dung lập tức nheo mắt lại.

Tiền Tụng Ca này không phải bị ai đánh hông đầu đi? công ty anh ta cấp cho đoàn phim hơn một nghìn vạn, có thể tính là người một nhà, đây là người bên gối của anh ta, cứ không rõ ràng mà hủy hợp đồng?

Đây không phải làm cho anh ta khó chịu sao!

Kỳ thật anh ta cũng chướng mắt Tiền Tụng Ca, nhưng anh họ lại có tình vừa ý ông ta.

Hàn Phong đau đầu cho lái xe quay đầu, chạy đến phim trường Thiên Hải.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 23: Kinh mộng

Trong lúc chờ hợp đồng, Úc Ninh tìm một nơi râm mát để ngồi, những người khác đều tùm năm tùm ba, chỉ có một mình cô ngồi một mình.

Tuy rằng chuyện này không phải cô gọi ra nhưng kết quả vẫn chưa rõ ràng, ai cũng không biết kết quả cuối cùng sẽ như thế nào.

Úc Ninh không có tâm trạng làm bài tập, liền cúi đầu không ngừng dùng chân đạp chiếc lá vừa rơi từ trên cây xuống, nhằm chán đi đi lại lại.

Đột nhiên có một đồ vật mát lạnh chạm vào vai cô... là một chai nước khoáng.

Ngẩng đầu nhìn lên, một cô gái đang đứng ở cạnh bồn hoa phía sau cô, chính là cô gái gọi cô đi hóa trang.

Úc Ninh nhận chai nước, nói tiếng cảm ơn.

Cô gái vội khua tay:" có gì cần cảm ơn, đây đều là đồ của đoàn phim, tôi thấy cô đến bây giờ cũng không uống nước, có thể là không biết chỗ nên giúp lấy một chai."

Úc Ninh lại muốn cảm ơn, nhưng lại sợ đối phương cảm thấy mình xa cách, liền nói:" cô thật tốt "

Cô gái cười rộ lên, không chút khiêm tốn:" Tất nhiên "

Nói xong liền mở chai nước của mình, uống hơn nửa chai, cuối cùng cũng thỏa mãn thờ dài. Úc Ninh vốn không cảm thấy khát nhưng nhìn cô ấy uống nước cũng nhin không được uống vài ngụm.

Cô gái liền cười đứng lên:" tôi biết cô tên Úc Ninh, tôi là Hứa Tú, trợ lý trang điểm, chủ yếu là chân sai vặt cho thầy giáo "

Hai cô gái rất nhanh liền quen thuộc, ngoài dự kiến của Úc Ninh Hứa Tú lại là người giám sát của bộ phim này.

Cô nàng oán giận:" tớ vốn chỉ vì thích Lăng Chung mới nói với cha đến đây làm thêm, kết quả vai diễn của anh ấy phải nửa tháng nữa mới quay, một mình tớ không có ai nói chuyện cùng, thật buồn chán a..."

Úc Ninh giống như thấy được hình ảnh con thỏ Tuzki (là nhãn dán gửi tin nhắn) đang ôm một cây quạt khóc. Nhưng Tuzki này nhanh chóng sống lại, lắc lư chai nước khoáng:" Nhưng Cố nam thần cũng không tồi, tớ cũng thích, còn có tiểu Nhiên ca ca, Lộc Quyết ca ca đều là cực phẩm "

Nói xong còn lộ ra vẻ mặt háo sắc.

Úc Ninh đột nhiên nghĩ tới Hoàng Vi Vi, nhin không được cười rộ lên, có chút trêu đùa:" Vậy Lý Bân? cậu không thích anh ấy sao?"

Ở trong trí nhớ của cô, Lý Bân bây giờ chính là nam thần quốc dân a!

Ai biết Hứa Tú đột nhiên lộ ra vẻ mặt ghét bỏ, hai tay làm thành dấu chữ thập:" Lý Bân, không thích, tớ đã triệt để coi anh ta thành người qua đường rồi "

Úc Ninh có chút ngạc nhiên, Hứa Tú thần thần bí bí nhìn xung quanh, đột nhiên nhỏ giọng:" kỳ thật tớ hoài nghi Lý Bân là gay "

Úc Ninh:"....."

giọng Hứa Tú càng ngày càng nhỏ:" chính vừa rồi cái nữ diễn viên kia, ách.... Khúc Huệ ý, cậu không biết mấy hôm trước, có một cảnh diễn thân mật, tớ tận mắt thấy cô ta đen bộ ngực to cọ cọ lên người Lý Bân, nhưng anh ta một chút phản ứng cũng không có, hơn nữa lại bày ra vẻ mặt ghét bỏ đẩy cô ta ra "

Úc Ninh:"....."

Thấy Úc Ninh dường như không tin, cô nàng vỗ tay Úc Ninh, nói lời thăm thía:" cậu nhất định đừng để bị lừa a! "

Úc Ninh nghen lời, còn thực sự hướng cô bạn mới gật đầu.

Hứa Tú nói với Úc Ninh rất nhiều chuyện bát quái của đoàn phim, nghe nói cô lần đầu tiên đến phim trường, còn tự coi mình là thầy giáo dạy cô rất nhiều điều cần biết.

Úc Ninh đối với những điều này sớm đã biết nhưng vẫn quý trọng ý tốt của người khác, liền cùng Hứa Tú đi xung quanh, coi như giết thời gian.

Ngay lúc Úc Ninh cùng Hứa Tú đi một vòng xem cây cầu đá nghe nói là xuất hiện nhiều nhất trong các bộ phim trong nước thì một nhân viên đoàn phim đến nói đạo diễn Tiền có việc tìm Úc Ninh.

Họp đồng còn chưa đến, Hàn Phong lại đến trước.

Là một người săn sóc tình nhân, anh ta rất thức thời để người mới trên xe, Khúc Huệ nhìn thấy Hàn Phong liền nhướng lông mày, lắc mông, tay như rắn bám trên cánh tay anh ta.

Bị bộ ngực 36E dính vào, đây vốn là ước mơ của nhiều người đàn ông nhưng Hàn Phong cũng không thiếu 36E, thứ hai là thời tiết trưa tháng 8 quá nóng, hẳn thật sự không nhận nổi cái " nhiệt " tình này của mỹ nhân, hướng Khúc Huệ cười, đem cô ta mạnh mẽ kéo ra khỏi người.

Khúc Huệ sắc mặt liền không quá tốt, nhưng cô ta còn cần đối phương ra mặt giúp mình, đành phải chịu đựng.

Hàn tổng lười xem kỹ tin nhắn liền hỏi Khúc Huệ:" Họ Tiền kia sao lại nổi điên muốn đổi em?"

Khúc Huệ "hừ" một tiếng:" còn không phải là vì NG? em thấy ông ta sớm đã muốn đổi người, lại còn tìm một con nhóc cao trung đến thay, anh cũng không phải không biết nhân vật em đóng, co ta làm sao có thể diễn được?" Nói xong liền thêm mắm thêm muối nói việc Tiền Tụng Ca buổi sáng mắng cô ta.

Hàn Phong nguyên bản không quá muốn gặp Tiền Tụng Ca, nhưng vừa nghe, lại liền coi Úc Ninh như kẻ thù của anh ta. Mà cảm giác này sau khi thấy

Úc Ninh lại càng sâu sắc hơn.

Tuy rằng anh ta cũng không quá hiểu Khúc Huệ, nhưng mà đối với cách diễn của cô ta vẫn biết một hai, đơn giản chính là khoe thực nữ phong tình linh tinh.

Nhưng cái người thay thế này đáng người khí chất.... cũng kém xa Khúc Huệ đi?

Anh ta hồ nghi nhìn Úc Ninh, nặng nề đập bàn:" Đạo diễn Tiền, ông không phải muốn lấy tiền của tôi đi rửa than đi?"

Không đợi Tiền Tụng Ca đáp lời, anh ta lại gây sự:" ông muốn đổi người của tôi đã hỏi ý kiến tôi chưa?"

Anh ta chỉ Úc Ninh:" tôi thấy cô gái này nhiều nhất cũng mới 18 19 tuổi, nghe nói còn lần đầu đóng phim, lại không phải xuất thân chính quy, cô ta thì có tài gì, có thể thay Khúc Huệ?" Trong lời nói hiển nhiên không coi Úc Ninh ra gì.

Mọi người đoàn phim xung quanh đang nhìn, Tiền Tụng Ca quả thực bị hỏi đến không thể trả lời được, ông chậm chạp nói:" cô Khúc một ngày NG hơn 20 lần, ảnh hưởng nghiêm trọng đến tiến độ."

Hàn Phong cười rộ lên, khoe miệng cong lên trào phúng:" ông có biết tiền đầu tư là ai chi không?" anh ta dừng một chút, giọng chuyển sang nghiêm túc:" Ông nếu hôm nay không cho tôi một câu trả lời thuyết phục, lần đầu tư này ông một phần tiền cũng không được "

Đạo diễn Tiền nguyên bản muốn nói lời thô tục liền nuốt trở về. Hàn tổng này nổi danh không nói lý lẽ, mà ông ta cũng không nghĩ tới Khúc Huệ thật có thể đem kim chủ mời đến.

Nhưng Lý Bân không phải nói sẽ nói chuyện với Hàn Phong sao? Hiện tại sao lại thế này?

Ông ta cũng không thể trước mặt mọi người nói Khúc Huệ này quá rối tình dục Lý Bân đi?

Ông at nhìn xung quanh, nhìn cái ghế gấp trống không lần đầu tiên mong chờ trông thấy Lý Bân mặt lạnh kia.

Hàn Phong nhìn bộ dáng Tiền Tụng Ca cho là ông ta chột dạ thì càng tin lời nói của Khúc Huệ, cười như không cười, trực tiếp đưa ra kết luận:" chuyện này tôi quyết định thay ông, người không cần đổi, nên diễn cái gì thì diễn, tôi còn có việc, đi trước "

Anh ta nhìn đồng hồ, tiểu tình nhân đã chờ anh ta 20 phút, đợi lát nữa không chừng lại nháo lên. Cũng không đợi Tiền Tụng Ca nói gì, quay đầu bước đi, thậm chí còn có chút hối hận khi đã đến đây, vốn là có thể gọi điện thoại đến.

" xin chờ một chút " đột nhiên, giọng nói của một cô gái trẻ gọi anh ta lại.

Hàn Phong quay đầu lại, tầm nhìn dừng ở trên người Úc Ninh.

Cô gái trẻ khuôn mặt căng thẳng, khoe miệng tươi cười nhưng lộ ra chút khản trương.

Cô hỏi:" Có thể cho tôi một cơ hội hay không?"

Cô gái trẻ chính là như vậy ---- trúc trắc, lỗ mãng, chọc người phiền.

Hàn Phong nhẹ nhàng cười cười, sau đó không chút lưu tình xoay người.

Anh ta vượt qua dải cách ly, chưa bước ra bước thứ hai, chợt nghe sau lưng " ba " một tiếng, rồi tiếng thứ hai... thứ ba

Âm thanh tiếng gõ khi mạnh khi nhẹ truyền đến liên tiếp, tiếp theo, một giọng ca trong trẻo vang lên:"..... Nguyên lai muôn hồng nghìn tía khai biến lần, giống như như vậy đều giao cho cảnh tượng đồ nát, ngày tốt cảnh đẹp nề hà ngày...." (mn thông cảm chỗ này k hiểu hahaha)

Hàn Phong quay đầu lại, cô gái một tay cầm bút trước ngực, một tay chấp sau lưng.

Thấy cô ấy tiếc thương cho thân phận, thấy cô ấy sóng mắt lưu chuyển, tuy rằng giọng hát có chút trúc trắc ngây ngô, nhưng cũng có vài phần ý vị phong tình.

Nhân viên đoàn phim không nghĩ tới cô gái này vô thanh vô tức đột nhiên làm ra chuyện như vậy, bộ dáng xem kịch vui nhìn Úc Ninh, nhưng dần dần cũng bị Úc Ninh thu hút.

Cái gọi là mỹ nhân cốt không phải ở vỏ bọc bên ngoài, mà ngay cả người yêu thích ngực to như Hàn Phong cũng không thể phủ nhận, giờ khắc này Úc Ninh rất có khí chất mỹ nhân.

Một ca khúc hoàn tất, giống như du viên kinh mộng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 24: Nhảy múa

Úc Ninh có chút thấp thòm, không biết biện pháp nhất thời nghĩ ra có hiệu quả hay không. Hàn Phong là CEO của công ty giải trí, là đối tượng yêu thích của các báo lá cải và các tiểu hoa thích ôm đùi vàng. Úc Ninh mặc dù không thích đề ý những thứ này nhưng cũng có nghe qua.

Mà điều mà thu hút chú ý của cô nhất đó là anh ta thích nghe kịch. Úc Ninh khi tập luyện buổi sáng, tiện thể học có học sơ qua hợp sướng, không nghĩ bây giờ lại có tác dụng.

Nhưng cô đã lâu không luyện, câu nói khi nãy không biết hát có đúng không....

May mắn Hàn Phong cuối cùng cũng xoay người lại. Anh ta không trực tiếp nhìn Úc Ninh mà hỏi Tiền Tụng Ca: "Vai này là kiểu nhân vật gì?"

Tiền Tụng Ca vội nói: "Đỗ Lệ Nương "

Hàn Phong: "....."

Nguyên bản lòng tốt của anh ta mãi mới tích góp được giờ không sót lại gì, Hàn Phong nhìn xuống xúc động muốn đánh vào cái đầu hói của Tiền Tụng Ca, bổ sung: "Tôi nói là trong kịch bản "

Tiền Tụng Ca vội nói: "là một ca sĩ, tên Phù Cừ "

Hàn Phong: "....."

Anh ta hít sâu một hơi, thực sự là nhìn không được, chuẩn bị mắng chửi người.

Úc Ninh đáp: " Là một nhân vật trọng tình trọng nghĩa, yêu nghề nhưng kết cục không tốt "

Hàn Phong lúc này mới chuyển ánh mắt lên người Úc Ninh, có thể là do hóa trang, khi nãy xa xa nhìn chất phác hiền lành có chút bình thường, giờ đến gần, mới thấy thú vị.

Nhưng cũng chỉ là cô bé mà thôi.

Hàn Phong hướng Úc Ninh cười cười, nói: " hát cũng tạm được "

Đặc biệt là mấy câu mở đầu, thật là có chút ý tứ...

Mắt anh ta hơi nheo lại, như nhớ về kỷ niệm ngày xưa.

Khúc Huệ nhìn thấy dáng vẻ này liền lập tức nóng nảy, con bé này chỉ y y a a như quỷ kêu hai ba câu, Hàn Phong lại giống trở nên khác thường? Anh ta sẽ không thay đổi chủ ý chứ?

Cô ta vươn tay quẩn lấy cánh tay Hàn Phong, nũng nịu: " Biết hát thì có tác dụng gì chứ "

Hàn Phong nguyên bản lúc trước rất dung túng cô ta đột nhiên cười nhạo một tiếng, gỡ ta cô ta ra.

Rõ ràng lúc trước thấy rất đẹp, giờ phút này lại cảm thấy chán ngán. Anh ta chỉ vào một gốc cây gần đó, nói với Khúc Huệ: " Cô ra kia đứng, không được đi chuyển, nếu không dừng nghĩ gấp lại tôi."

Khúc Huệ ngoan ngoãn ra gốc cây phạt đứng. Hàn Phong nhìn xung quanh lập tức có người biết điều đưa cho anh ta cái ghế dựa.

Anh ta không khách khí ngồi xuống, hai tay đặt trên tay vịn, tay phải gõ gõ thành ghế, nhìn phong thái kia dường như anh ta đang ngồi không phải chiếc ghế nhựa 50 đồng của đoàn phim mà là ngai vàng cao quý.

Đột nhiên Hàn Phong giờ tay: " lấy cho tôi một quyển kịch bản "

Biên kịch vội vàng hai tay đưa kịch bản đang ôm trong ngực ra. Hàn Phong lật loạn một lần, không kiên nhẫn hướng người vừa đưa kịch bản hỏi: " Vai diễn của hai cô ấy gọi là gì? Phù cái gì? Dung?"

"Phù Cừ, Phù Cừ " Biên kịch vừa nói vừa bảo người đem trang kịch của nhân vật này đến.

Hàn Phong vắt chéo hai chân, đem kịch bản từng tờ đặt trên đùi xem, rồi sau đó chỉ vào một phân cảnh, nói: " chính là nó " Anh ta nhìn Úc Ninh, sau đó chuyển sang Khúc Huệ: " Hai người diễn cho tôi xem một lần, miễn cho sau này người ta nói tôi quy tắc ngầm nữ minh tinh "

Nữ minh tinh bị quy tắc ngăn nộ cười trên mặt cứng đờ, Úc Ninh vội vàng cúi đầu hướng Hàn Phong nói cảm ơn.

Đây là cơ hội cô dùng chính dũng khí và thực lực tranh thủ được, chứ không phải do lấp liếm mơ hồ như trước.

Hàn Phong vui vẻ nhận lời cảm ơn này, bàn tay phát phát, ý bảo hai người xuống chuẩn bị.

Anh ta dựa lưng vào ghế, uống trà, hóng mát, nhân viên đoàn kịch cả buổi sáng không có việc gì làm nay rốt cục có việc, hầu hạ anh ta như hoàng đế chỉ thiếu đám lưng bóp vai.

Úc Ninh cảm kích bản, đây là cảnh đầu tiên của Phù Cừ. < phòng ngủ của Phù Cừ ở Dung Hương lâu vào ban đêm >

Cách bức rèm che, Phù Cừ đang biểu diễn, nàg thân hình yếu điệu, kỹ thuật nhảy uyển chuyển, tiếng ca giống như tiếng trời, một đôi mắt luôn nhẹ nhàng nhìn chăm chú Thuộc Minh Hoa đang một mình ngồi trong ánh sáng mờng lung.

Sau lưng Thuộc Minh Hoa, gã sai vặt đang say mê nhìn Phù Cừ nhảy múa.

Thuộc Minh Hoa lại bất sở vi động, nhìn đĩa trái cây đặt trên bàn, hoa văn của chao đèn tây dương chiếu trên mặt anh, giống như hình xăm vừa thần bí lại đẹp đẽ quý giá.

Lời bộc bạch: < chính đêm này, Phù Cừ đối với Thuộc Minh Hoa nhất kiếm chung tình >

Bởi vì không có diễn viên phối hợp diễn cùng, đây giống như một vai diễn một người một cảnh.

Cô suy xét đánh giá tâm lý nhân vật, dần dần có chủ ý.

Trang phục và hóa trang đều là có sẵn nên Khúc Huệ diễn trước. Bởi vì bối cảnh và nội dung không phức tạp, cảnh này cũng đã diễn xong trước đó, kinh nghiệm có nên vừa diễn liền đạt.

Cách bức rèm che, điệu hát nhẹ nhàng, tay chân chậm rãi đong đưa, ần ần đưa tình nhìn Hàn Phong.

Tuy rằng kỹ thuật nhảy không quá uyển chuyển, nhưng kết hợp với hóa trang môi đỏ và sườn xám của cô ta, trực tiếp như hormone phát tán, gần như toàn bộ đàn ông ở đây đều nhìn cô ta.

Hàn Phong thấy cô ta nhảy một lúc, cười nghiêngng hỏi Tiền Tụng Ca:" ông không phải nói cô ấy NG nhiều? tôi xem không phải diễn rất tốt sao?"

Tiền Tụng Ca cũng rất kinh ngạc, có lẽ là có áp lực thì có động lực, Khúc Huệ lần này phát huy còn tốt hơn không ít so với lúc quay.

Nếu về sau cô ta có thể đăng hoàng quy củ, cũng không phải không thể giữ lại.

Khúc Huệ cảm thấy bản thân diễn không tồi, thấy biểu cảm của Hàn Phong và đạo diễn biểu thả lỏng, vội cười:" Đây đều do đạo diễn Tiền biết dạy dỗ " Nói xong lại ần ần đưa tình nhìn về phía Hàn Phong, xấu hổ chọc chọc ngón tay anh ta.

Hàn Phong lười biếng đem tay cô ta lấy ra, nhưng cũng không kêu cô ta đi phạt đứng.

Cùng Khúc Huệ ánh mắt giao nhau trong chốc lát, tâm Hàn Phong lại lần nữa nhớ đến tình nhân mới, đợi một lúc không thấy Úc Ninh lên diễn, nghiêng đầu hỏi: " như thế nào lại lâu như vậy? không cần phải hóa trang, dù sao cũng xem diễn, những cái khác không cần."

Biên kịch vội vàng đi gọi Úc Ninh.

Cô chỉ kịp thay quần áo, chưa kịp trang điểm. Bởi vì do dáng người, sườn xám của tổ kịch có vẻ rộng, màu da trắng ngần bên cạnh sự nổi bật của mái tóc đen như mực ngược lại có vẻ nhạt nhẽo.

Không cần phải nói, dựa vào cảm giác thì cô đã thua vài phần.

Không dùng bài hát vốn có, Úc Ninh lựa chọn ngâm nga giai điệu ngẫu hứng, bắt đầu múa đơn.

Khác với Khúc Huệ, không biết có phải bởi vì chưa luyện tập qua lần nào hay không mà động tác của cô không lưu loát trôi chảy, bước chân hỗn loạn, lộ ra khuôn mặt nhỏ nhắn lo lắng, mất tự nhiên, khóe miệng mím chặt, ngay cả "cái nhìn chăm chú nhẹ nhàng " trong kịch bản cũng không có diễn.

Tất cả mọi người có thể nhìn ra Úc Ninh đang khấn trương.

Đoạn này có thể nói là ngoài giọng hát của Úc Ninh ra thì không có gì giống trong kịch bản.

Quả thực liền minh chứng cho câu nói của Khúc Huệ trước đó "biết hát thì có tác dụng gì "

Hàn Phong thấy không thú vị, thậm chí còn hoài nghi có phải Úc Ninh cầm sai kịch bản. Khúc Huệ không khỏi đắc ý đứng lên, cô ta vốn diễn không tồi, nay có Úc Ninh phụ trợ, quả thật một trên trời một dưới đất, một Tiền Tụng Ca nghĩ ra, tùy tiện tìm một diễn viên quần chúng thay thế vị trí của cô ta.

Nguyên bản nhân viên đoàn phim còn chờ mong Úc Ninh lấy thực lực ngang hàng đối kháng nhưng giờ lại nhảm chán lấy điện thoại ra nghịch,

Chỉ có Tiền Tụng Ca cảm thấy kỳ quái, ông ta có hiểu biết về kỹ năng diễn xuất của Úc Ninh, không đề cập đến đoạn kinh diễn trước đó, đoạn biểu diễn này ngay cả phân cảnh thử đóng nha hoàn trước đó cũng không bằng.

Ông ta không tránh khỏi thấy ở đây có âm mưu gì đó, hay là trước đó khi hai người đi chuẩn bị đã đạt thành hiệp ước gì?

Tiền Tụng Ca nghi ngờ nhìn Khúc Huệ, lại nhìn về phía Úc Ninh, mà người sau lại đột nhiên ngẩng đầu lên.

Chỉ thấy ánh mắt Úc Ninh lấp lánh nhìn về một vị trí nào đó phía xa xa, nhấp nháy hé miệng, lập tức cúi đầu.

Tiếp theo cô tùy ý bước bước hai bước, lại trở lại dáng vẻ như ban đầu.

Dần dần bước nhảy của cô lưu loát hơn, thời gian nhìn nơi đó càng ngày càng dài, ngay cả giọng ca có chút rụt rè nhút nhát cũng mượt mà ngọt ngào hơn.

Tiền Tụng Ca đột nhiên hiểu ra. Cái Úc Ninh đang diễn là thâm mến.

Một nữ tử phong trần nhất kiến chung tình với một thiên chi kiều tử.

Nàng (cô ca sĩ) tự biết xấu hổ, động tác cũng rụt rè, chỉ dám lặng lẽ rình coi.

Nhưng dần dần thấy đối phương không chú ý những động tác nhỏ của mình, lá gan của nàng liền nổi lên, động tác cũng lơ đãng mang theo hấp dẫn....

Không khác so với dự liệu của Tiền Tụng Ca.

Ngay cả mọi người đang phân tán chú ý cũng dần dần tập trung ánh mắt trên người Úc Ninh, bước chân của cô chậm lại, không phải vụng về mà là vô lực----- người trong lòng thủy chung không phản ứng gì tình yêu to lớn hóa thành nỗi ai oán nồng đậm.

Cuối cùng không hề dự liệu trước, tiếng ca cùng bước nhảy đều dừng lại.

Hàn Phong đem tầm mắt đến một dòng cuối cùng trong kịch bản----< Người hầu nói nhỏ bên tai, Thuộc Minh Hoa sắc mặt đại biến, chạy ra khỏi phòng >

Người tan, khúc dừng.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full . Net**.

Chương 25: Bồi dưỡng

Hứa Tú tuy rằng không hiểu tại sao lúc đầu Úc Ninh lại múa kém như vậy, sau đó lại lưu loát lên, nhưng dựa trên nguyên tắc làm bạn bè, khi Úc Ninh vừa dừng lại động tác, cô liền ba ba ba vỗ tay khen ngợi.

Tiếng vỗ tay đơn độc vang lên quanh quần ở trong phim trường, Hứa Tú nhìn xung quanh phát hiện mọi người đều không có cử động, đều chăm chú nhìn Úc Ninh.

Chiếc sườn xám rộng cùng với trang điểm mờ nhạt hoàn toàn bị xem nhẹ, đôi mắt tràn đầy thất vọng của cô thiếu nữ kết hợp với khuôn mặt bánh bao lại làm người ta cảm thấy điềm đậm đáng yêu.

Úc Ninh hướng Hứa Tú nở nụ cười, nhẹ nhàng cúi chào mọi người.

Tiền Tụng Ca kích động vỗ tay. Ông không nghĩ tới tiểu cô nương nhìn qua chưa biết sự đời này có thể làm được đến mức này. Ông trong lĩnh vực này coi như nửa đời làm thầy giáo, số học sinh của ông nhiều không kể xiết. Trong đó không thiếu những người điều kiện trời sinh rất tốt, ví dụ như Khúc Huệ, dựa vào khuôn mặt và dáng người trời ban không cần tốn sức cũng có thể diễn tốt một kiểu nhân vật nào đó. Chỉ là khuyết điểm duy nhất của họ cũng ở điểm này----- nếu như khuôn mặt giống người xấu, muốn diễn người tốt giống như đang đeo mặt nạ vậy, ngược lại cũng thế.

Còn những người bình thường còn lại, chỉ cần không quá ngu ngốc, trải qua một thời gian huấn luyện, cũng có thể đem hi vọng ỏ ỏ biểu đạt được bảy tám phần.

Chính là như thế vẫn chưa đủ.

Muốn trở thành một diễn viên thành công, chỉ biết diễn là chưa đủ, một diễn viên giỏi là phải xem bản thân chính là nhân vật đó.

Lấy tư tưởng của nhân vật để suy xét, lấy quá khứ của nhân vật làm cơ sở, kéo dài sinh mệnh.

Đây được gọi là " trong kịch có kịch "

Úc Ninh không có ưu thế trời cho về ngoại hình như Khúc Huệ, nhưng lại dùng phương thức của bản thân để dựng lên hình tượng một cô gái mới biết yêu.

Có lẽ mới xem, khán giả sẽ thích nùng tình mật ý của Khúc Huệ, nhưng nếu tinh tế đánh giá lại sẽ thấy cách Úc Ninh diễn càng hàm súc, ý vị hơn, thậm chí đáng để thưởng thức lại lần nữa.

Không nghĩ tới Úc Ninh lại có thể diễn được như vậy, Khúc Huệ không cần nhìn biểu cảm của người khác cũng biết chắc mình thua rồi, Khúc Huệ không khỏi cảm tức, diễn viên bình thường khi đóng phim nào có nhiều thời gian suy xét về vai diễn, không phải đều là cảm kịch bản bảo diễn thế nào thì diễn thế sao?

Cô ta nhìn về phía Hàn Phong, thấy anh ta cảm kích bản gỗ gỗ đù, sau một lúc lâu, quay sang nói với Tiền Tụng Ca:" Khi đến đoạn này vẫn là tìm người phối đi, ông nghe cô ấy vừa hát cái gì, người ta không biết còn cho rằng đoàn phim thiếu tiền "

Nói như vậy tương đương với việc vai diễn này là Úc Ninh diễn.

Tiền Tụng Ca vội vàng đáp ứng.

Khúc Huệ nóng nảy, thốt ra:" Vậy tôi làm thế nào bây giờ?"

Hàn Phong liếc cô ta một cái, đưa tay nắm cằm của cô ta, cười nói:" có tôi ở đây, còn sợ không có vai diễn cho cô sao?"

Khúc Huệ lúc này mới chuyển sang tươi cười, hờn dỗi đẩy tay Hàn Phong ra.

Hứa Tú kéo tay Úc Ninh, ghét bỏ tài nghệ hóa trang của thợ trang điểm, lại càng ghét bỏ chiếc sườn xám không có đẹp như của Khúc Huệ, cô ấy lặng lẽ nói với Úc Ninh:" cậu vừa rồi diễn thật sự quá tốt, có rất nhiều nhân viên đoàn phim bên cạnh đều nhìn xem trộm, cậu không biết phần đầu tỏ thật sự sợ đến mức chảy đầy mồ hôi lạnh, thiếu chút cho rằng hỏng rồi "

Úc Ninh cười cười, không trả lời lại.

Kỳ thật cô thật sự thiếu chút nữa là ngã. Úc Ninh trò sinh không có thiên phú về nhảy múa, giữ thăng bằng lại kém, chỉ là thắng làm vua thua làm giặc, biểu diễn của cô đã thành công, những sai sót trong đó mọi người lại cho rằng đó là diễn.

Trên hiên lầu một tòa nhà không xa tháp thoáng sau tán cây, Lý Bản một tay chống cằm ngồi trước cửa sổ, một quả tú cầu màu lam đặt trên cửa sổ, quyển sách trắng phập phồng, mơ hồ có thể thấy ở gáy sách viết chữ " hương " bằng bút lông.

Một thanh âm rầu rĩ từ bên dưới quyển sách truyền tới:" nghe nói cô gái này vẫn là một " dã nhân "?"

"cô gái này " là ai không cần nói cũng biết.

Lý Bản "ừ " một tiếng:" Nghe nói khi đọc bài ở gần đoàn phim được Tiền Tụng Ca phát hiện ra, không dễ dàng mới thuyết phục được "

Lục Xiển phát ra một tiếng cười lạnh, giống như đây là một câu chuyện cười.

Một lúc lâu sau, ngay khi Lý Bản nghĩ anh ta đã ngủ, thời điểm muốn đem quyển sách đang úp trên mặt anh ta lấy ra lại nghe Lục Xiển nói:" Vẫn là trước cần dụ cô ấy kí hợp đồng, tránh cho người khác nhanh chân đến trước "

Bởi vì hôm nay không sắp xếp quay cảnh của Phù Cừ, Úc Ninh vừa mới nhận vai lại ngồi một bên ăn cơm trưa cùng Hứa Tú, sau đó liền chuẩn bị về nhà.

Nhưng vừa mới đi ra ngoài dải phân cách của đoàn phim Úc Ninh lại bị một nhóm người cả trai lẫn gái vây quanh. Hứa Tú còn đang nhìn theo bóng Úc Ninh liền hoảng sợ. Cô lấy tốc độ chạy 100 mét vượt chướng ngại vật nhảy qua dải phân cách như gà mẹ đem Úc Ninh bảo hộ sau lưng.

" Các người làm cái gì a! Tôi nói cho các người biết nơi này đều có camera theo dõi " Hứa Tú hung dữ nói.

Một người phụ nữ đeo kính cười rộ lên, lấy danh thiếp ra:" ha ha, trong này có thể có hiểu lầm, tôi ở công ty giải trí XX (y nguyên của tác giả) không biết Úc tiểu thư có muốn kí hợp đồng hợp tác với công ty tôi không?"

Kế tiếp vài người cũng đưa danh thiếp của mình ra.

Úc Ninh lễ phép nhận lấy, nói mình tạm thời chưa có ý định gia nhập công ty nào, nếu có nhất định sẽ liên hệ với họ.

Mấy người này liên tục nói nguyên ý, dù sao thì Úc Ninh sẽ ở đóng phim, hòa thượng thì không thể nào thoát khỏi chùa, cùng lắm thì mấy ngày nữa lại đến, hơn nữa, nơi này nhiều người như vậy, cũng không tiện nói chuyện.

Sau khi mấy người đó đi, Hứa Tú liền đến bên Úc Ninh tò mò muốn xem những tấm danh tiếp trên tay cô.

Lật qua loa, Hứa Tú nói: "ai, còn cần bị bọn họ lừa, đây đều là những công ty không có tiền đồ gì. Tớ đã nói, những công ty này không có người nguyện ý gia nhập mới đến chỗ này tìm người."

Úc Ninh cùng cô ấy lật xem mấy tấm danh thiệp, thế nhưng lại phát hiện có danh thiệp công ty giải trí Tinh Quang đòi trước cô gia nhập.

Công ty không có tiền đồ.

Úc Ninh không khỏi cười khò.

Đòi trước khi cô nhận được danh thiệp của Tinh Quang, không biết đã vui vẻ như thế nào, cảm giác như chỉ ngày mai thôi cô sẽ trở thành minh tinh được vạn người theo dõi.

Nhưng lại không biết rằng, với những người chân chính trong giới này, nó căn bản không phải là cái gì.

Lật qua một lần Úc Ninh liền đem những danh thiệp này xé nát vứt vào trong thùng rác.

Hứa Tú nhìn, cũng không để ý, bắt đầu đưa ra những công ty giải trí hàng đầu trong nước: ".....nói về phương diện này, vẫn là WE và Thượng Chân là tốt nhất, nhưng WE là công ty chế tác sản xuất âm nhạc, lại là công ty lớn, chỉ thường nhận các diễn viên đã có danh tiếng, không nhận người mới. Mà Thượng Chân thì nghe nói vì quá lớn, các bộ phận nhiều, tốt có xấu có. Nhưng trước chưa nói vội, lạc đà dù gầy cũng hơn ngựa béo "

Hứa Tú nghĩ nghĩ lại nói: "Thoạt nhìn thì Thượng Chân tốt hơn một chút, Hàn tổng chính là CEO của Thượng Chân, tớ xem hôm nay anh ta cũng có ấn tượng tốt với cậu, hẳn là sẽ có thể liên lạc với cậu "

Úc Ninh lắc đầu: "tớ không muốn kí hợp đồng với những công ty này "

Hứa Tú sững sốt "a " một tiếng lúc này mới kịp phản ứng, kinh ngạc: "a? tại sao? chẳng lẽ cậu không muốn đóng phim sao?"

Úc Ninh lắc đầu, giải thích: "tớ nghe nói, có rất nhiều công ty đều rất loạn "

Ngay cả công ty Thượng Chân mà Hứa Tú hết lòng ca ngợi, đòi trước của cô đã thấy một vụ quy tắc ngầm được phơi bày ra.

"Ngô....." Hứa Tú gật gật đầu, cô từ nhỏ đã sống trong cái vòng luân quản này, điều đó đã nghe nói rất nhiều. Cô nghĩ đi nghĩ lại, thật đúng là không có công ty nào hoàn toàn sạch sẽ.

"NHưng nếu bản thân tự mình làm chủ thì không chỉ là tài nguyên, đoàn phim, hay là những đồ vật khác đều rất khó tìm được "

Úc Ninh cười: "Nhưng mà còn tốt hơn so với thân bất do kỷ " Chỉ cần ở trong vòng lợi ích này, cho dù chúng ta có kiên định thế nào cũng không thể thoát khỏi, sẽ có đủ loại trường hợp bất khả kháng lôi chúng ta xuống bùn.

Hứa Tú thấy cô ấy đã có chủ ý của bản thân mình, liền không khuyên nữa. Dù sao cha cô từ nhỏ đã dạy cô một điều: Không nên tiếp xúc quá nhiều với các việc trong vòng luân quản này, có thể không làm thì đừng làm. Ngay cả việc cô đi làm thêm ở đoàn phim cũng là nài nỉ rất lâu mới được, người thợ trang điểm hướng dẫn cô lại là người quen, mới có thể được cha đồng ý.

Buổi tối, quả nhiên như Hứa Tú dự đoán, một người đại diện trong công ty của Hàn Phong tự mình gọi điện đến tìm Úc Ninh.

Úc Ninh đòi trước có quen người đại diện này, biết anh ta rất có năng lực, cũng nâng đỡ qua rất nhiều diễn viên, co thậm chí còn cực kỳ hâm mộ tài nguyên trên tay đối phương.

NHưng hôm nay quá thuận buồn xuôi gió, lại liền cảm thấy có chút không chân thực, dù sao thiên hạ không có bữa cơm nào miễn phí, đồ vật càng tốt đưa cho bạn thì lại càng phải trả giá cao gấp trăm ngàn lần để đổi.

Úc Ninh rất nhanh hòa nhập vào trong đoàn phim. Cô tính cách tốt, kỹ năng diễn không tồi, so với Khúc Huệ rót nước cũng cần ba người trợ lý quả thực chính là tiểu thiên sứ.

Chỉ qua vài ngày quay, cơ hồ tất cả nhân viên đoàn phim đều khen cô không dứt miệng.

Buổi sáng hôm nay, Úc Ninh một bên chờ thợ trang điểm sửa lại kiểu tóc cho mình, một bên vừa học từ mới, Hứa Tú vì vừa là đồ một hộp phấn mà cũng bị đuổi ra, nhàm chán ngồi bên cạnh Úc Ninh lật kịch bản.

Lật qua lật lại, một tờ lịch trình kẹp trong đó rơi xuống đất.

Hứa Tú nhàm chán nhặt lên xem, đột nhiên hai mắt tỏa sáng, cô chỉ vào một dòng trong đó nói: "oa, Sẽ đến bờ biển quay ngoại cảnh sao?..."

Hứa Tú vui vẻ ôm tờ giấy đến hỏi thầy giáo là nhân viên trang điểm dạy mình, sau khi nhận được câu trả lời chắc chắn biểu tình vui mừng đến bên Úc Ninh, vẻ mặt như đi ăn trộm" hắc hắc, thầy tớ bảo chính là tuần sau!" nói xong lại không nhịn được cười ngay ngọ.

Nhân viên trang điểm thấy biểu tình của Hứa Tú, vỗ vỗ đầu cô:" đừng có vui mừng sớm, không có phần của em "

Hứa Tú lập tức trừng lớn mắt, lập tức vỗ mông ngựa:" thầy là tốt nhất, thầy là giỏi nhất "

Úc Ninh nhặt tờ lịch trình bị Hứa Tú lãng quên, cẩn thận nhìn, quả nhiên nhìn thấy mục đầu tiên mà Hứa Tú nói.

Úc Ninh cũng có nghe qua thành phố C bên cạnh có xây dựng một bãi biển, cũng không quá để ý, nhưng thông qua lời Hứa Tú thì dường như cả đoàn phim sẽ đến thành phố C quay phim một tuần.

Nhưng tuần sau lớp học hè ở trường sẽ khai giảng.

Bởi vì lần trước khi đến trường thì đã nghỉ hè, giáo viên phụ trách không có ở đó, Úc Ninh không thể đăng ký được. Chủ nhiệm lớp cũng là do thấy Úc Ninh là học sinh của mình mà giành chỗ cho cô, nói là chờ tháng tám khi chính thức khai giảng đăng ký cũng được.

Vừa khai giảng liền xin nghỉ phép? Úc Ninh một chút cũng không hoài nghi, lấy tính cách của chủ nhiệm, nhất định sẽ bảo cô rút về nhà làm người thất học đi.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **EbookFull.Net**.

Chương 26: Nhập học

Ngày thứ hai quay phim kết thúc sớm, Úc Ninh vội vàng quay về nội thành, một mình đến trường, muốn xin phép thầy giáo thuận tiện báo danh. Bởi vì sắp khai giảng mà các giáo viên dạy cao trung đã đi dạy rồi. Cô còn nhớ rõ quy định của trường học--- bài tập hè không làm xong thì không được vào lớp học, cho nên đặc biệt mang tất cả bài tập hè mà chủ nhiệm lớp giao cho đến để biểu đạt thành ý.

Không phải là ngày đi học nên học sinh trong trường không nhiều lắm, sân trường ngày xưa huyền ảo nay thật lặng im, thỉnh thoảng có một vài âm thanh nhỏ truyền đến.

Phòng làm việc của chủ nhiệm Tổng ở bộ môn hóa học tầng hai. Úc Ninh chỉ vừa đi đến cầu thang đã nghe thấy một tiếng quát xuyên tường truyền đến:" Ai con mẹ nó lại đem bình thuốc thử không dùng hết trực tiếp vứt vào trong thùng rác? Trộn nổ lần trước vẫn chưa đủ đi?"

Bước chân của cô dừng một chút, cả người lập tức khựng lại. Sau đó liền thấy một người đàn ông cao lớn trên mặc áo T-shirt dưới mặc quần đùi xám về mặt khó chịu tay xách thùng rác từ ngã rẽ đi tới, "keng" ném thùng rác ra góc sáng sủa để phơi khô.

Giống như nghênh đón lãnh đạo, Úc Ninh giữ vững tinh thần, nghiêm nghị, hô:" thầy Tổng "

Người đàn ông động tác ngừng lại một chút, xoay người, thấy cô, vẻ mặt dịu đi, gật gật đầu, đi về văn phòng.

Úc Ninh vội vàng đi theo. Thấy cái ba lô cô đeo trên vai, thầy Tổng hỏi:" tới tìm thầy có việc gì? tuần sau mới bắt đầu đi học " nói xong liền vẫy vẫy nước ở cửa văn phòng để rửa tay. Úc Ninh khần trương nhìn dòng nước đang chảy ào ào, phát hiện lí do trước đó đã nghĩ tốt cũng trôi dần theo dòng nước, trong đầu là một mảnh trống rỗng.

Thành tích môn hóa học của cô trước giờ vốn rất kém, vài lần thi tháng đều không đạt, thầy Tổng lại nghiêm khắc, bởi vì chuyện này mà mồi phụ huynh lên hai lần, Úc Ninh luôn rất sợ ông ấy.

Cho dù đã gặp qua rất chuyện nhưng thời điểm đối mặt với thầy Tổng, cô vẫn không khỏi giống đứa nhỏ khần trương khi làm sai điều gì đó.

Huống chi chuyện mà cô muốn nói cũng không coi là "đúng "

" Cái kia..... em....."

Úc Ninh cố lấy dũng khí, nghĩ sớm hay muộn cũng chết, thôi thì liều mạng đi. Thầy Tổng vẫy vẫy nước, vừa lau tay vừa quay sang cô hỏi:" bài tập làm xong rồi sao?"

Úc Ninh ngăn người gật đầu. Thầy Tổng:" lấy ra thầy xem " rồi xoay người vào phòng.

Tùy tiện lật bài tập hóa của Úc Ninh, thấy cô chăm chỉ làm bài, vẻ mặt lạnh lùng cuối cùng cũng hòa hoãn. Ông ấy tùy ý xem đáp án của một đề, lại hỏi:" bài tập môn khác đâu?"

Úc Ninh nhanh chóng mở túi ra:" đều đã làm xong " nói xong còn dự định lấy bài tập ra.

Thầy Tổng tùy ý khoát tay, đem bài tập hóa mới thu được đặt lên bàn làm việc, gõ gõ hai cái rồi đưa cho Úc Ninh, sau đó lấy tập bài thi trong ngăn tủ,

đặt trước mặt cô, nhìn thoáng qua đồng hồ treo tường:" Đây là bài thi bổ túc tháng 7, cho em 50 phút, làm bao nhiêu tính bấy nhiêu " Nói xong liền cầm lấy hộp thuốc lá trên bàn xoay người đi ra văn phòng.

Gần mười năm không thi cử gì, Úc Ninh khẩn trương nhìn bài thi, thở dài nhẹ nhõm.

Bài thi độ khó không lớn, rất nhiều phần cách làm giống như cái cô đã từng làm. Úc Ninh hít sâu một hơi, yên lặng cố vũ chính mình---- nếu làm bài tốt, chuyện xin nghỉ phép cũng dễ hơn một chút..... đi?

Một tiếng sau.

Thầy Tổng trực tiếp đem bài thi đến trước mặt Úc Ninh quát:" Em xem! đây là lần thứ mấy làm sai chỗ này? Em rốt cuộc có nhớ bảng nguyên tố tuần hoàn không?"

Úc Ninh bị hoảng sợ, về mặt mơ hồ nhìn ông ấy, dưới ánh mắt rên sát không thành thép của thầy giáo mặt bắt ngờ đỏ lên. Tựa hồ phát hiện thái độ của bản thân hơi quá đáng, thầy Tổng không nói thêm gì nữa, nặng nề thở dài một hơi.

Kết quả chỉ có 65 điểm.

Nguyên bản lúc đầu còn cảm thấy không tệ lắm Úc Ninh lập tức thấy nặng nề. Thầy Tổng chỉ vào hai đề bài:" Hai đề này lấy trong sách giáo khoa, 85% mọi người đều làm đúng" lật sang tờ khác "còn đề này, diện giải dung dịch đồng axit sunfuric, em vẫn là lần đầu tiên làm sai."

" Học sinh a! năm tư a! cố gắng a!" ông ấy cơ hồ dùng toàn lực mà vỗ bàn, bao thuốc lá trong tay cũng bị nắm biến dạng. " Ban đầu chính em nói với tôi đã tính nỗ lực học tập, giờ khen ngược, lỗi cũ giải quyết chưa xong lỗi lại đến, có muốn thi đại học không? há? muốn hay không? Không bằng thừa dịp cái học viện nghệ thuật gì đó của em chưa hết hạn thì đi học đi "

Cho dù bị đạo diễn mắng đến máu chó phun đầy đầu, Úc Ninh cũng không có nửa phần lùi bước nhưng nay cô chỉ muốn tìm cái lỗ nào để chui xuống, nước mắt nhịn không được đảo quanh hốc mắt, ngập ngừng nói:" thật xin lỗi "

Cô thực sự đã rất nỗ lực học tập.

Thầy Tổng lắc lắc đầu, đem bài thi trả lại cho Úc Ninh:" Tìm lỗi sai và sửa đi, bao giờ đi học nộp cho tôi, bay giờ đi phòng giáo vụ báo danh "

Úc Ninh nguyên bản còn cho rằng mình không được nhận nay kinh ngạc ngẩng đầu lên.

Thầy Tổng lấy một điều thuốc đã biến dạng từ trong bao thuốc cài lên vành tai, hỏi lại:" Hay là em không muốn học lại rồi?"

Úc Ninh cuống quýt lắc đầu, từ trên ghế đứng lên, luồn tay thu thập đồ vật này nọ, cầm túi sách.

Tới phòng giáo vụ, chính là thời gian đóng cửa tan ca, thầy Tổng nửa dọa nửa gạt khiến cho họ lại lần nữa mở cửa giúp Úc Ninh làm thủ tục nhập học.

Vừa nhìn Úc Ninh đang điền phiếu, thầy Tổng lại nửa thật nửa giả đe dọa:" Cái tình trạng này của em nếu không nỗ lực sợ là ngay cả cái đại học lúc trước báo danh cũng không thi được "

Úc Ninh vội vàng gật đầu không ngừng, tỏ vẻ mình sẽ nỗ lực gấp bội.

Nhân viên tài vụ ném cho thầy Tổng ánh mắt không đồng tình. Thủ tục nhập học đã làm xong, Úc Ninh chính thức trở thành học sinh cao trung " năm tư ". Thầy Tổng đuổi cô về nhà làm bài tập, một bên vừa chờ nhân viên tài vụ khóa cửa, một bên thuận tay đem châm điều thuốc.

Nhân viên tài vụ không nói gì nhìn thầy Tổng bằng ánh mắt "sao thầy có thể vô lại thế chứ" nói:" thầy đối với học sinh kia cũng quá hung dữ đi? cô gái nhỏ mềm mại yếu đuối, thầy nói như vậy có thể dọa đến người ta, cha mẹ cô bé sẽ đến trách thầy "

Thầy Tổng phả một làn khói:" Cô gái nhỏ thì như thế nào? Ông không biết tình cảnh của em ấy, cô bé này thông minh thì thông minh, thành tích dù không đều nhưng cũng không kém. Sau này gia đình lại xảy ra một vài chuyện, ở cuộc thi không phát huy tốt, kém hơn nhiều so với bình thường, lại còn muốn đi học trường nghệ thuật chó má gì đó, thật là khiến lão tử tức chết mà!"

Nhân viên tài vụ thầm phỉ nhổ thầy Tổng không hiểu phong tình, truy vấn:" Vậy tại sao lại quyết định học lại?"

" Không biết " Thầy Tổng lắc đầu:" Tôi vẫn cho là cô bé bị gia đình bắt ép, không tình nguyện học lại, như thế không bằng dừng đi, nên hù dọa vài cái " ông ấy đột nhiên cười rộ lên:" học sinh mà, không mắng không nên thân, nếu không hung dữ, thì bọn họ chính là không học, khiến cho giáo viên cũng giống như quyển sách họ đọc vậy, hiện tại xem ra, cô bé này trưởng thành hơn so với hai tháng trước, có thể là nghĩ thông rồi "

Úc Ninh về đến nhà, quyết định vẫn là trước cùng đạo diễn thương lượng một chút xem có thể điều chỉnh thời gian quay phim, rồi lại đến chỗ thầy Tổng xin nghỉ sau.

Phải liên tục một tuần ở thành phố C quay phim, rất nhiều diễn viên có lịch trình riêng không thể lúc nào cũng ở đoàn phim, Úc Ninh thấy trong lịch quay chỉ có hai ngày có cảnh quay của cô, nếu có thể chuyển sang chủ nhật, cô hoàn toàn có thể không cần xin nghỉ.

Dù sao cô cũng là học sinh, sau khi đóng xong phim này thì sẽ toàn tâm toàn ý tập trung vào việc học. Chính như với thành tích buổi chiều ngày hôm nay,

chỉ cần nghỉ một tiết thôi cũng là một vấn đề lớn.

Thời điểm Tiền Tụng Ca nhận được điện thoại là vẫn còn đang ở đoàn phim. Tối hôm nay phải quay cảnh đêm, ông ấy đang cùng Lý Bân đang ăn cơm hộp. Nghe Úc Ninh nói phải khai giảng, hi vọng có thể chuyển lịch sang chủ nhật, ông không nói hai lời liền đồng ý, tùy tiện mượn tờ lịch trình lấy xem.

Dù sao trước khi cùng Úc Ninh kí hợp đồng đã nói là sẽ không làm ảnh hưởng đến việc học tập của cô bé. Hiện tại tuy rằng thay đổi vai diễn, trình tự lịch trình quay sẽ thay đổi nhưng trong mắt của cha mẹ hay những thế hệ trước thì đối với học sinh việc học vẫn là quan trọng nhất.

Tiền Tụng Ca dùng bữa lật tờ lịch trình, thấy Úc Ninh có hai buổi quay vào thứ ba và thứ năm, trong đó có một cảnh với diễn viên trong đoàn phim nên có thể thay đổi được, cái khác ba cảnh khác đều là quay cùng Lý Bân. Ông nhìn về phía chàng thanh niên ngồi đối diện đang chậm rãi uống canh: "Tiểu Quý, lịch trình tuần sau của cháu ở thành phố C có thể thay đổi hay không, chuyển đến thứ bảy, chủ nhật "

Lý Bân trực tiếp nói: "Cháu chủ nhật đã có lịch, có vấn đề gì sao?"

Tiền Tụng Ca không nói trực tiếp nói là Úc Ninh, mà nói: " có hai diễn viên trong nhà có việc "

Lý Bân trầm mặc, tiểu Trần ở bên cạnh giải thích: " Thứ hai Lý ca phải ra nước ngoài bàn chuyện làm ăn "

Tiền Tụng Ca lúc này mới nhớ Lý Bân không chỉ là diễn viên mà còn là thương nhân, bằng không sẽ không có nhiều tiền như vậy để đầu tư cho bộ phim này.

Nhưng thành phố C không có sân bay quốc tế, muốn đến đây thì phải đi máy chuyển mới được.

Ông hai bên đều khó xử.

Lý Bân bình thản nói: " là hai người nào không rảnh, nếu không thì tạm thời tìm người đóng thế, hoặc là trực tiếp thay người đi "

Tiền Tụng Ca không có biện pháp, đành phải nói: " Không phải người khác, là Úc Ninh " Cô bé dù thế nào cũng là diễn vai quan trọng, trình độ cao, muốn thay cũng không dễ.

Lý Bân không nói, sau một lúc lâu liền mở miệng: " Cháu sẽ tận cố gắng sắp xếp, sáng mai sẽ trả lời đạo diễn "

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở wWw.EbookFull.Net.

Chương 27: Lỡ xe

Sáng sớm, Úc Ninh vừa tới đoàn phim, đạo diễn Tiền đang ăn sáng thấy liền ngoắc tay gọi cô đến. Vừa ăn vẫn thần gạch cua, đạo diễn Tiền nói: " Lịch trình xác nhận sẽ thay đổi, nhưng không phải tất cả đều chuyển đến chủ nhật, mà chia thành hai ngày, chủ nhật tuần này và thứ bảy tuần sau "

Ý tứ là chỉ cần về sau chỉ cần sắp xếp thời gian quay phim hợp lý thì hoàn toàn có thể không ảnh hưởng đến thời gian đi học.

Úc Ninh vội vàng cảm ơn.

Đạo diễn Tiền hớn hờ cười, chỉ vào Lý Bân đang đặt máy tính xách tay trên đùi ngồi cách đó không xa: " Đừng cảm ơn ta, vẫn là Lý Bân thật không dễ dàng mà thay đổi lịch trình riêng " sau đó quơ quơ đôi đũa trong tay: " Ăn vẫn thần không? Muốn ăn bên này vẫn còn, rất thơm a "

Úc Ninh nói cảm ơn, lắc đầu, cô mỗi ngày đều ăn sáng ở nhà rồi mới ra ngoài.

Đạo diễn Tiền cũng không khách khí nhiều, tiếp tục nói: " Chiều nay quay xong thì quay về nhà thu dọn đồ, ta đặt vé tàu bảy giờ tối cho mọi người, cháu đến lúc đó nhớ đem thông tin và công việc của mình đối chiếu, thuận tiện xem xe của đoàn phim đi như thế nào để thuận tiện đến đón cháu ra bến tàu "

Úc Ninh gật gù đầu, buổi chiều chỉ có một cảnh quay, nếu quay nhanh thì có thể chưa đến 3 giờ là quay xong, thời gian không gấp lắm.

Nói chuyện xong với Úc Ninh, đạo diễn Tiền lại quay ra ăn vẫn thần.

Úc Ninh xa xa nhìn Lý Bân, không biết hiện tại có nên đến đó cảm ơn không, sợ quấy rầy anh ta làm việc.

Mặc dù cùng ở trong một đoàn phim đã lâu, nhưng trừ bỏ lúc quay phim, hai người dường như không có bất cứ trao đổi gì. Hoặc là nói Lý Bân trừ khi bắt buộc, nếu không sẽ không cùng người trong đoàn phim trao đổi. Hầu như tất cả thời gian nghỉ ngơi, anh ta đều mở máy tính xem văn kiện, bảng biểu hoặc video, có khi lại nói chuyện cùng người trợ lý thần bí suốt ngày đeo khẩu trang đen, đội mũ lưỡi trai.

Cũng bởi vì điều này mà trong đoàn phim có không ít người bắt mẫn, ở sau lưng bàn tán ra vào. Nhưng dù sao Lý Bân cũng là người hứa hẹn đảm

đương tỉ suất xem của bộ phim, lại có một vài thông tin bên lề nói hơn phân nửa tiền đầu tư cho đoàn phim đều là do anh ta mang đến.

Do dự một lát, Úc Ninh vẫn quyết định tranh thủ bây giờ chưa quay phim, nhanh chóng đến cảm ơn. Dù sao, việc cảm ơn này sớm tốt hơn muộn, cô cũng không cảm thấy Lý Bản là loại người tác phong bất chính.

Nghĩ như vậy, cô đi đến trước mặt Lý Bản, gọi một tiếng: "Thầy Lý"

Lý Bản ngẩng đầu lên, Úc Ninh sững sờ.

Lý Bản đã hóa trang xong, bởi vì không đeo kính như khi quay phim, mặt mày dường như so với bình thường sắc bén hơn nhiều, cả người tràn ngập một loại mỹ cảm đầy tính xâm lược, cùng với khi không hóa trang làm người ta có cảm giác rất khác nhau.

Thấy Úc Ninh không nói lời nào, Lý Bản lại hạ mí mắt, khép máy tính, lãnh đạm hỏi: "Có chuyện gì không?"

Úc Ninh lúc này mới kịp phản ứng, vội nói: "Chuyện quay ngoại cảnh, cảm ơn thầy "

Lý Bản " ừ " một tiếng, ý bảo mình biết rồi.

Tiểu Trần nguyên bản bị bảo đi làm việc, nghe đoạn đối thoại này, hơi có chút tức giận: " Lý ca của chúng tôi bởi vì cô....."

Còn chưa nói xong, đã bị Lục Xiển đi ngay đằng sau đá vào cẳng chân.

" Đừng cản đường " Lục Xiển không kiên nhẫn nói, tiện đà vòng qua Úc Ninh, đi đến ngồi bên cạnh Lý Bản.

Anh ta ngẩng đầu liếc Úc Ninh một cái, rõ ràng là bộ dáng có việc cần bàn với Lý Bản. Úc Ninh đã cảm ơn xong, thức thời chào tạm biệt.

Buổi chiều quay phim coi như thuật lại, nhưng chính là còn hai cảnh cuối cần quay thì cả phim trường đột nhiên mất điện.

Có một vài diễn viên sau hôm nay có lịch đến vùng núi tỉnh Q quay một chương trình thực tế nên tất cả phân cảnh của họ bắt buộc quay xong trong chiều nay.

Đợi đến khi mượn được hai chiếc máy phát điện, rốt cục khi quay xong cũng đã 5 giờ chiều.

Đại bộ phận thành viên trong đoàn phim đều là người nơi khác, ở ngay trong khách sạn gần phim trường, tùy lúc có thể đi. Nhưng nhà Úc Ninh lại hoàn toàn ngược hướng với trạm tàu cao tốc khu thành nội thành mới.

Tàu cao tốc chỉ còn lại một chuyến cuối, nếu không đến kịp thì chỉ có thể đợi đến 9 giờ sáng hôm sau, cộng thêm hai tiếng đường đi, chắc chắn sẽ không kịp tiến độ quay sáng mai.

Tiền Tụng Ca lo lắng Úc Ninh một mình đêm khuya ngồi xe buýt, trái lo phải nghĩ, đột nhiên quay đầu hỏi Lý Bản đang chuẩn bị rồi đi: " Tiểu Lý, xe của cháu còn chỗ không?"

Lý Bản không biểu tình nhìn ông, Tiền Tụng Ca ha ha hai tiếng, giải thích: " Hôm nay muộn quá rồi, đồ đạc của tiểu Ninh lại để ở nhà, có thể không kịp chuyển tàu."

Lý Bản hỏi ngược lại Úc Ninh: " Nhà cô ở đâu?"

Úc Ninh nói địa chỉ.

Lý Bản nghĩ nghĩ, nói: " Có thể, xe tôi vẫn còn chỗ "

Tiền Tụng Ca thở phào nhẹ nhõm, tiến lên vỗ bả vai Lý Bản, cười nói: " tiểu cô nương này liền giao cho cậu, phải có trách nhiệm đấy "

Lý Bản khòe miệng lộ ra một độ cung ôn hòa, nói: " Yên tâm "

Bởi vì Lý Bản cũng cần về nhà lấy hành lý, hai người liền hẹn 7 rưỡi gặp mặt ở dưới lầu nhà Úc Ninh.

Vội vàng chạy về nhà, mẹ Úc đang ngồi ở sofa xem Tv.

Nghe nói Úc Ninh bây giờ sẽ đi thành phố khác quay phim, bà lo lắng cả người cũng khấn trương lên--- phải biết rằng, Úc Ninh từ nhỏ đến lớn chưa từng một mình xa nhà đâu!

Bà nhắc tới nhắc lui như là cần cẩn thận ví tiền và điện thoại, ở khách sạn phải khóa trái cửa phòng, cần chú ý không ăn đồ ăn do người lạ đưa đến... Úc Ninh nhất nhất đáp ứng, nhưng đến khi nghe mẹ nói " phải cảnh giác trên đường bị người ta đánh thuốc mê", " không được tùy tiện nhìn vào mắt người lạ để tránh bị thôi miên" và vân vân, thì cô rốt cục không nhịn được phì cười.

" Mẹ, những thứ này đều do người ta bịa ra để lừa người a!" cô vừa đem bài thi còn chưa làm xong cùng sách giáo khoa cho vào balo vừa nói.

Mẹ Úc nghiêm trang nói:" Ninh Ninh, con đừng chủ quan, bên ngoài người xấu rất nhiều "

Úc Ninh không muốn làm cho mẹ lo lắng, đành phải trình trọng bảo đảm bản thân sẽ tuyệt đối chú ý an toàn.

Nghe thấy lời hứa hẹn của Úc Ninh, mẹ Úc cũng yên tâm, cố ý đi nghe tìm hiểu dự báo thời tiết, nghe nói thành phố C hai ngày tới có thể có mưa nhỏ đến mưa vừa, liền mạnh mẽ đem ô nhét vào balo của con gái.

Có lẽ là quá mức lo lắng, mẹ Úc đi đi lại lại trong phòng, một lúc lại ra chỗ Úc Ninh, hỏi cô còn quên thứ gì không.

Ngược lại Úc Ninh lại rất bình tĩnh, tranh thủ thời gian làm bài thi môn hóa, tránh cho khi đi học lại bị điểm kém.

7 giờ 15 phút, sắp thời giờ hẹn, Úc Ninh lưng đeo balo đi đến đầu đường chờ----- xe của Lý Bân quá to nên không thể đi vào con đường chật hẹp này.

Sắc trời đã hoàn toàn tối đen, những cột đèn đường cũng tỏa ra ánh sáng nhàn nhạt.

Một chiếc xe MPV màu đen đứng hẹn mà đến.

Tiểu Trần từ chỗ ghế lái nhảy xuống, nhìn balo của Úc Ninh, hỏi:" Có hành lý không? muốn để vào cốp sau không?"

Úc Ninh lắc đầu nói không có, cô cũng chỉ mang theo một bộ mùa hè để đổi.

Tiểu Trần vui mừng, anh ta giúp mở cửa xe ghế sau, nói:" Nhanh lên xe đi, đi cũng phải mất gần 3 tiếng đấy "

Úc Ninh nói " cảm ơn " còn chưa bước vào xe liền thấy cặp chân dài không quy củ gác lên lưng ghế trước, cơ hồ chiếm nửa khoang sau của xe.

Cô thăm dò nhìn lên, người " trợ lý thần bí "của Lý Bân đang ngửa đầu ngủ gà ngủ gật, vành mũ lưỡi trai màu lam khời cơ hồ che cả khuôn mặt.

Nghe thấy động tĩnh, anh ta bỏ một chân xuống, đẩy vành mũ, sau nghi thấy người tới, liền không có tinh thần mà khoác một tay lên thành ghế, hỏi:" Cô ấy như thế nào lại ở đây?"

Lý Bân quay đầu nhìn thoáng qua Úc Ninh, gật gù đầu nói:" Nhờ xe "

Lục Xiển thờ dài:" tớ với cậu đổi chỗ " vượt qua Úc Ninh xuống xe.

Xe của Lý Bân đã được cải tiến, hai hàng ghế trên dưới nguyên bản có thể ngồi được 6 người nay sửa thành hai ghế loại hình xa hoa, rộng rãi, mỗi ghế đều có bản đọc sách nhỏ đi kèm, cùng với đó là tủ lạnh mini và hai chiếc TV độc lập.

Thấy Úc Ninh đã cài dây an toàn, Lý Bân bảo tiểu Trần xuất phát, sau đó dùng tay chỉ vào chiếc tủ lạnh trước mặt cô, nói:" Đi đến nơi cũng phai mất gần 3 tiếng, chỗ đó có tủ lạnh, nếu khát hoặc đói, cô có thể lấy đồ trong đó."

Úc Ninh gật đầu cảm ơn, Lý Bân hơi vuốt cằm, cũng không nói chuyện nữa.

Chặng đường dài ngọt nhạt lại vô vị, có lẽ là do Lý Bân không thích nói nhiều, hoặc là do " trợ lý thần bí " đang nghỉ ngơi, nên trừ bỏ tạp âm bên ngoài truyền vào, trong xe không phát ra một chút âm thanh nào.

Úc Ninh không có việc gì làm, trên điện thoại cũng không có tiểu thuyết, càng không có video, chỉ có thể nhắm chán nhìn nhìn cảnh sắc tối đen lướt qua bên ngoài cửa sổ xe.

Nhìn lại nhìn, Úc Ninh không tự chủ được bị một điểm ánh sáng xanh lam bên ngoài thu hút.

Úc Ninh theo bản năng quay đầu nhìn Lý Bân, phát hiện Lý Bân đang nghịch điện thoại. Ánh sáng màn hình chiếu lên khuôn mặt anh lại phá lệ có vẻ đẹp tĩnh lặng.

Lý Bân đột nhiên ngẩng đầu. Ngược chiều ánh sáng, một đôi mắt vừa đen vừa sáng đang nhìn chằm chằm anh.

Lý Bân nhỏ giọng:" KKhông ngủ?"

Không biết có phải do không nhìn rõ mặt không mà Lý Bân thấp giọng nói chuyện lại làm cho người ta cảm thấy rất đáng yêu.

Úc Ninh nhin cười lắc đầu.

" Vậy..... cô muốn đọc sách không?" Lý Bân hỏi.

****

Úc Ninh ngạc nhiên: tuy rằng xe lái rất vững vàng nhưng trời tối như thế này làm sao đọc được sách "

Bị chủ nhà không ngừng mạnh mẽ "chào hàng" như vậy, Úc Ninh cung kính không bằng tuân mệnh, đáp ứng 1 tiếng.

Lý Bản lập tức tắt di động, vươn tay ấn nút cạnh cửa, vách ngăn được kéo lên, "ba" một tiếng, ánh đèn vàng ảm áp lần nữa bao phủ không gian.

Một Lý Bản đáng yêu quả nhiên chỉ có trong tưởng tượng, trước mặt vẫn là gương mặt lạnh lùng, bộ dáng lãnh đạm. Anh mở cái tủ kê dưới TV, Úc Ninh kinh ngạc phát hiện bên trong lại chứa một giá sách nho nhỏ.

Lý Bản rút một cuốn sách bìa cứng đỏ sậm đặt trên đùi, nghiêng đầu hỏi: "cô muốn đọc sách gì?"

Úc Ninh hai đời cộng lại trừ bỏ sách giáo khoa và kịch bản thì chưa từng đọc qua sách gì khác, cô nghĩ nghĩ, hỏi: "có tiểu thuyết không?"

Lý Bản cau cau mày, cúi thấp đầu, cầm ra một cuốn sách bìa trắng dày bằng nửa cuốn từ điển. Úc Ninh cầm xem, trên bìa có 5 chữ < Thiên sứ, vọng cổ hương > (thiên thần, nhớ cổ hương)

Úc Ninh kinh ngạc hé hé miệng, không nghĩ tới Lý Bản thế nhưng lại thích đọc loại sách này.

Cô mở ra đọc rồi lại đọc-----

Được rồi-----Thật là không hiểu gì.....

Đây là một quyển sách văn học cổ điển. Úc Ninh im lặng khép sách lại. Cô liếc Lý Bản ngồi bên phải, thấy anh thẳng lưng nghiêm chỉnh ngồi trên ghế, một tay nâng cằm, tay khác giờ cuốn sách, mặt mày giãn ra, nhìn rất chuyên tâm.

Trên bìa sách ghi < Chính trị quân phiệt Đông Tấn >

Quả nhiên đúng là phong cách của Lý Bản.

Úc Ninh lặng lẽ thu hồi ánh mắt, nhẹ nhàng lấy từ trong balo bài thi nhận được khi đến phòng làm việc thầy Tổng và cuốn sách giáo khoa môn hóa.

Qua một lúc lâu, Lý Bản cuối cùng cũng thu hồi tinh thần từ trong cuốn sách, anh thay đổi tư thế ngồi, đang chuẩn bị tiếp tục đọc sách, tầm mắt tùy ý đảo qua, lại thấy cô bé ngồi bên cạnh đang gục xuống bàn ngủ gật.

Lại cúi thấp đầu, phát hiện dưới chân lộ ra một tờ A3 màu trắng. Anh nhấc lên, hóa ra là bài thi hóa học, dấu gạch chéo to dùng màu đỏ trên mặt bài thi. 65 điểm.....

Lý Bản nghiêng nghiêng đầu, khóe miệng lộ ra một vòng cung thật nhỏ, khép sách đặt qua một bên, lại nhẹ nhàng đặt bài thi bên cạnh cánh tay cô gái, tắt đèn.

Qua hồi lâu, Úc Ninh cuối cùng cũng tỉnh, cảm thấy trên trên má ẩm ướt liền vội vàng dùng tay áo lau, mơ màng ngồi dậy.

Có cái gì đó từ sau lưng rơi xuống nền, cô theo bản năng ddxox, là một tấm thảm nhưng nhỏ.

là ai đắp cho cô, không cần nói cũng biết.

Úc Ninh lập tức tỉnh táo, nhìn về phía Lý Bản, chỉ thấy đối phương hai tay khoanh trước ngực, đầu cúi thấp, vẫn không nhúc nhích, cũng là đang ngủ gật.

Đèn cảm ứng trên trần xe đột nhiên sáng lên, vách ngăn bị gõ "cộc cộc", thanh âm của tiểu Trần chuyển đến: "Lý ca, đã đến nơi"

Lý Bản ngẩng đầu lên, mơ màng nhìn trái nhìn phải, sau khi ánh mắt lướt qua Lý Bản liền thanh tỉnh.

Thanh âm vang lên có chút khàn khàn hỏi: "đến rồi?" sau đó hạ vách ngăn xuống.

Bên ngoài đang mưa rất to.

Lý Bản hướng Úc Ninh gật đầu, mở cửa xe, nhanh chóng ra sau xe cùng tiểu Trần lấy hành lý.

Úc Ninh yên lặng thu thập xong balo, gấp tấm thảm nhưng gọn gàng, đặt ở trên chỗ ngồi bên cạnh.

Cô xoay người đứng lên, đang chuẩn bị tinh thần chạy vào khách sạn thì đột nhiên cảm thấy một trận đau bụng quen thuộc.

r

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại www.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full(cham)Net**.

Chương 28: Đêm mưa

Nghe nói Lý Bân đã đến, vài người trong đoàn phim ra đón, nên mở ô đón thì mở ô, nên xách hành lý thì xách hành lý. Lý Bân đón lấy một cái ô trực tiếp che lên đầu "trợ lý thần bí" (sao có cảm giác đang dịch truyện đam mỹ nhỉ??? amen)

Mọi người:"....."

Dễ thấy người trợ lý thần bí kia đã quen với những loại đãi ngộ như thế này nên chỉ kéo áo gió, chân dài sai bước đi vào khách sạn.

Bởi vì phải chọn chỗ ở gần khu vực quay phim nên khi đặt khách sạn nhân viên đoàn phim đã chọn một khách sạn ba sao gần đó. Nhìn xung quanh một vòng, Lục Xiển có chút bất mãn "hừ" một tiếng.

Lý Bân gập ô, khuyên:" Hôm nay thời tiết không dễ di chuyển, ngày mai lại chọn khách sạn khác"

Không nhiều lời, Lục Xiển hơi vuốt cằm. Nhân viên đoàn phim đến phân phát thẻ phòng, đưa cho Tiểu Trần thẻ phòng đôi, lại đưa cho Úc Ninh thẻ phòng đơn.

Thấy sắc mặt Úc Ninh không được tốt lắm, trêu ghẹo hỏi:" không còn phòng đôi, chính là một mình một phòng không phải sẽ sợ đi?"

Úc Ninh lắc đầu, cảm ơn nhân viên đoàn phim, chạy nhanh lên lầu.

Đi vào phòng vệ sinh, cô kiểm tra quần, may mắn, còn kịp chưa bị nhìn thấy.

Tìm trong tủ vệ sinh của khách sạn không có băng vệ sinh, Úc Ninh chỉ đành lột một tập giấy, đi xuống quầy lễ tân hỏi.

Sắp đến 11 giờ,, quầy lễ tân chỉ còn một dì tầm hơn 40 tuổi, đang ngồi đánh máy churọt cùng khách du lịch, nghe Úc Ninh hỏi có băng vệ sinh hay không liền thay đổi thái độ, tùy tiện chỉ một ngón tay ra bên ngoài khách sạn, nói:" không có, ngoài khách sạn có một siêu thị đó" rồi sau đó tiếp tục "trận chiến".

Úc Ninh nhìn sắc trời bên ngoài, trời còn đang mưa, liền quay lại hỏi:" dì, có thể cho cháu mượn một cái ô?"

Người phụ nữ không mặn không nhạt liếc Úc Ninh, đem một cái ô đến trước quầy lễ tân:" Nhớ trả, không được làm hỏng, bằng không sẽ trừ vào tiền đặt phòng"

Úc Ninh vội vàng gập đầu, nói cảm ơn.

Trong phòng khách sạn, sau khi sắp xếp xong, Lý Bân vào nhà vệ sinh thử nước, tắm rửa.

Lục Xiển nằm trên chiếc giường, cả người không thoải mái, chốc lát ngồi dậy sắp xếp hành lý, lại đột nhiên phát hiện một cái balo không phải của anh ta.

Đó là một chiếc balo màu xanh quân đội, túi bên sườn balo nhét một chiếc cốc, trên đó treo một chú mèo thần tài.

Anh ta đẩy đẩy chú mèo, cảm thấy dường như đã nhìn thấy ở đâu rồi.

-----Hình như là của mặt bánh bao kia.

Anh ta không nói gì đem balo đặt ở chỗ cũ, lớn tiếng gọi:" Lý Bân"

Lý Bân đang gội đầu, có chút không rõ trả lời:" Làm sao vậy?"

Lục Xiển trầm mặc một chút, cầm túi sách lên, nói:" Không có gì, tớ ra ngoài một lát"

Trên hành lang không có một bóng người, lúc phân phòng Tiểu Trần có thuận miệng nói số phòng của Úc Ninh

Lục Xiển gõ phòng Úc Ninh, không ai trả lời, không mở điện.

Trong phòng không có ai.

Một cô gái nhỏ, muện như vậy, lại ở một nơi xa lạ, có thể ra ngoài làm gì?

Lục Xiển có chút không kiên nhẫn nhìn balo trong tay, hối hận vì đã đi chuyến này.

Anh ta lại đi gõ cửa lần nữa, không ai trả lời.

Nhìn xuống xúc động muốn đem balo về phòng, anh ta đành phải xen vào việc người khác, đi xuống quầy lễ tân hỏi.

Lục Xiển gõ gõ mặt bàn lễ tân, âm thanh không mặt không nhạt:" xin hỏi có hay không thấy một cô gái đi cùng đoàn chúng tôi? tóc dài, buộc đuôi ngựa "

Người phụ nữ miễn cưỡng ngẩng đầu nhìn một cái, ánh mắt lập tức sáng ngời, nhanh chóng bỏ bài xuống đứng lên:" Ôi chào! có có có, làm sao vậy?"

Lục Xiển nhú mày, lùi nửa bước, lại hỏi:" Cô ấy đâu?"

Người phụ nữ biểu tình tươi như hoa, nghĩ nghĩ, nói:" Hình như là đến siêu thị bên cạnh, như thế nào, tìm bạn gái à?"

Lục Xiển không trả lời, nhìn thoáng qua sắc trời bên ngoài, đem balo đặt lên mặt bàn:" Cho mượn cái ô "

Người phụ nữ hai tay đưa ô cho anh ta, nhiệt tình chỉ đường đi đến siêu thị.

Đêm khuya ven biển thật lạnh và trống trải, một chút cũng không có bóng dáng của mùa hạ.

Lục Xiển một đường đi, một đường tìm, không nhìn thấy Úc Ninh, thậm chí ông chủ siêu thị cũng không nhìn thấy có cô gái nào đã tới đây.

Anh ta quay trở lại khách sạn, Lý Bân đang chờ ở đó, thấy Lục Xiển đi vào liền hỏi:" Đã trễ thế này, đi ra ngoài làm gì?"

Lục Xiển hát cảm về phía balo đang để trên bàn, vẻ mặt nghiêm túc:" Cô bé kia không thấy đâu cả "

Lý Bân nghe Lục Xiển kể lại, liếc qua chiếc đồng hồ, lập tức cảm thấy tính nghiêm trọng của việc này.

Anh lấy điện thoại gọi cho Úc Ninh, âm thanh chói tai từ trong balo vang lên.

Bà đi ở quầy lễ tân hiếm khi được nhìn thấy hai anh chàng đẹp trai như vậy liền vây quanh hỏi này hỏi kia, an ủi:" Không có việc gì đâu, mọi người cứ chờ ở đây, gần chỗ này buổi tối không có ai, sẽ không nguy hiểm đâu "

Lý Bân nghe xong, lập tức giận tái mặt, lấy ô trong tay Lục Xiển, bước lớn đi vào trong màn mưa.

==o.p>

Úc Ninh đi trong mưa gió tầm 10 phút, rốt cục cũng phát hiện mình lạc đường. Cô nhìn xung quanh bốn phía đen kịt, quyết định vẫn quyết định đi tiếp, ai biết đi lát nữa sẽ tìm được đúng đường thì sao?

Lại đi thêm 15 phút, cô mới tìm thấy một cửa hàng, mua hai gói vừa nhìn thấy là đã biết là đồ nhái của băng vệ sinh " Tô phi ".

Mượn chủ quán nhà vệ sinh để thay, Úc Ninh rốt cục thở phào một hơi, quơ quơ túi plastic trong tay thoải mái quay về.

NHưng đi không được bao xa, cô liền cảm thấy xung quanh có tiếng bước chân.

Úc Ninh đột nhiên khản trương, bước chân cũng nhanh lên không ít, nhưng người nọ càng lúc càng đến gần, cô sợ đến nỗi cơ hồ muốn chạy, nhưng vẫn bị đuổi theo.

" Úc Ninh" một giọng nam trong trẻo lạnh lùng vang lên.

Úc Ninh quay đầu lại, là Lý Bân.

Hô.....

Úc Ninh bước chân chậm lại, nghi hoặc nhìn bộ dạng tức giận của anh, hỏi:" Anh.....anh cũng ra ngoài mua đồ?"

10 phút sau, Úc Ninh về mặt xin lỗi đứng ở sảnh khách sạn.

Đạo diễn Tiền, nhân viên đoàn phim đều bị chuyện cô mất tích mà dọa sợ, đang chuẩn bị đi ra ngoài tìm.

Đạo diễn Tiền dẫn đầu nói:" Cháu một cô bé, buổi tối đi loan cái gì?"

Úc Ninh ngượng ngùng gật đầu giải thích.

Đạo diễn Tiền thấy Úc Ninh thành khẩn như vậy, ngược lại không thể nói cái gì, vỗ vỗ bả vai Lý Bân:" Vất vả ", quay sang những người khác nói:" Đều đi nghỉ ngơi đi, ngày mai còn quay sớm "

Úc Ninh lại muốn hướng Đạo diễn Tiền giải thích, ông liền phát tay, bảo cô lần sau chú ý, rồi liền đi nghỉ ngơi.

Úc Ninh có chút xấu hổ đeo balo, đi đeo Lý Bân lên lầu.

Phòng đôi ở tầng hai phòng đơn ở tầng ba, ngay lúc Úc Ninh định đi lên tầng ba thì Lý Bân đột nhiên nói:" Cô nếu có chuyện gì có thể đi tìm Tiểu Trần "

Úc Ninh sững sốt.

Hai người nhất thời đều không cử động.

Úc Ninh cười cười, vẫn tiếp nhận ý tốt của Lý Bân:" Cảm ơn "

Lý Bân ngẩng đầu nhìn cô, mỉm cười:" Hoặc là cô lấy danh nghĩa kí hợp đồng với phòng làm việc của tôi, công ty sẽ tìm cho cô một người trợ lý, làm việc gì cũng thuận tiện hơn nhiều ".

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại Ww.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.

Chương 29: Yên hoa

Úc Ninh theo bản năng muốn nói không.

Lý Bân nói:" Cô có phải cảm thấy bộ phim này sắp quay xong rồi nên không cần đến trợ lý? Nhưng cô có nghĩ qua là một vai diễn quan trọng trong phim sẽ phải tùy thời mà đến, lại còn khi nổi tiếng, fan hâm mộ và các hoạt động tuyên truyền khác "

Úc Ninh ngẩn người----- đúng vậy, cô hoàn toàn không có nghĩ qua.

Nhìn thấy biểu cảm của Úc Ninh, Lý Bân tiếp tục nói:" Cô vẫn là học sinh, việc gì sau này cũng muốn tự mình làm sao? Những việc trong vòng luẩn quẩn này cô biết được bao nhiêu? Hiện nay còn có đạo diễn và nhân viên đoàn phim giúp đỡ, sau này thì sao?"

Úc Ninh trầm mặc, cô không nghĩ tới Lý Bân lại có tài ăn nói tốt như vậy.

Những việc đời trước ảnh hưởng đến cô quá nhiều, thế nên cô chỉ chú ý đến những mặt trái của người quản lý mà quên mất những lợi ích mà nó mang lại.

Ngay cả công ty giải trí Tinh Quang đều chi một khoản tiền lớn đưa các nghệ sĩ tiềm năng đi đào tạo, thẩm mỹ.... thì đừng nói đến những công ty khác.

Úc Ninh trầm mặc một lát:" Cho quay về suy nghĩ lại lần nữa "

Lý Bân:" Được "

Dù sao Úc Ninh vẫn là học sinh cao trung,những việc như là phải về hỏi ý kiến cha mẹ cũng là hết sức bình thường.

Lý Bân quay về phòng, Lục Xiển đang dựa nửa người trên giường nghịch điện thoại. Lý Bân cau mày đi đến, vươn tay đoạt lấy điện thoại của Lục Xiển.

Người sau về mặt kinh ngạc, về mặt lập tức chuyển sang âm trầm:" trả lại cho tớ "

Lý Bân mở màn hình, gõ gõ vào thời gian trên đó. Lục Xiển nhìn thấy hình ảnh bọt khí nhỏ hiện lên trên màn hình không tự chủ cười rộ lên, anh ta ánh mắt nhìn chằm chằm màn hình, thanh âm nhu hòa trước nay chưa từng có:" Cậu trước trả lại cho tớ, tớ liền cùng cô ấy nói ngủ ngon"

Lý Bân không nói hai lời, mở khóa màn hình điện thoại, viết "ngủ ngon" rồi gửi đi.

"....."

Lục Xiển tức giận, ngồi dậy cụp lại di động, lại không nghĩ đến dẫn đến thờ đốc, ho khan liên tiếp.

Thanh âm ho khan thật nặng nề, từng tiếng từng tiếng giống như phát ra từ nơi sâu nhất trong lồng ngực.

Lý Bân vội vàng bỏ điện thoại xuống giúp Lục Xiển vỗ lưng. Tiếng ho khan rốt cục dần dần bình ổn, hai người nhất thời đều không có động tác gì.

Lý Bân đứng dậy rót cốc nước ấm, vừa đưa cho Lục Xiển, nhẹ giọng nói:" ngủ đi, đã muộn rồi "

Lục Xiển chậm chậm uống hai ngụm nước, hít sâu một hơi, quay lại giường, nhưng bởi vì cử động quá nhanh mà lại ho vài cái.

Ngày hôm sau trời còn chưa sáng đã đổ mưa. Úc Ninh bị gió biển thổi đến tỉnh, lúc này mới kịp phản ứng đêm hôm qua không đóng cửa sổ, rõ ràng

trong tin nhắn nói dự báo là trời nhiều mây.

Đứng ở trước cửa sổ suy nghĩ hồi lâu, cô vẫn quyết định đáp ứng lời mời của Lý Bản.

Đời trước khi cô được tiếp xúc với phòng làm việc của Lý Bản thì nó cũng đã giải tán, nhưng vẫn có tiếp xúc với một vài nghệ sĩ và nhân viên trước đây, họ đều rất tốt. Thậm chí đạo diễn Lục Xiển nổi tiếng nhiều năm tiếp xúc làm việc cùng Lý Bản, kỹ tài trong phòng làm việc đó cũng được khen ngợi rất nhiều.

Hơn nữa với hiểu biết của cô về Lý Bản trong những ngày hợp tác cùng nhau thì Lý Bản không phải là người trong mắt chứa được một hạt cát. Về phần khiến cho anh ta đi quy tắc ngầm với người khác.....

Trong đầu Úc Ninh hiện lên hình ảnh Lý Bản mặt không cảm xúc đối diện với gương mặt kích động của người được anh ta quy tắc ngầm, thiếu chút bị chính suy nghĩ của mình làm cho bật cười.

Nghĩ thông suốt vấn đề này, tâm trạng Úc Ninh thoải mái hơn rất nhiều.

Úc Ninh chuẩn bị ổn thỏa, điện thoại của đoàn phim gọi tới, thông báo với mọi người đến ăn sáng tại quán ăn trung quốc ở tầng 2.

Úc Ninh tới sớm, đại sảnh quán ăn không có người nào, nhân viên đoàn phim đang đứng ở cửa phát bữa sáng. Cô cùng cô ấy chào hỏi, đi vào liền nhìn thấy Lý Bản và trợ lý ngồi dựa lưng về phía cửa.

Cũng không phải cô có hóa nhân kim tinh, hai người kia thật rất nổi bật giữa nhóm nhân viên đoàn phim, còn người trợ lý kia suốt ngày đeo khẩu trang đen, thật sự là rất dễ dàng để nhận ra.

Úc Ninh thừa dịp đang ít người muốn đem ý định muốn ký hợp đồng của mình nói rõ ràng, liền đi đến bàn đó.

Lý Bản trong tay cầm một hộp thuốc nhỏ màu trắng nhìn Lục Xiển uống thuốc. Người sau cau mày đem cả thuốc và nước nuốt xuống, thấy Úc Ninh đến liền đeo khẩu trang.

Úc Ninh:"....."

Lý Bản nghi hoặc nhìn cô.

Úc Ninh:" Chuyện hôm qua, tôi đã suy nghĩ kỹ, tôi đồng ý với anh "

Lý Bản hơi vuốt cằm hỏi:" Vậy người trong nhà cô đồng ý sao?"

Úc Ninh gật đầu:" Mẹ tôi nói tất cả theo ý nguyện của tôi "

Lý Bản nhìn về phía Lục Xiển, thấy người sau gật đầu, liền tiếp tục nói:" Trong mấy ngày tới người công ty tôi sẽ liên hệ với cô "

Úc Ninh cười hướng Lý Bản nói cảm ơn, cũng hướng người trợ lý gật đầu, quay đi ăn sáng.

Không biết có phải ảo giác hay không, khi người trợ lý kia đeo khẩu trang lên, cô mơ hồ thấy sườn mặt anh ta, nhìn rất quen mắt, hơn nữa thái độ Lý Bản đối xử với anh ta không giống với trợ lý một chút nào.

Đội Úc Ninh đi xa, Lục Xiển lại tháo khẩu trang xuống, cúi đầu ăn sáng.

Lý Bản vừa ăn vừa nhìn anh ta, lo lắng nói:" Nếu không cậu vẫn là về trước đi, đi theo đoàn phim lâu như vậy rồi đối với lần đầu tư này cũng yên tâm rồi đi "

Lục Xiển không lên tiếng trả lời, vươn tay xiên mấy hạt ngô trong đĩa.

Sau khi chậm rãi nuốt xuống, anh ta đột nhiên nói:" Bộ phim mới của tớ tạm thời vẫn chưa dự định quay "

Lý Bản mím môi, ánh mắt trở nên chăm chú.

Lục Xiển dùng đĩa quán quân mấy vòng mỳ, tiếp tục nói:" Đạo diễn Tiền.....ông ta là một đạo diễn có năng lực, bộ phim của tớ bất luận là đề tài hay bối cảnh thời gian đều có chỗ tương đồng với bộ phim này, tớ không nghĩ sẽ tham gia một trận chiến mà nhất định mình sẽ thua."

Lý Bản trầm mặc.

Lý gia cùng Lục gia là hàng xóm quen biết đã lâu, trưởng bối trong nhà qua lại thân thiết. Vì không có anh em nên từ khi còn nhỏ Lý Bản đã xem Lục Xiển như em trai. Bởi vì thân thể có bẩm sinh không tốt nên từ nhỏ Lục Xiển không thể ra ngoài chơi đùa, làm việc gì cũng mang bộ dạng uể oải.

Nhưng hai năm trước, Lục Xiển đột nhiên nói mình muốn làm đạo diễn. Lục gia chỉ có một cháu trai đích tôn, mấy đời đơn truyền, nào dám cho anh ta mang thân đi mạo hiểm, chỉ có Lý Bản ủng hộ anh-----

Nào sợ tỏa sáng trong phút chốc, đời người là như vậy, nó còn có ý nghĩa hơn nhiều so với cứ ở nhà buồn bực.

Trường bối hai nhà đều không thể lý giải, Lý Bân cùng cha mẹ bởi vì anh "theo người khác hổ nháo" mà đoạn tuyệt quan hệ với anh.

Gà bay chó sủa hơn nửa năm, Lục Xiển nguyên bản bệnh tình đã ổn định nhưng vì tâm lý cùng sinh lý thay đổi mấy lần đi dạo quý môn quan mà cha mẹ Lục gia rốt cục cũng khuất phục.

Mà Lục Xiển cũng không phụ hy vọng của mọi người, trở thành một trong những thế hệ đạo diễn trẻ tuổi đầy tiềm năng.

Là người luôn bên cạnh Lục Xiển, Lý Bân càng biết rõ hơn những cố gắng và sự kiêu ngạo của Lục Xiển.

Nhưng hiện tại cậu ấy lại muốn buông bỏ kế hoạch được cho là đáng kiêu ngạo của mình.

Nhiều lời cũng dư thừa.

Lý Bân vỗ vỗ vai Lục Xiển, chỉ hi vọng cậu ấy có thể từ trong chuyến du lịch ngắn này mà giải quyết những buồn phiền trong lòng.

Thời tiết không được đẹp, mãi đến 3 giờ chiều gió mới ngừng. Trên mặt biển xanh lam từng đám từng đám mây đen chầm chầm bay đến, mặt trời trên các tầng mây như ẩn như hiện, sóng biển xô vào đá ngầm, những hạt cát trên bờ bắt đầu "nhảy múa".

Đây chính là hình ảnh giống hệt trong giấc mộng của đạo diễn Tiền.

Đoàn phim được nghỉ buổi sáng giờ bắt đầu chuẩn bị, tranh thủ thời gian vận chuyển thiết bị, nhân viên hóa trang bận rộn trang điểm lại cho mọi người, nắm chắc từng phút từng giây.

Cũng may nhóm diễn viên đủ chuyên nghiệp, dưới trận mưa xối xả, cảnh quay của Úc Ninh cũng quay xong.

Bởi vì phải nhanh chóng bắt chuyến tàu tối quay về ngày mai đi học, Úc Ninh liền tạm biệt mọi người, những người còn lại vẫn sẽ ở lại tiếp tục quay.

Trở lại khách sạn, bác lái xe của đoàn phim đã đứng ở đại sảnh chờ. Úc Ninh bảo bác chờ một chút, lên tầng lấy ba lô đã chuẩn bị gọn gàng, lại đem thẻ phòng trả lại cho nhân viên đoàn phim, cuối cùng đi theo lái xe ra khỏi khách sạn.

Lục Xiển chính là đang ngồi hai tay chống lên bồn hoa, aanh ta đội một chiếc mũ màu xanh xám, cúi đầu, biểu tình trên mặt cũng bị khẩu trang che không lộ ra tí nào.

Nghĩ đến tốt xấu gì cũng là người cùng đoàn phim, Úc Ninh hướng anh ta chào tạm biệt.

Lục Xiển lại dường như không nghe thấy, vẫn không nhúc nhích, chỉ có ngực áo T-shirt đen gặp phập phồng chứng tỏ anh ta vẫn còn sống.

Úc Ninh xấu hổ thu lại nụ cười, đi hai bước, rồi lại đột nhiên thấy có gì không thích hợp.

-----người bình thường khi hô hấp ngực sẽ phập phồng mạnh như vậy sao?

Cô tiến lên hai bước, quả nhiên thấy Lục Xiển phát ra tiếng thở dốc dồn dập, lại cúi đầu thấy hai mắt anh ta nhắm nghiền,□□ đoạn ngắn cổ tay lộ bên ngoài gân xanh đều nổi lên, hiển nhiên đây là dấu hiệu của bệnh cấp tính!

"Chú! cứu người!!! " Úc Ninh vội la lớn.

Người lái xe nguyên bản còn thấy cô bé này thật thích lấy mặt nóng áp mông lạnh cũng vội vàng chạy tới, hai người liếc nhau, nhanh chóng đưa ra quyết định.

Khi nhận được tin tức đã là nửa giờ sau, Lý Bân liền vội vàng chạy đến bệnh viện, đi theo còn có đạo diễn Tiền và mấy nhân viên đoàn phim.

Đạo diễn Tiền lo lắng hỏi Úc Ninh:" Tiểu...tiểu Lục đứa trẻ này, cậu ta làm sao vậy?"

Úc Ninh lắc đầu, cô cùng lái xe đưa Lục Xiển đến bệnh viện gần nhất, bác sĩ thấy tình trạng của anh ta liền lập tức quyết định đem người đưa đến ICU cấp cứu. Cô đối với tình huống bây giờ cũng không biết gì cả.

Đạo diễn Tiền thở dài một hơi, tháo chiếc mũ đạo diễn ngàn năm không rời trên đầu, nặng nề ngồi xuống.

Ông oán trách nhìn Lý Bân:" Tình trạng sức khỏe của tiểu Lục cậu như thế nào lại không nói sớm?"

Lý Bân tự trách lắc đầu, lo lắng nhìn cánh cửa phòng cấp cứu.

Đạo diễn Tiền:" Hai người các cậu đều còn trẻ, không lẽ cho rằng lần cải trang này tôi không nhận ra sao? Hay là cho rằng tôi là đồ ngốc?"

Lý Bản không đáp lời.

Đạo diễn Tiền thờ dài một hơi, lâm vào trầm mặc.

Đúng lúc này, một tiếng chuông điện thoại cắt đứt suy nghĩ của mọi người.

Úc Ninh xấu hổ lấy điện thoại ra vừa nhìn thấy chính là thông báo nhắc nhở---

Là chủ nhiệm Tổng.

Cô đột nhiên giật mình nhìn đồng hồ treo tường, sắp tám giờ, cô lại "may mắn " bỏ lỡ chuyến tàu về nhà.

Bạn đang đọc truyện *Trọng Sinh Em Gái Quốc Dân* được tải miễn phí tại wWw.EbookFull.Net.

Tải miễn phí nhiều truyện hơn ở **Ebook Full.Net**.